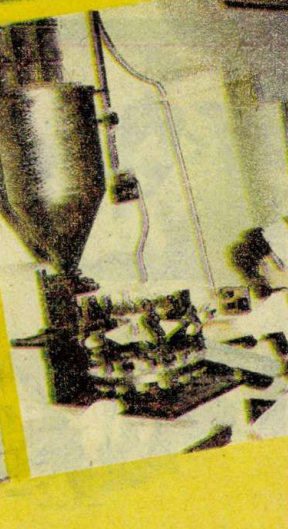

URIASUL STUP DE LA BANEASA

SĂ DESCOPERIM ÎMPREUNĂ:

Foto : N. MIHAI

UNIC ÎN LUME

Dacă pătrunzi pentru prima oară pe poarta Complexului apicol din cartierul bucureștean Băneasa, nu poți să nu fi uimit și incintat de ceea ce descoperi în incinta lui. Și, firesc, simți o profundă mândrie patriotică la gândul că tot ce te înconjură, că tot ce se produce aici e conceput și făcut de noi, pentru folosul și pentru bucuria noastră, a tuturor.

De noi, adică de proiectanții și constructorii noștri, au fost gândite și înălțate cele 10-12 clădiri mari, moderne și de-o pregnantă originalitate, care sînt risipite, jur-împrejur, pe circa 8 hectare de teren inundat de verdeață. Pe fiecare dintre acestea ochiul zăbovește îndelung și se reîntoarce cu plăcere. Pentru că fiecare își expune privirilor unul sau mai multe elemente arhitectonice împrumutate din universul albinelor: o clădire are fațada în formă de fagure, alta e aidoma unui stup multietajat, acoperișul celei de-a treia e compus din uriașe celule de fagure, cea de-a patra pare o imensă floare cu petalele deschise spre soare... Și tot de noi, adică

de specialiștii noștri, a fost concepută, atît de îndrăzneț și de ingenios, și structura acestui complex despre care ni se spune că este unic în lume. Biologul Paul Bucată, unul dintre cei aproximativ 800 de oameni care lucrează aici, ne explică și de ce:

- Pentru că, spre deosebire de alte țări, în care activitățile din apicultură continuă încă să se desfășoare dispersate în diverse locuri, la noi toate acestea au fost reunite pe o singură platformă, într-un singur loc. Avem aici și Institutul de cercetare și producție pentru apicultură, și Liceul agroindustrial de apicultură, și Combinatul apicol, și o expoziție permanentă cu realizările apicultorilor noștri de-a lungul timpului. În plus, dovadă a prestigiului internațional pe care țara noastră și l-a cîștigat prin realizările deosebite obținute și în acest domeniu, tot în incinta complexului găzduim și sediul Institutului internațional de tehnologie și economie apicolă al APIMONDIEI, adică al Federației internaționale a asociațiilor de apicultură.

Gîndit și organizat într-un singur tot unitar care permite o strînsă legătură între învățămînt, cercetare și producție, concepție înaintată promovată cu consec-

vență de partidul nostru, de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, Complexul apicol de la Băneasa, realizare a Asociației crescătorilor de albine din țara noastră, e un obiectiv economic de o mare eficacitate pe toate planurile. Că așa stau lucrurile, ne-o dovedesc rezultatele obținute în cadrul lui în cei 20 de ani de existență (a luat ființă în 1965 - n.n.), multe dintre acestea fiind cu adevărat de excepție, și ele unice în lume.

SUTE DE PRODUSE, DAR ȘI DE MEDALII, DE BREVETE ȘI DIPLOME

Mierea și ceara, și polenul, și propolisul, și păstura, și lăptișorul de matcă, și veninul de albine - toate produsele acestor insecte, cele mai utile de pe Pămînt - „curg” din toată țara, din stupinele I.A.S., ale C.A.P., ale crescătorilor particulari de albine, ale cercurilor de apicultori din școli și din case ale pionierilor și șoimilor patriei, adunîndu-se aici, la Băneasa, unde sînt înnobrate în retortele complexului. Și nu o dată, de două sau de trei ori, ci, în multe cazuri, chiar de o mie de ori.

Iese pe poarta complexului, luînd drumurile țării și ale lumii, în primul rînd mierea - dulcea aromata, multcăutata miere de

România. Dar și Floraminul, și Apiderminul, și Dermapinul, și Tenapinul, și Floralul, și Apirevenul, les, de asemenea, și făguri artificiali, și tone de polen, și mii de sticle de oțet din mere și miere, și o surprinzător de largă gamă de unelte și de utilaje necesare practicării apiculturii - de la simpla daltă a apicultorului pînă la centrifugile de tip industrial -, și acestea concepute și executate tot aici. În mai puține cuvinte, citeva sute de asemenea produse, mult solicitate atît pe piața internă cît și externă, care aduc complexului și economiei naționale importante venituri. Toate acestea pot fi văzute, cunoscute și admirate în expoziția permanentă din incinta complexului. Și tot aici, în expoziție, se află și numeroasele trofee pe care aceste produse le-au obținut, în confruntare cu altele, la diverse manifestări internaționale din acest domeniu: 111 medalii de aur, 87 de argint și 39 de bronz, precum și o mulțime de brevete și de diplome.

SCURTĂ CĂLĂTORIE PRINTR-UN UNIVERS FASCINANT

Unde, cum și de către cine sînt realizate aceste performanțe deosebite? Pentru a primi răspuns la această întrebare e destul să treci, fie și în grabă, pragul clădirilor din combinat.

Iată-ne în incinta Institutului de

cercetare și de producție pentru apicultură, „creierul” complexului. Descoperim aici câteva laboratoare și microsecții de producție, dotate din belșug cu aparate și instalații dintre cele mai interesante, și zeci și zeci de oameni în halate albe, care lucrează la ele. „Aici - ni se spune, și constatăm și noi la tot pasul - se găsește tot ceea ce se realizează în complex: și rețetele pentru cele mai eficiente medicamente - unele destinate întreținerii sănătății și vigoriei albinelor, altele, oamenilor -, și buna organizare a polenizării dirijate a culturilor agricole cu ajutorul albinelor (operație a cărei valoare este cam de 15 ori mai mare decât a tuturor produselor realizate de albine), și proiectele de noi tipuri de unelte și utilaje apicole...”

Intrăm într-unul din aceste laboratoare - în cel de analize fizico-chimice. În cele trei încăperi, nu mai mari decât niște camere de apartament, dar supraîncărcate de aparatură de specialitate, sînt aduse zilnic eșantioane din toate loturile de produse apicole sosite din întreaga țară. Și toate acestea sînt puse sub lupă și analizate de lucrătorii și specialiștii de aici - vreo 15 cu toții -, determinându-li-se, cu mîgălă și atenție, compoziția și stabilindu-se, pe această bază, calitățile fiecărui produs în parte, condiție esențială a bunei desfășurări a procesului de producție din combinat. O activitate de rutină, e adevărat, dar de mare importanță. Aflăm însă că tot aici se fac și cercetările pentru obținerea de noi și efi-

ciente medicamente pe bază de produse apicole pentru terapia umană. În acest laborator a fost elaborată, după cîțiva ani de cercetări și de experimentări, de către farmacistă Elena Paloș, biochimista Ecaterina Constantinescu și medicul veterinar Nicolae Popescu, formula Apirevenului, un unguent pe bază de venin de albine atît de eficient în tratarea afecțiunilor reumatismale, încît solicitările întrec cu mult posibilitățile de fabricare a acestuia.

Combinatul apicol - componenta de bază a Complexului - ne oferă și el, de la început, o... surpriză. Este ca toate combinatele și totuși... un pic deosebit. Mașini și utilaje de tot felul, și zeci de oameni lucrînd la ele, ca în toate unitățile economice de acest fel. Dar după doar câteva clipe ne dăm seama că ne aflăm, de fapt, în interiorul unui stup uriaș, așa fiind concepută și construită clădirea acestuia. Și, ca într-un stup veritabil, aceleași arome specifice plutesc în aer și aceleași produse le avem la tot pasul sub priviri: și miere, și ceară, și păstură, și polen.

Intr-o secție - cea mai mare - mierea curge prin conducte, intră în instalații de fluidizare, trece prin filtre speciale, urcă, împinsă de pompe, în rezervoarele de maturare - „unde stă 24 de ore pentru a se liniști și pentru a elimina toate bulele de aer” - după cum ne spune șeful de echipă Traian Cocoranu. Apoi, pregătită pentru consum, pornește din nou, tot prin conducte, spre liniile automate de îmbuteliere unde borcanele de sticlă o așteaptă alinate și... „flămînde”. În altă secție, mai mică, în care se prelucurează ceara, la o

mașină care seamănă cu o pasăre gata să-și ia zborul, lucrează o tînră. Se numește Puica Dinu, are 26 de ani și, în prezent, nici nu gîndește că ar fi putut lucra în altă întreprindere. Ii place Complexul apicol nu numai pentru că e liniștit, că seamănă cu un orășel ca dintr-un basm cu albine, ci mai ales pentru că aici s-a realizat pe deplin. Lucrează în combinat din 1978, de cînd a terminat Liceul apicol și a fost repartizată aici ca operatoare-chimistă, meserie pe care o face cu plăcere. Aici a fost primită, cu doi ani în urmă, în partid, și tot aici s-a și căsătorit, soțul ei fiind electrician de întreținere.

OBIECTIVE MOBILIZATOARE

Statisticile glăsuiesc clar: în 1945, în România existau doar 472 000 de familii de albine adăpostite în stupi rudimentari, producția acestora fiind de-a dreptul minoră. În acest an, în țara noastră numărul familiilor de albine a ajuns la aproximativ 1 400 000. Dar diferența numerică, deși substanțială, nu spune totul. Mai important e faptul că de la o astfel de familie se obține azi, cînd apicultura se practică la noi în mod științific, producții de 10-15 ori mai mari decît în trecut. Și ca imaginea eficienței acestei tradiționale preocupări, incomparabil sporite, să fie completată, trebuie să mai adăugăm încă ceva: e vorba de înalta valorificare a produselor apicole prin obținerea din ele, în cadrul Complexului apicol de la Băneasa - acest uriaș și modern stup în care nu lucrează albine, ci oameni, dar mai harnici și mai pricepuți chiar decît ele - a numeroase derivate.

În 1990, numărul de familii e

planificat să atingă cifra de 2 milioane, iar eficiența lor economică - atît în ceea ce privește producția propriu-zisă, cît și polenizarea culturilor cu ajutorul lor - aproape să se dubleze. Sînt planuri ambițioase, dar pe deplin realizabile, pe care lucrătorii Complexului apicol de la Băneasa, împreună cu cei peste 80 000 crescători de albine din țară, acționînd în conformitate cu sarcinile Programului special de dezvoltare a apiculturii în R.S. România, sînt capabili să le realizeze.

C. DIACONU

■ În prezent funcționează în întreaga țară aproximativ 800 de cercuri de apicultură ale pionierilor și școlarilor, totalizînd peste 16 000 de membri.

■ Numărul de familii de albine pe care micii apicultori le au în grijă exclusivă a depășit cifra de 5 000.

■ În 1981, pionierii apicultori au predat la stat, din producția obținută de ei, 15 tone de miere; în 1985, cantitatea aceasta se estimează a fi de 30 tone.

■ Printre pionierii apicultori fruntași se situează cei din județele Cluj, Galați, Olt și Vîlcea care își depășesc an de an angajamentele asumate.

■ Cu rezultate deosebit de bune funcționează cercurile de apicultură de la școlile Uda-Clocociov (Teleorman), Mănăstirea (Călărași), Fîntînele-Săliște (Sibiu) și cel de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Timișoara (avînd stupina la Chevereș).

■ În vederea stimulării pionierilor și școlarilor pentru a practica apicultura, precum și pentru o cît mai temeinică instruire a celor pasionați de această preocupare, au fost organizate, în ultimii ani, tabere republicane de apicultură la Horezu (Vîlcea) și Timișoara.

mici ca să-i conducă acasă. Veseli, se îndreaptă împreună spre semnul care indică trecerea de pietoni. Se opresc, privesc atenți în ambele sensuri ale Străzii Clucerului și traversează. Celor care locuiesc prin apropiere, strada le oferă o prive-

**SEMAFOR
"CUTEZĂTORII"**

În peisajul cotidian al străzilor Capitalei voi, copiii, aduceți, ca pretutindeni, aceea plăcută notă de prospețime, veselie și tinerețe. Ne face plăcere să vă privim dimineața când va îndreptați voioși spre școală sau după ore când vă întoarceți acasă.

ANCHETA NOASTRĂ: **STRADA**

Ne bucură când vă vedem preocupați de frumusețea străzii, a spațiului de joacă din preajma locuinței, a parcului din apropiere sau când va întâlnim alături de părinți ori singuri purtând sacoașă cu cumpărături pentru familie.

În animația străzii voi, copiii, sunteți micii cetățeni care, în timpul liber, circulați cu treburi precise pe care vă propuneți să le rezolvați. Care pot fi acestea?

ZÎMBETE ȘI FLORI

Iată, ne aflăm în Sectorul 1 al Capitalei împreună cu câțiva pionieri, membri ai subredacției pionierești. E aproape 11 și am pornit spre Piața 1 Mai. O fetiță s-a oprit în fața unei tonete pe care buchete mari de flori își revarsă cascadele de culori. Alege câteva dăli frumoase, plătește și dă să plece.

— Pentru cine ai cumpărat florile? întrebăm.

Ne privește uimită și răspunde cu voce domoală:

— Azi e ziua de naștere a Gabrielei Cristea, colega mea de bancă. Sintem prietene din clasa I și știu că-i plac florile. M-am gândit să-i fac o mică surpriză. Scuzându-se că e grăbită, Anita Anton (clasa a V-a) pornește cu pași repezi spre casă. Peste puțin timp se va îndrepta spre școală.

Pe Strada Dr. Felix, circulație intensă! Pe trotuar, doar la câțiva pași de un centru de legume-fructe, doi băieți stau de vorbă. Unul ține în mână o plasă de care, se pare, că a și uitat.

— Cu ce treburi la ora asta prin oraș?

— Mă duc să cumpăr niște ardei, ne răspunde Eugen V. (cl. a VI-a).

Prins într-o discuție despre chimie cu prietenul său Laurențiu (clasa a VII-a), care vrea să-și procure niște

eprobete pentru amenajarea unui mic laborator, Eugen riscă să nu mai poată face cumpărăturile pentru care a plecat de acasă. Când îi amin-

tim de aceasta, își îndreaptă repede privirea spre magazin. Mai sînt cîteva minute pînă la închidere... În peisajul străzii am întâlnit mulți copii ajutîndu-și părinții la cumpărături. Frații Constantin și Magdalena Hazzarian, de pildă, au venit cu mămica lor în piața Ilie Pintilie să cumpere cele necesare pentru pregătirea conservelor de iarnă. La fel și Dănuț Dragomir o însoțește bucuros pe mămica lui la cumpărături. Părinții sînt mulțumiți că au în copiii lor ajutoare de nădejde.

...La Școala nr. 17 din Str. Petofi soneria își trimite ecurile pînă departe, anunțînd încheierea cursurilor de dimineață. La intrarea în curtea școlii întâlnim mai mulți copii, printre care pe Carmen Vartolaș (clasa a VII-a), Ioana Stanciu (clasa a VI-a), Irina Popescu (clasa a VIII-a), Luminița Grădinaru ș.a. Peste un ceas îi vom revedea tot aici, cu propriile ghiozdane, îndreptîndu-se spre clasele în care învață. Pînă atunci însă au venit să-și întîmpine frații mai

liște plină de voioșie cînd copiii, atenți la respectarea regulilor de circulație, traversează prin locul ce le-a fost rezervat special. O scena plină de gingășie, care dovedește grijă pentru prietenul mai mic, întâlnim în cartierul Bucureștii Noi: două fete, Rodica Mihăilă (clasa a IV-a) și Luminița Tamaș (cl. I) merg pe stradă ținîndu-se de mîna. Vin de la Școala 183, unde învață, și se îndreaptă acum spre casă — Casa de copii școlari nr. 1.

— Așa procedați în fiecare zi? o întrebăm pe Rodica. Ea dă din cap afirmativ, adăugînd:

— Pe aici circulă multe mașini și trebuie să-i ferim pe colegii noștri mai mici de accidente. Ei încă nu cunosc prea bine regulile de circulație.

Iată și un copil pe care, grijulie, bunicuța îl aduce de la școală. E încărcată de sacoașe, dar poartă într-o mîna și ghiozdanul nepoțelului. Întrebîndu-l pe băiețuș de ce nu si-l duce singur, bunica ne spune că acesta nu poate, pentru că a fost cam bolnav.

FRUMUSEȚEA STRĂZII

Traversăm bulevardul și pornim spre Strada Panciu, străjuită de copaci care poartă încă veșmint bogat. De departe zărim un grup de copii preocupați să asigure străzii un aspect cit mai frumos. Sînt din detașamentul clasei a VIII-a A de la Școala nr. 179 și au cursuri după-amiază. S-au înțeles cu toții să dedice cîteva din ceasurile lor libere, treburilor gospodărești. Și iată-i acum în plin

lucru. În timp ce Andreea Pinzaru, Maria Pirvu, Nadia Lixandru și Nicoleta Suciu string într-un coș mare frunzele căzute pe stradă, băieții vopsesc gardul școlii.

RISIPITORII DE TIMP

Fiindcă vorbim despre păstrarea curăteniei străzilor, amintim că se mai întâmplă și altfel: pe la orele 16,00, după ce au dat o „raită” prin Piața Amzei, cei trei băieți — G.D., N.G. și C.P. — o pornesc spre Bd. Bălcescu mușcând cu poftă din niște mere parfumate. Deși pe stradă se află, din loc în loc, coșuri speciale, ei aruncă resturile cu indiferență direct pe caldarâm.

— De ce nu puneți resturile la coș?

— Nu știam de ele, ne răspunde G.D. De altfel, noi nici nu simțim de aici. Am venit tocmai din comuna Hotarele.

— Cu ce prilej? Nu v-ați dus la școală astăzi?

— Am fost, dar după practică am venit să ne mai plimbăm și noi. Ne-a adus autobuzul până la Gara Filaret și de acolo am pornit, cu alte autobuze, până am ajuns aici.

Cei trei „băieți plimbăreți”, pe lângă faptul că nu sînt interesați de păstrarea curăteniei străzii, își pierd timpul cu nimicuri. Ca să ajungă în București, ei au cheltuit 36 de lei pe biletele de autobuz și alți 36 de lei le mai trebuiau ca să se întoarcă. Pentru „excursie” Gh.D. a „pus la bataie” cei 45 de lei pe care-i avea economisiți. Cînd îi întrebăm de ce și pierd vremea, doi dintre ei lasă capul în jos rușinați, iar G.M. dispăre printre autoturismele din parcare.

ATENȚIE... PERICOL DE ACCIDENT!

Am lăsat mai la urmă un capitol deosebit de important, destinat circulației, modului în care unii copii traversează strada, expunându-se astfel pericolelor unor grave accidente. În cursul anchetei noastre am întîlnit mai multe cazuri de acest fel.

...Ca să ajungă la școală, D.E. (cl. a VIII-a, Șc. nr. 3) trebuie să traverseze Bd. N. Titulescu. La cîteva zeci de metri de școală există un loc marcat pentru trecerea pietonilor. Dar Emil se grăbește să ajungă pe terenul de sport al școlii, să joace puțin fotbal pînă la începerea orelor. Cu mînea la picior, traversează bulevardul fără să se uite în nici o parte a șoselei, deși circulația este intensă.

De la I.G.M. — Direcția circulației, am aflat, de pildă, că G.M. (Șc. 120), în timp ce traversa în fugă Șoseaua Otleniței, printr-un loc nepermis, a fost accidentat grav și acum se află la spital. La fel S.M. (Sectorul 6) și S.C. (Sectorul 3).

ECATERINA ROȘCA

Atenție — către toți cititorii!

Rubrica „Semafor” își propune să dezbată în numărul 44 al revistei noastre o temă deosebit de importantă pentru toți: **Știm să respectăm cartea?**

La realizarea ei puteți contribui și voi.

Trimiteți-ne, de asemenea, epigrame și caricaturi la temă, din Semafoarele unităților voastre.

BACH
BEETHOVEN
BRAHMS

OSIF O

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

MA CRATER - C

SURPRIZA SĂPTĂMÎNII

Colegilor mei,
cititori
ai revistei
„Citeșătorii”
cele mai frumoase
zînduri.

Horia Mihail

Pionierul **Horia Mihail** n-a împlinit încă 14 ani. Numele său a figurat însă, pînă acum, pe afișele a peste 20 de concerte prezentate publicului din țară și a fost înscris pe diplomele de laureat al Festivalului Național „Cîntarea României”, al concursului „Ciprian Porumbescu”, al Concursului din Țara Galilor de la Langollen. În 1983, la Concursul internațional din Italia, de la Senigallia, din cei 36 de participanți reprezentînd 27 de țări, Horia Mihail, copilul venit din România, de la Școala de artă din Brașov, s-a detașat net, obținînd nota maximă și aprecieri dintre cele mai elogioase: „un talent excepțional, o adevărată surpriză și revelație interpretînd Bach, Beethoven, Chopin, Bartok”...

Iată-l, acum, într-una din sălile Conservatorului „Ciprian Porumbescu” din București, după recitalul prezentat în cadrul prestigiosului Festival internațional „George Enescu”, oferindu-ne, la această rubrică, un autograf.

Grigore Amăriuței, cl. a VIII-a, Botoșani: În acest an Organizația Națiunilor Unite împlinește 40 de ani de la înființare. Aș dori să aflu cîteva date despre istoricul și activitatea sa.

Organizația Națiunilor Unite a luat ființă în anul 1945, într-o lume în care se resimțeau din plin urmările tragice ale celui de-al doilea război mondial. Din forumul mondial făceau parte atunci 51 de țări. Documentul fundamental al acestui forum mondial este **Carta O.N.U.** Ea a fost semnată la 26 iunie 1945 la San Francisco și a intrat în vigoare la 24 octombrie, același an.

Carta exprimă hotărîrea popoarelor de a izbăvi generațiile viitoare de flagelul războiului, reafirmînd credința în drepturile fundamentale ale omului, în valoarea persoanei umane, în egalitatea în drepturi a națiunilor mari și mici.

R.S. România este membră a forumului mondial din anul

1955. Organizația Națiunilor Unite are șase organe principale: **Adunarea Generală, Consiliul de Securitate, Consiliul Economic și Social, Consiliul de Tutelă, Curtea Internațională de Justiție și Secretariatul.** Din O.N.U. fac astăzi parte 159 de state.

De la intrarea sa în Organizația Națiunilor Unite, țara noastră și-a adus contribuții valoroase în toate sferile de activitate ale organizației.

În cadrul Sesiunilor Adunării Generale a O.N.U., România a prezentat numeroase documente și inițiative care s-au bucurat de o binemeritată primire în rîndul delegațiilor statelor. Multe propuneri ale țării noastre au fost apreciate „deschizătoare de drumuri”. Printre acestea amintim istorica rezoluție privind îmbunătățirea relațiilor dintre statele europene cu orînduri sociale diferite. Pe aceeași linie se înscriu și rezoluțiile inițiate de țara noastră în problemele educării tineretului în spiritul păcii și prieteniei, consfințite prin proclamarea anului 1985 An Internațional al Tineretului.

Expunînd cu deosebită claritate poziția țării noastre față de O.N.U., față de rolul său în lumea contemporană, tovarășul **Nicolae Ceaușescu** releva, în magistralul Raport prezentat la cel de-al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român, necesitatea perfecționării activității forumului mondial și a celorlalte organisme internaționale.

În vacanța mare mi-am descoperit o nouă pasiune: **lectura**, ne scrie **Doru Brătulescu**, elev din clasa a VI-a, **Piatra Neamț**. Doru ne întreabă ce cărți nou apărute poate să citească!

Îi recomandăm lui Doru și tuturor celor de-o vîrstă cu el cîteva din cărțile apărute de curînd la

Editura „Ion Creangă”.

CĂLIN GRUIA adună în volumul „**Prietenia mea, Cateluța**” povestiri și schițe cu eroi care se află — asemeni colegului D.B. — la vîrsta marilor visuri, a marilor pasiuni.

„**Cetatea de sîdef**”, semnată de poetul **TUDOR GEORGE**, este o incîntătoare carte despre frumusețile tărîmului românesc al Mării Negre, pe care vara îl transformă într-o adevărată „gură de rai”.

Un ținut feeric și captivant surprinde și poeta **PASIONARIA STOICESCU** în „**Cartea pădurii**”, unde toamna-i roșcovană, unde iarna-i năzdrăvană, / cu omătul pe-o sprinceană”.

Tot printre ultimele apariții se înscrie și **EDUARD JURIST**: „**Jocul continuă**”.

OBSERVATORUL DE LA GREENWICH, SITUAT PE MERIDIANUL 0, STABILIT
ÎN 1884, ÎN FUNCȚIE DE CARE S-AU FIXAT FUSELE ORARE.

Enciclopedie „Cutezătorii“ ÎN CĂUTAREA OREI EXACTE

Ce legătură există între ora exactă și un observator astronomic? O întrebare firească mai ales astăzi, când ceasurile atomice dau ora cu precizii uluitoare, de miliarđimi de secundă. Este adevărat, progresele înregistrate numai în ultimele trei decenii în măsurarea timpului duc la diferențe comparabile în ceea ce privește precizia cu aceea dintre grosimea unui fir de păr și distanța de la Pământ la Lună. Și totuși, aceste orologii atât de bune nu fac decât să se compare permanent cu cel mai bătrîn orologiu cunoscut de om - Pământul.

Da, Pământul este cel care, rotindu-se neîncetat în jurul axei sale nord-sud, ne dă alternanța zi-noapte. Pământul este cel care, deplasându-se continuu în jurul Soarelui, ne dă numărătoarea anilor. Și tot Pământul, datorită înclinării axei sale de rotație față de traiectoria sa anuală în jurul astrului zilei, este cel care face ca toamna zilele să se scurteze și nopțile să crească, alternând anotimpurile.

De aceea, de mii de ani omul și-a reglat viața după orologiu-Pământ. Urmărind noaptea de noapte senină orientarea planetei noastre în spațiu, astronomii au putut să spună timp de secole ora exactă fără să greșească. Dar iată că, acum aproape o jumătate de veac, s-a întâmplat ca, folosind ceasuri din ce în ce mai bune - pe atunci ceasuri cu cuarț - să se constate o diferență între ora arătată de ele și cea dată de Pământ. Nu era o surpriză, ci doar o dovadă a ceea ce astronomii gîdiseră mai demult: Pământul nu este un orologiu perfect. Atracția celorlalte corpuri cerești vecine, în special a Soarelui și a Lunii, frînează rotația sa, ceea ce duce la o alungire a duratei zilei cu aproape două miimi de secundă pe secol. Modificările climatei datorate schimbării anotimpurilor provoacă accelerații și frînări alternative ale vitezei sale de rotație. Căderile de meteoriți, erupțiile vulcanice, marile seisme sînt doar cîteva alte cauze care fac ca bătrînul orologiu să nu mai poată fi considerat un mecanism ideal.

O soluție pentru măsurarea tim-

pului ar fi fost să nu-l mai luăm în considerare și să privim cu încredere cadranele noilor ceasuri, mai ales că în 1955 intraseră în scenă orologiile atomice. Eroare! Dovadă că, în mai puțin de trei decenii, diferența dintre ora arătată de ceasurile atomice și cea dată de orologiu-Pământ a depășit 23 de secunde, tocmai datorită imperfecțiunilor celui din urmă. Or, dacă pentru cel mai mulți dintre noi aceasta nu înseamnă mare lucru, există utilizatori ai orei exacte pentru care această diferență este enormă. De pildă, pentru navigatori, fie ei terestri sau spațiali, cunoașterea orei reale, deci a orientării în fiecare moment a Pământului în spațiu, este indispensabilă.

Și atunci s-a recurs la un compromis. Din cînd în cînd ceasurile atomice sînt reglate cu o secundă, în funcție de capriciile orologiuului-Pământ. (Ultimul reglaj a fost făcut, de pildă, anul acesta, în noaptea din spre 30 iunie spre 1 iulie.)

În felul acesta toate orologiile din lume pot arăta exact aceeași secundă. Dar dacă problema secunde a fost astfel rezolvată, nu tot atât de simplu s-a rezolvat cea a orei sau a minutului.

Știți, de pildă, că ora la care v-ați reglat ceasurile nu este ora reală? Ea este ora adoptată pentru toată țara, mai exact este ora fusului orar 2. Aceasta este rezultatul unei convenții stabilite acum un secol tocmai pentru a evita diferențele orare de la un loc la altul. În adevăr s-a recurs la o diviziune convențională a globului în 24 de zone sau fuse orare, începînd cu meridianul Greenwich. Toate țările care au aderat la această convenție au același minut, aceeași secundă, diferența fiind de un număr întreg de ore.

Deoarece cea mai mare parte a teritoriului României este situată în cel de-al doilea fus orar, avem ora fusului 2, mai exact a meridianului central al acestui fus, aflat cam în dreptul litoralului. Ora locală a Bucureștiului este decalată cu aproape 15 minute față de ora legală.

Deci nu este tocmai simplu să aflăm ce oră este în acest moment

într-o anumită țară de pe glob, mai ales că nu toate statele au aderat la convenția fuselor orare. O soluție este consultarea Anuarului astronomic în care este dată ora tuturor țărilor de pe glob.

La dificultatea aflării orei se mai adaugă și folosirea orarului de vară, introdus în Anglia încă din 1908. În țara noastră acest avans se face în intervalul cuprins între ultima duminică din martie și ultima duminică din septembrie. Cum introducerea orarului de vară este tot o convenție, nici momentul adoptării lui nu este același, astfel că diferența de oră dintre două țări vecine poate să varieze în jurul echinocțiilor.

Iată că doar cîteva dintre problemele măsurării timpului ne arată cît de complicată este aflarea orei exacte și cît de prețios este timpul atât pentru noi, care ne uităm grăbiți la ceas, cît și pentru cei care-l măsoară.

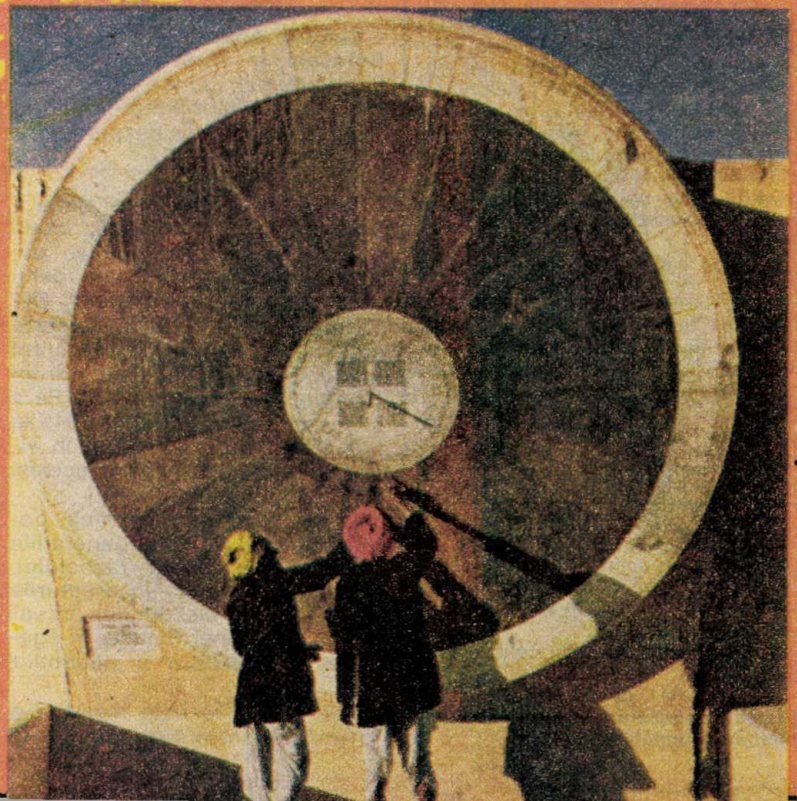
MAGDA STAVINSCHI
cercetător științific principal
la Centrul de Astronomie
și Științe Spațiale

Mai exact despre... ORA EXACTĂ

Ne-am deprins așa de mult cu ora exactă prin telefon încît ni se pare ca așa a fost de cînd lumea și nu ne mai întrebăm deloc cine și cînd a inventat acest procedeu. Totuși ora prin telefon își are și ea istoricul ei. Acest serviciu s-a instituit pentru prima oară în 1932 la Paris. Inițiativa creării „ceasului vorbitor” a aparținut directorului Observatorului astronomic din capitala Franței. După ce, la 3 martie 1931, în diferite locuri din Paris au fost montate 12 orologii conectate la cronometrul observatorului, numeroși alți parizieni, care nu erau prea aproape de aceste ceasuri, au vrut și ei să afle ora exactă. Și atunci au telefonat la observator. Directorului i s-a făcut lehamite de aceste apeluri. Ca urmare a fost angajată o telefonistă. Cum răspunsurile ei erau stereotipe, directorului i-a venit ideea imprimării lor pe bandă magnetică. Principiul de funcționare era cel al înregistrării optice a sunetului, folosit în cinematografie. Vocea crainicului care comunica ora, minutul și secunda erau imprimate pe trei benzi. Sistemul de transmitere era dirijat de un aparat special, conectat cu orologiu principal. Pînă în 1954 ceasul a beneficiat, în Franța, numai de voci masculine. În 1954 s-a făcut o încercare cu vocea unei actrițe. Avalanșa de proteste a determinat întreruperea experienței după... o singură zi! Astfel, pînă în 1965, ora exactă la Paris era transmisă după o înregistrare dinainte de război. În anul amintit s-a făcut o nouă înregistrare, la care crainicul a fost un funcționar de poștă, artist amator. Glasul lui se aude și astăzi la telefonul din capitala franceză. Ceasurile „vorbitoare” de acum diferă puțin de cel original, deși, firește, ele sînt cu mult mai exacte.

În timp de 12 ore, cele două ace ale unui ceas se întîlnesc de 22 de ori.

Cîte ore are un kilometru? O asemenea întrebare stîrnește astăzi risul pentru că, se știe, distanțele nu se măsoară în unități de timp. Totuși

acum circa o sută de ani, de pildă, în unele regiuni de pe glob ora era considerată unitate de măsură oficială pentru... lungime și echivala cu 4,8 km. Era, probabil, o reminiscență a faptului că — în vechime — multă vreme distanțele au fost apreciate în funcție de timpul în care un pieton putea străbate o anumită porțiune de drum. În legătură cu aceasta există chiar și o cunoscută anecdotă orientală: Într-o zi se întâlnesc doi drumeți. Unul din ei întreabă: „Mai e mult pînă la Buhara?” Celălalt nu scoate o vorbă, dar se uită atent la el. Stau ei cît stau așa, apoi pornesc iar la drum. Peste cîteva momente, cel întrebător îi strigă din urmă interlocutorului: „Mai ai două ore de mers”. „De ce nu mi-ai spus imediat?” se interesează acesta. „Pentru că mai întîi trebuia să văd cum umbli”, sună prompt răspunsul.

Cea mai mică unitate de măsură pentru timp a fost miliseconda, adică a mia parte dintr-o secundă. Dar acum, în epoca zborurilor cosmice, s-a trecut la nanosecundă — timpul în care o cantitate de electricitate, circulînd cu viteza luminii, străbate o distanță de 30 cm.

Păsările ne uimesc prin instinctul lor de orientare în timp și în spațiu. Ele ne oferă și... primul ceas! Privighetoarea își începe trilarul la miezul nopții. La ora 0 și 30 cîntă cîteva, la ora unu și jumătate pitulicea, iar la două și jumătate prepeția, cam la ora trei coada roșie, la trei și jumătate măcăleandru, la patru și jumătate pițigoiul. Dacă vă aflați într-un crîng la ora cînd se trezește cucul, puteți să vă reglați ceasul: e ora 4 și 30 de minute. Dacă se trezește mierla, fiți atenți, e 4 și 40 de minute. Pupăza e „în picioare” la 4 și 45 de minute, iar vrabia la ora 5.

O pasăre înscrisă în fișele naturaliştilor sub numele de Paralcyon uriaș, deținînd și un record în vinătoarea de șerpi, face oficiul de orologiu de precizie în pădurile „fierbinți” ale Australiei. Exact cu o oră înainte de răsăritul soarelui, „sună deșteptarea”. Cu aceeași punctualitate anunță ora amiezii (trezirea soarelui la meridian), apoi momentul apusului. Glasul păsării pare ironic, de parcă zburătoarea s-ar ține de farse, spun exploratorii, cu care ea nu înțirzie să se împrietenească. De aceea a fost poreclită „Glumețu”, „Ironicul”. Doar șerpii nu-i gustă „glumele”.

În secolul al XVIII-lea, în Elveția a trăit un om cu numele de Chevalier, care, cu ajutorul pulsului său, afla cît este ora. El socotea cu trei cifre — 1,5 și 12. La orice oră din zi, el spunea fără greș cît este ceasul. Chiar dacă era trezit din somn, dacă era atras în discuții, dacă rezolva grele probleme de matematică și era întrebător de oră, el nu greșea nici măcar cu o secundă.

În Japonia se serbează anual, mai precis la 10 iunie, Ziua ceasurilor. Data a fost aleasă pentru că în această zi, în anul 671 î.e.n., au început să funcționeze în Japonia primele ceasuri (aduse din China), care erau puse în mișcare de forța apei.

La intrarea în Teatrul de păpuși din Moscova se află un orologiu special. La fiecare oră apar și dansează... păpuși din cele mai variate povești.

MIHAI BURDUJA

Raze de soare

Caleidoscop • Caleidoscop • Caleidoscop

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
A	L	E	C	S	A	N	D	R	I
C	A	L	D	U	R	A			
T	N	A	R	C		U	S	A	
U	N	I	E		G	R	A	D	
V	R		N			H		R	I
L	A		A		A	D	L	A	
T		U	S	C	A	T			
A	U	R	O	R	A		S		S
T	R	I	B		B	R	U	N	O
E	C	U	A	T	O	R	I	A	L

ORIZONTAL: 1) Scriitor clasic român (1821-1890), autorul poeziei „Imn către soare”. 2) O zi însoțită. Măsură... solară. 3) Rîu în U.R.S.S. Rece! La intrare și ieșire. 4) Luna solstițiului de vară. Măsoară temperatura. 5) Vasilescu Radu. Val! Prin tre aștri! 6) Curs de apă în U.R.S.S. A venit în unde ușoare. 7) A stat la soare după ce a ieșit din apă. 8) Zeița dimineții în mitologia romană. 9) Formă de organizare preistorică. Continuator al lui Copernic, a demonstrat că Pămîntul este o planetă care se mișcă în jurul Soarelui, cu tezanță pe care a plătit-o cu viața. 10) Un punct pe cercul imaginar care împarte Pămîntul în două emisfere, zonă în care razele Soarelui cad aproape perpendicular.

VERTICAL: 1) Totalitatea fenomenelor care au loc în păturile exterioare ale Soarelui. 2) Marea de spice care se coace sub razele Soarelui (pl.). Sui. 3) Avînt. „Cărbunele...”, denumire metaforică a energiei solare. 4) Corneanu Dragoș. Plantă textilă. Sursă de căldură. 5) Cenușie (pl.). Automobil Clubul Român. 6) Curcubeul! Oraș și port în Finlanda. 7) Nea! Orașel în Algeria. Repere! 8) Cu căldură. A urca Soarele pe bolta cerească în mișcarea sa aparentă. 9) Startul... Soarelui. Poftim. 10) A emite căldură și lumină. Încălzit și luminat de blîndul Soare.

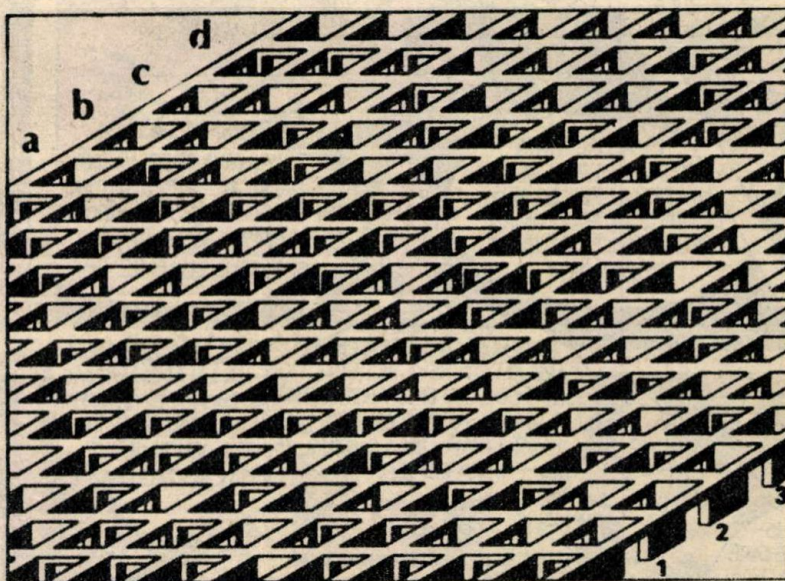
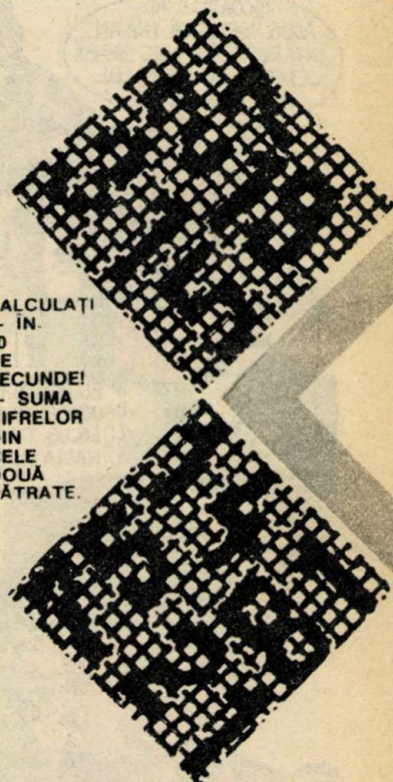
DICȚIONAR: TNA, ILA, AABO, GHAT.

• TICUȚĂ CEL UITUC

RESPECTÎND
JOCUL,
UNDEVA ÎN
PAGINILE
REVISTEI
TICUȚA
A PIERDUT CEVA:
UN NASTURE,
A JUAT-L
SĂ L GASEASCĂ

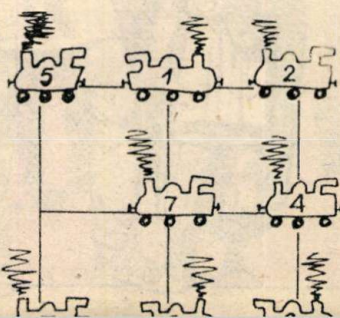

CALCULAȚI
— ÎN
30
DE
SECUDE!
— SUMA
CIFRELOR
DIN
CELE
DOUĂ
PĂTRATE.

PORNIND DE LA ÎNTRĂRILE 1 2 3 ÎNCERCAȚI SĂ NU VĂ RATAȚI ÎN LABIRINT
ȘI AFLAȚI DRUMUL SPRE IEȘIRILE A, B, C, D

Încercați să manevrați aceste locomotive pe șine (folosindu-vă de bucatele de hirtie numerotate corespunzător), utilizînd la început spațiul liber din stînga-mijloc, și apoi pe cel care devine liber, în așa fel încît să le alinați în ordinea firească (crescătoare) a numerelor. Dacă reușiți această manevră din numai 17 mișcări, ați obținut cel mai bun rezultat posibil!

Cutezători 41

Redactor șef: ION IONAȘCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA

Prezentare artistică: POMPIU DUMITRESCU;

Prezentare tehnică: VIOREL SÂMPETREAN

Redacția Piața Științei nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Știința”
/IPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA” — Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prstlr București, Calea Griviței nr. 64-66.

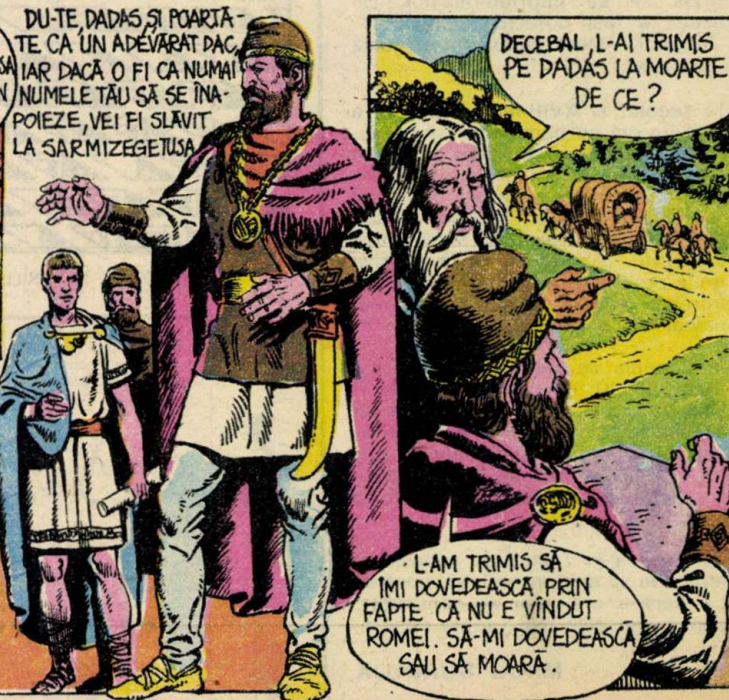
CE ȚI-A PLĂCUT DIN
ACEST NUMĂR? CE AI
DORI SĂ MAI PUBLICĂM?

Coperta noastră
FOTO: N. MIHAI

ÎN GRĂDINIȚA NR. 218 DIN BUCUREȘTI
POȚI ÎNTILNI ADESEA PIONIERI DE LA
ȘCOALA NR. 279, VENIȚI LA PRIETENII
MAI MICI. INSTANTANEUL A SUR-
PRINS-O ÎNTR-O ASTFEL DE VIZITĂ PE
ANDRA VILCEANU.

TAINA PERGAMENTULUI

„... mă angajez să-mi iubesc patria,
să învăț bine, să fiu harnic și disciplinat,
să cinstesc cravata roșie cu tricolor“.

Curtezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

42

JOI, 17 OCTOMBRIE 1985.
ANUL XIX (NR. 941)

CADRAN POLITIC

Sub semnul tradiționalelor legături de caldă prietenie, al dorinței comune de a extinde și aprofunda continuu conlucrarea multilaterală, luni, 7 octombrie, a început vizita oficială de prietenie efectuată de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, împreună cu tovarăsa Elena Ceaușescu, în Republica Populară Chineză — la invitația tovarășului Hu Yaobang, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, și a tovarășului Li Xiannian, președintele Republicii Populare Chineze.

Această vizită marchează un nou eveniment de cea mai mare însemnătate în evoluția relațiilor dintre cele două țări socialiste prietene, punând în evidență cursul mereu ascendent și rodnic al acestor bune și tradiționale raporturi, precum și dorința comună de a asigura extinderea și înflorirea continuă a colaborării, în interesul reciproc, al cauzei generale a socialismului și păcii.

Pe traseul spre Piața Tienanmen, din Beijing, loc istoric cu profunde rezonanțe în conștiința poporului chinez, unde a avut loc ceremonia primirii oficiale, locuitori ai capitalei Republicii Populare Chineze au întâmpinat, cu toată căldura, pe înalții soli ai poporului român, cu sentimente de prietenie, de aleasă prețuire față de conducătorul partidului și statului nostru.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarăsa Elena Ceaușescu au fost salutați cu deosebită căldură de tovarășii Li Xiannian, președintele Republicii Populare Chineze, și tovarăsa Lin Jiamei, soția președintelui Li Xiannian.

A urmat prezentarea persoanelor oficiale chineze venite în întâmpinare și a persoanelor oficiale române care-i însoțesc pe tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarăsa Elena Ceaușescu, ceremonia sosirii fiind marcată de un moment emoționant, care a întregit atmosfera sărbătorească, prilejuit de spectacolul pe care copii și tineri din Beijing l-au prezentat cu sensibilitate, frumusețe și pros-

pețime — semn al prețuirii, căldurii și bucuriei — în cinstea înalților soli ai poporului român.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, și tovarăsa Elena Ceaușescu au avut în aceeași zi întâlniri protocolare cu Li Xiannian, președintele Republicii Populare Chineze, și tovarăsa Lin Jiamei, cu tovarășul Hu Yaobang, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez. Cu aceste prilejuri, tovarășul Nicolae Ceaușescu și-a exprimat satisfacția pentru noua vizită pe care o face în Republica Populară Chineză, subliniind că ea pune în evidență trănicia și profunzimea relațiilor prietenești dintre partidele și țările noastre, precum și dorința comună de a le ridica la un nivel tot mai înalt, în interesul progresului și bunăstării ambelor popoare, al cauzei generale a socialismului și păcii.

La Beijing au avut loc, marți, 8 octombrie, convorbiri oficiale între tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, și tovarășul Li Xiannian, membru al Comitetului Permanent al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, președintele Republicii Populare Chineze.

În timpul convorbirilor, tovarășii Nicolae Ceaușescu și Li Xiannian au procedat la o informare reciprocă în legătură cu preocupările actuale de viitor ale celor două țări și popoare, realizările obținute de România și R.P. Chineză în dezvoltarea economico-socială, în construcția socialistă. A avut loc, de asemenea, un schimb de păreri cu privire la stadiul și perspectivele relațiilor româno-chineze, precum și asupra unui cerc larg de probleme ale vieții internaționale.

Tovarășii Nicolae Ceaușescu și Li Xiannian au apreciat în mod deosebit relațiile de trănicioasă prietenie și solidaritate, de strânsă colaborare dintre România și R.P. Chineză, relevând cu satisfacție că ele au cunoscut, în ultimii ani, o rodnică dezvoltare potrivit înțelegerilor convenite cu prilejul întâlnirilor la nivel înalt, de la București și Beijing. Totodată, a fost exprimată hotărârea de a asigura continuă înflorire a acestor tradiționale raporturi, de a conferi noi dimensiuni, și mai ample, conlucrării româno-chineze.

Tot în cursul zilei de marți, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Par-

tidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a avut convorbiri oficiale cu tovarășul Zhao Ziyang, premierul Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze. În cadrul întrevederii desfășurate într-o atmosferă de caldă prietenie, de stimă și încredere reciprocă, analizându-se stadiul relațiilor economice dintre cele două țări, s-a apreciat că acestea se dezvoltă bine, relevându-se, totodată, necesitatea de a se acționa, în continuare, pentru ca ele să se ridice la nivelul raporturilor politice generale dintre țările noastre.

În atmosfera de caldă prietenie, reflectând sentimentul de stimă, prețuire și înțelegere reciprocă, miercuri, 9 octombrie, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, și tovarăsa Elena Ceaușescu s-au întâlnit cu tovarășul Deng Xiaoping, președintele Comisiei Centrale Consultative a Partidului Comunist Chinez.

În cursul aceleiași zile, în cadrul unei solemnități care a avut loc la Palatul Adunării Naționale a Reprezentanților Populari, tovarășul Nicolae Ceaușescu a înmănat tovarășului Deng Xiaoping Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România”, clasa I, cu eșarfă, conferit de conducerea partidului și statului nostru prin Decret al Consiliului de Stat.

Tovarăsa academician doctor inginer Elena Ceaușescu, membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., prim viceprim-ministru al guvernului, președintele Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie, a primit, miercuri dimineața, pe tovarășul Lu Jiaxi, președintele Academiei de Științe a Chinei, precum și pe reprezentanții unor instituții prestigioase de știință, învățământ superior și cercetare din R.P. Chineză.

Joi, 10 octombrie, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, și tovarăsa Elena Ceaușescu, împreună cu tovarășul Hu Yaobang, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, au fost oaspeții oamenilor muncii din municipiul Wuhan, ai locuitorilor provinciei Hubei. Cu acest prilej a avut loc marele miting al prieteniei româno-chineze.

Dialogul la nivel înalt româno-chinez reprezintă o contribuție de cea mai mare importanță la dezvoltarea bunelor relații de prietenie și colaborare dintre țările, partidele și popoarele noastre.

Patriei

Nici o zi fără de tine
Țara mea, — nădăruindu-mă,
nicicând.
Dat îmi este din destine
Să te laud, să te cînt!

Nici o zi fără de tine
Pavăză, partid al meu.
Fără tine, aş fi, cine?
Prunc pribeag prin plins,
prin greu...

Nici o zi fără de tine,
Steag al nostru tricolor, —
Fără tine-aş fi un nimeni,
Om lipsit de vis şi dor.

Nici o zi fără de tine
Steag de purpur, comunist.
Tu mă-ncepeai spre-nălţime
Căci prin tine eu exist!

ALEXANDRU ANDRÎTOIU

ÎNVĂȚĂMÎNTUL ROMÂNESC MODERN, CITITORIE A EPOCII NICOLAE CEAUȘESCU

A venit iarăși toamna și, odată cu ea, școlile de toate gradele și-au deschis larg porțile pentru milioanele de copii, dornici să se pregătească temeinic pentru muncă și viață, pentru a deveni harnici și pricepuți constructori ai unei lumi noi, în care să se poată realiza ca oameni și să înfăptuiască visurile de progres, libertate și demnitate ale părinților și strămoșilor lor.

Organizată pe principii științifice, moderne, inspirate din gândirea luminoasă, profund novatoare a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, școala românească de astăzi, cel mai important factor de cultură și civilizație, este una din marile realizări ale socializării, un factor activ, esențial, organic implicat în toate marile înfăptuiri ale epocii noastre. Școala românească de astăzi este parte integrantă a societății noastre socialiste, este viață din viață, o școală a muncii și a spiritului revoluționar, a patriotismului și umanismului.

Este o școală cu identitate proprie și personalitate distinctă, menită să răspundă cerințelor obiective ale noii societăți, să formeze oameni noi, cu un cuprinzător orizont de cultură și o înaltă conștiință revoluționară. Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la marea adunare populară din Iași, ținută cu prilejul deschiderii anului de învățămînt, subliniază cu magistrală clarviziune uriașul rol pe care școala îl are în grandioasa operă de construire a socialismului și de făurire a omului nou.

Metode pedagogice dintre cele mai moderne îi călăuzesc activitatea, ținînd seama de străvechiul principiu pedagogic, după care trebuie să învățăm nu pentru școală, ci pentru viață.

Cadre didactice conduse de asemenea principii, temeinic pregătite, devotate noilor generații și îndrăgostite de nobila lor meserie, asigură școlii românești o înaltă ținută științifică și un neștirbit prestigiu. Ele îi instruiesc și îi educă pe elevi să

devină oameni adevărați, comuniști de omenie, constructorii și apărătorii de miine ai unei patrii libere și înfloritoare. Școala românească dispune, de asemenea, de condițiile materiale corespunzătoare unui învățămînt modern. Sînt atribute care ilustrează pe deplin caracterizarea făcută de secretarul general al partidului în Cuvîntarea de la Iași din toamna acestui an. Atît în învățămîntul general, în învățămîntul liceal, cît și în învățămîntul superior — spunea tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU — avem o bună dotare materială, avem cadre de înaltă pregătire. Avem un minunat tineret care nu precupește nici un efort pentru a-și însuși continuu cele mai noi cunoștințe în toate domeniile de activitate, pregătindu-se pentru a fi buni constructori ai socialismului și comunismului, buni cetățeni ai patriei noastre, care să asigure continuarea pe o treaptă superioară a dezvoltării poporului nostru, a națiunii noastre socialiste. Unor

atari condiții sîntem datori, elevii și profesorii, să le răspundem prin muncă susținută, prin disciplină exemplară, printr-o nemărginită dragoste față de țară, de popor și de partid, învățînd și iar învățînd, fără preget învățînd — cum ne îndeamnă tovarășul Nicolae Ceaușescu — pentru a putea continua tradițiile revoluționare ale poporului român, pentru a asigura permanent, veșnic, demnitatea, libertatea și existența națiunii noastre socialiste!

Un tineret astfel pregătît, cu o asemenea conștiință patriotică și revoluționară, este cheazăia de miine a patriei.

Educați și instruiți în spirit patriotic în școala românească de astăzi, constructorii societății de miine vor fi cu inima lîngă marile valori ale existenței noastre istorice și vor crea valori ducînd gloria neamului nostru pînă departe, în spațiu și în timp.

Prof. univ. dr. ION DODU BĂLAN

ÎN TREAGA ȚARĂ, NOI, PIONIERII, PARTICIPĂM CU TOT MAI BUNE REZULTATE LA ACȚIUNEA DE RECUPERARE A MATERIALELOR REFOLOSIBILE

Dimineață, încă însorită, de toamnă. Mai numeros decât ne închipuiam, echipajul cu numele și... renumele de mai sus aștepta nerăbdător să ia startul unei noi și originale „expediții”. Ca de obicei, totul fusese pregătit în amănunt, „punct cu punct”. Tra-seul? Cel care duce zilnic spre școală. Respectiv Strada Decebal și Alea Dobrogeanu Gherea, unde și locuiesc mulți dintre elevii Școlii nr. 16 din Buzău. Dar, înainte de a se da semnalul de pornire, doi pionieri trag o fugă — unul la toneta care primește maculatură, iar celălalt la centrul de achiziționare a sticlelor și borcanelor — să se asigure că sint deschise. La întoarcere, odată cu ei își fac apariția și trei pionieri-reporteri de la subredacția județeană — Adriana Oprescu, Costin Duțu și Adrian Mocanu — care încep să-i asalteze pe temerarii expediționari cu un potop de întrebări. Răspunsurile sint însă foarte edificatoare pentru hărnicia pionierilor acestei școli. Majoritatea detașamentelor — dintre cele... 57! ale unității — și-au îndeplinit angajamentul de muncă patriotică încă din luna aprilie, în cinstea „Zilei pionierilor”. Cele mai mari depășiri s-au

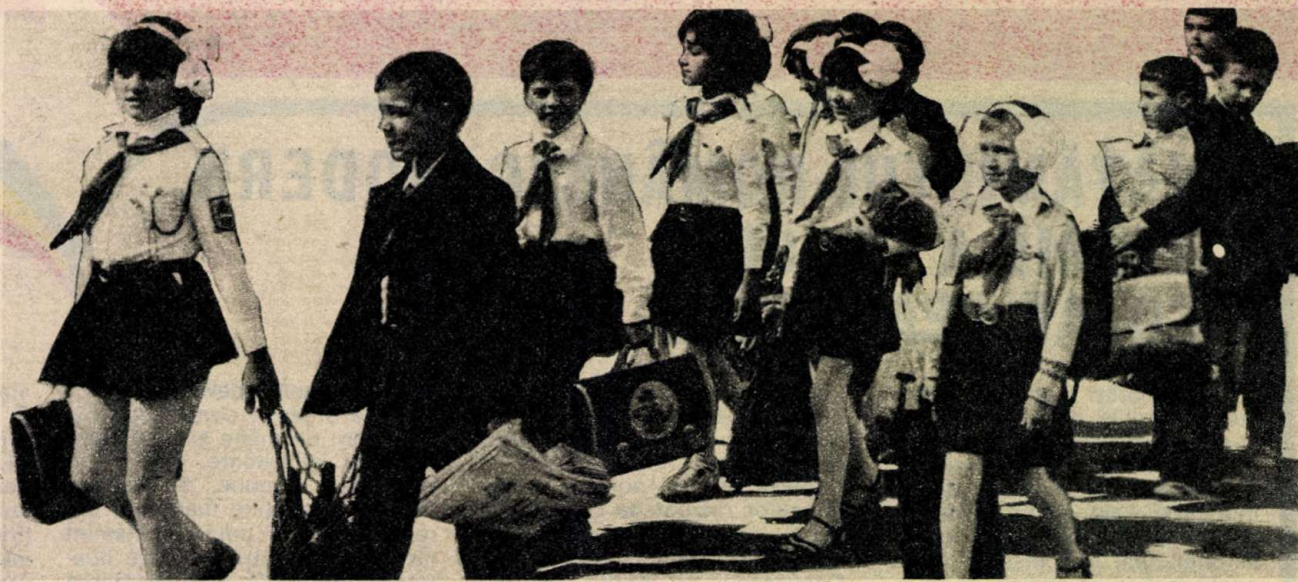
înregistrat în colectarea fierului vechi (25 127 kg peste cele 59 520 kg prevăzute) și a sticlelor (45 943 bucăți, față de 27 900).

lata-ne, așadar, la drum, împreună cu „Entuziaștii” din Buzău și cu colegii lor, pionierii-reporteri. Tatiana Doiciu și Florin Militaru propun ca primul popas să-l facem în blocul în care locuiesc ei — nr. 9, de pe Strada Dobrogeanu Gherea. Tatiana se oprește la parterul scării A și sună la apartamentul nr. 2. Trec câteva clipe de așteptare și, în sfârșit, se aud pași. Ușa se deschide și în prag se ivește o femeie pe chipul căreia citim plăcuta surpriză. — A, ați și venit împreună cu colegii voștri? Tocmai reușisem să strâng teancurile de hîrtie vechi pe care vi le promiseseam... Aflăm de la locatara apartamentului nr. 2, Georgeta Teodorescu, care e suferindă de

cîtiva ani, că Tatiana și Florin o vizitează zilnic, îi fac cumpărăturile, o ajută la treburile gospodărești. Acum e bucurăoasă că, la rîndul ei, le poate fi de folos micilor săi prieteni. ...La scara B a aceluiași bloc ne întîmpină un băiețel blond, măruțel. Ne-o ia înainte și sună cu nădejde la apartamentul 43. Bunica recunoaște desigur... „semnalul” nepotelui său — Ciprian. Dar nu mică îi fu mirarea să se trezească la ușă cu „o armată de copii”. Crezînd că e vorba de vreo năzbîtie, privește muștrător spre Ciprian, gata să intervină în „conflict”. Costin Duțu încearcă să articuleze câteva cuvinte de „scuze pentru deranj” și să explice adevăratul scop al vizitei. Bunica se liniștește și chiar ne dă o veste de natură să sporească... entuziasmul „Entuziaștilor”. — „Depozitul de fier vechi e în grădinița din fața blocului. Ciprian și-a dus la școală „norma” lui, dar și el,

gospodării, unde ne întîmpină vîoi și binevoitor bătrînul Nicolae Covaci (în vîrstă de 80 de ani) — unul dintre cei mai vechi și mai vestiți grădinari ai Buzăului. Irinel Drăgușlin îi lămurește numaidecît scopul vizitei noastre și omul zîmbește: — Știu eu, s-o mai găsi pe la mine un plug vechi, o sapă uzată, că mi-am cumpărat unelte noi pentru treburile grădinăritului. Veniți într-o dimineață, însă înainte să mă apuc de lucru, spune el prevenitor. ...Dinspre curtea casei cu nr. 49 se inalță aburi cu ispititoare arome de dulceturi. Într-adevăr, într-un ceain... idilic, așezat pe străvechile pirostrii, bolborosește tainic deliciosul gem de prune pentru nepoții bătrînei Ecaterina Nencu. — Cu ce pot eu să vă ajut?! Nora mea e croitoare... Are destule resturi de pînzeturi. Într-o zi-două o să strîngă tot ce îi prisosește, așa că mai poftiți pe la noi. O să fim atunci mai pregătiți de oaspeți — le spune copiilor, arătînd spre... **urîșul** ceain. Ultimul popas pe care l-am făcut împreună cu echipajul „Entuziaștilor” a fost la centrul de colectare și valorificare a ambalajelor de sticlă. După ce a fost predată întreaga „recoltă” a zilei, tovarășa gestionară Rodica Dragu

Echipajul „Entuziaștii”

și bunicul s-au obișnuit să adune tot ce găsesc de pe unde umblă. Văd că sintei băieți voinici, așa că luați-l și duceți-l la școală. Bineînțeles, „Entuziaștii” se grăbiră să execute neîntîrziat „ordinul” bunicii lui Ciprian Găzaru (elev la aceeași școală). ...În blocul nr. 11, locatarii Elena Anton și Dumitru Brateea îi invită pe pionieri să preia „surplusul” de sticle care aglomerează cămarile. „Știți, e timpul să facem loc conservei de iarnă” — încearcă să se scuze pentru că apelează la ajutorul copiilor. Ne continuăm călătoria pe Strada Decebal. Aici, casele se înșiruie îngrijite și cochete, cu crizanteme înflorite în grădini și cu mușcate în cerdacuri. Ne oprim la poarta unei

a ținut să ne spună că din cele 2 000—2 500 de sticle și borcane pe care le primește zilnic, două treimi sint aduse numai de pionieri. Și asta se întîmplă nu numai pe parcursul anului școlar, ci și în timpul vacanței. Am notat, dragi cititori, fapte, întîmplări, profiluri de pe traseul expediției „Entuziaștilor”. După cum ați văzut, locatarii vizitați de colegii voștri din Buzău s-au dovedit deosebit de receptivi la această acțiune de larg și susținut efort colectiv, o acțiune reprezentînd cu adevărat o îndatorire civică, patriotică pentru recuperarea și reintroducerea în circuitul productiv a unor cit mai mari cantități de materiale refolosibile.

ILEANA PIȚA

FOTOREPORTER **Cutezători** **AMPLĂ PARTICIPARE PIONIEREASCĂ** **LA STRÎNSUL RECOLTEI**

Pretutindeni în țară, oame-
nii satelor sînt angajați cu
toate forțele la strînsul și de-
pozitul recoltei. Alături de
ei se află, ca întotdeauna, și
pionierii care și-au mobilizat
cu entuziasm energiile pentru
a da un ajutor prompt și cit
mai eficient.

Din Costești-Argeș, pionie-
ra **Simona Iordache** a trimis
pe adresa concursului nostru
un amplu fotoreportaj, pe care
l-a intitulat „Noi și... toamna”.
Instantaneele surprinse de
ea, și din care am ales cîteva,
ni-i prezintă pe harnicii ei co-
legi la lucru. În timp ce fetele
culeg strugurii dulci și parfuma-
ți, băieții se îngrijesc de
întreținerea culturii de varză
și se întrec la culesul tomate-
lor și al gogonelelor din gră-
dinile C.A.P.-Costești.

■ Alte imagini am primit de
la membrii subredacției pio-
nierești din Sectorul I al Ca-
pitalei. Chiar de la începutul
activității lor, ne-au trimis un
fotoreportaj care vorbește
despre „Săptămîna castane-
lor”. Organizatorii acțiunii:
pionierii **Școlii nr. 5**. Locul
desfășurării: parcurile Ilie
Pintilie și Academiei. În nu-
mai cîteva zile ei au cules
peste 2 500 kg castane —
prețioasă materie primă pen-
tru industria farmaceutică.

E ora amiezii. De puțină
vreme, elevii ciclului primar au
părăsit sălile de clasă. „Glasul”
puternic al clopoțelului răzbate
pînă afară, în curte, atrăgîndu-
le atenția și celor mari, ele-
vilor din clasele V-VIII, că orele
lor de curs încep. Marea majo-

„CEASUL ȘI... PASUL”

ritate se și află în bănci, gata
să-i întîmpine pe tovarășii pro-
fesorii. Cîțiva, cu „sufletul la
gură”, aleargă pe... ultima sută
de metri și se strecoară pe ușa
de la intrarea în școală, care
apoi se închide hotărît.

Este, de-acum, ora 12 și un
sfert. Ne apropiem de întîrziții
care nu mai pot intra la ore.
Două fete care seamănă ca
două picături de apă, surorile
gemene Rodica și Dorina, toc-
mai discută că pierd ora de
matematică.

— Ați avut un motiv serios
de-ați întîrziat? — le întrebăm.
— N-am știut sigur dacă înce-

pem la 12 sau la 1, ne spune
Rodica.

— Și-atunci ați venit... între
cele două ore — facem haz de
necaz.

— Dar tu? — întrebăm un
băiat cu alură sportivă și părul
tăiat foarte scurt, Imre, dintr-a
VI-a F.

— N-a mers bine ceasul.
Știam c-o ia mereu înainte,
dar, se vede treaba că, între
timp, l-o fi potrivit mama... ne
spune el serios.

Observăm în grupul cu care
stăm de vorbă doi băieți care
tocmai se pregăteau să se facă
nevăzuți, după colțul clădirii.

— Și voi?... le tăiem avîntul.
— Tot ceasul! Nici al meu n-a
mers bine, se repede unul din-
tre ei, înviorat că a găsit o ex-
plicație. Eu am plecat de-acasă
la timp, dar...

Culmea! Și ceasul lui, și cel
al Manelei, și încă alte citeva
nu... merg bine. Să se întîmple
oare ceva misterios cu ceasu-
rile unora dintre copiii Școlii
nr. 15 din Oradea? Rămîne o
problemă de studiat. Comanda-
mentul pionieresc și-a propus
să elucideze cit mai curînd și
definitiv „problema ceasurilor”.

ELENA MĂNESCU

SEMNAL SEMNAL SEMNAL SEMNAL SEMNAL SEMNAL SEMNAL

Mii și mii de copii din clasele a
II-a trăiesc în aceste zile momentul
solemn al **primirii lor în Organizația
Pionierilor**. În unitățile pionierești, în
întreprinderi, la locul de muncă al
părinților, la locuri de rezonanță is-
torică sau la muzee, ei rostesc cu
emoție, sub faldurile drapelului
scump al patriei, Angajamentul pio-
nierului.

Tot în această lună ei trăiesc pri-
mele evenimente ale vieții de orga-
nizație: **constituirea grupelor și de-
tașamentelor, precum și alegerile**

pionierești.

Ca și colegii lor din clasele a V-a
(acolo unde au fost nou constituite
grupe și detașamente), pionierii cla-
selor a II-a își aleg, pînă la 30 oc-
tombrie, comandanții de grupă, co-
mandamentele detașamentelor și
pionierii comandanți de detașament.
Împreună cu aceștia, ei vor acționa
pentru realizarea bogatelor
programe de activități pe care le-au
adoptat în adunările de alegeri la
detașament.

● În marea bătălie pentru strînsul
roadelor toamnei, în localitățile **Târcaia,
Ursad, Sălacea, Otomani, Săcădat, Re-
metea, Curtușeni, Olcea, Măgești, Dră-
gănești, Cherechiu, Cefa, Aștileu,
Avram Iancu, Oșorhei, Aleșd, Boianu
Mare, Valea lui Mihai**, ca și în multe
alte sate și comune ale județului Bihor,
pionierii s-au aflat și ei, zi de zi, alături
de părinți, de sătenii cooperatori la re-
coltatul cartofilor, porumbului și al ste-
clei de zahăr ● Foarte bine venită și
utilă a fost dezbateră pe care au orga-
nizat-o pionierii **Școlii nr. 1** din comuna
Tudor Vladimirescu, județul Galați,
pentru colegii lor din clasele I—IV.
„Cum învățăm? De ce învățăm?” — iată
întrebări la care unii dintre ei nu cunoș-
teau destul de bine... răspunsul. Dar
mai sînt și printre elevii mai mari unii
care... nu vor încă să-l știe! ● Caietul
cu tematică rutieră intitulat „Copiii și
circulația” (editat recent de Inspectorat-
ul școlar al județului Gorj în colabo-
rare cu Biroul de circulație al Militei
municipiului Tg. Jiu) include, printre
foarte sugestivele sale ilustrații, și de-
sene aparținînd unor înzestrați pionieri-
pictori și șoimi ai patriei gorjeni ● La
cea de-a XIV-a ediție a Concursului de
radiogoniometrie dotat cu cupa „Laurii
Zărandului” au participat echipele din
județele Bihor, Brașov, Botoșani, Călă-
rași, Hunedoara, Satu-Mare, Sălaj, Ti-
miș, Vaslui și, bineînțeles, din județul
gazdă — **Arad**. Victoria... absolută a re-
venit pionierilor din **Pincota**, atît fetele
cît și băieții dovedindu-se în această
aprigă luptă contra-cronometru cei mai

abili... vînători de vulpi! ● Unul dintre
cîștigătorii noștri (cărui îi lipsește proba-
bil din colecție numărul 35 al revistei
„Cutezători”) ne întreabă cine este în
acest an cîștigătorul trofeului „Lira de
aur”. Îi răspundem: pianistul **Bogdan
Pavlică**, elev la **Liceul de artă „George
Enescu”** din **Capitală**. Folosim, to-
dată, prilejul să-i urăm lui Bogdan suc-
ces în viitoarele confruntări artistice,
care-l așteaptă, multe și mari, fără în-
doială ● Aflăm că la Casa pionierilor și
șoimilor patriei din **Hunedoara** a luat fi-
ință un club de anticipație, în cadrul
cărui au loc sesiuni de referate și co-
municări științifice, întîlniri cu specia-
liști, vizite în întreprinderi industriale
ale municipiului. Ultimele noutăți știin-
țifice fac, de asemenea, obiectul unor
pasionante dezbateri — de pildă, asu-
pra microelectronicii și microprocesa-
relor sau a „inteligenței” roboților in-
dustriali. Se și lucrează, de fapt, aici, la
cercul de electronică industrială, la rea-
lizarea unui asemenea robot multifunc-
țional ● Cercul de design al Casei pio-
nierilor și șoimilor patriei din **Reșița** —
a cărui revistă „Forma” a obținut locul
III pe țară la concursul de materiale
metodice — își propune pentru viitoa-
rea ediție realizarea unei foarte utile
culegeri privind activitățile-model ale
pionierilor și școlarilor, diferențiate pe
categorii de vîrstă ● A sunat și ultimul
gong al galei de toamnă a Teatrului
pentru copii și tineret din **Iasi**. Celor
mici scena sa le-a oferit spectacolul
„Elefântul curios” (după Nina Cas-
sian), iar pe cei mari i-a încîntat încă o
dată reprezentăția cu piesa „Print și
cerșetor” (după Mark Twain). Fără în-
doială, la această oră au și aflat cu toții
ce premiere le dedică noua stagiune
teatrală.

PROGRAMUL UNITAR

AL ACTIVITĂȚILOR POLITICO-IDEOLOGICE, TEHNICO-ȘTIINȚIFICE, CULTURAL-ARTISTICE ȘI SPORTIVE CE SE VOOR ORGANIZA CU PREȘCOLARII ȘI ELEVII ÎN ANUL DE ÎNVĂȚĂMÎNT 1985-1986

Activitatea politico-educativă desfășurată în unitățile de învățământ de toate gradele, sub conducerea nemijlocită a organelor și organizațiilor de partid, va avea ca principal obiectiv transpunerea în viață a hotărârilor Congresului al XIII-lea al Partidului Comunist Român, a indicațiilor și orientărilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, cuprinse în cuvântarea rostită la Forumul tinerei generații din luna mai 1985. La baza întregii activități de educare și formare comunistă, revoluționară, a tinerei generații se va afla, în continuare, cunoașterea și însușirea operei secretarului general al Partidului Comunist Român, contribuția de excepțională însemnată teoretică și practică adusă de tovarășul Nicolae Ceaușescu la aprofundarea problemelor dezvoltării societății noastre socialiste și ale lumii contemporane.

O atenție deosebită se va acorda înarmării tineretului studios cu aprecierile și orientările cuprinse în magistralul Raport prezentat la Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, studierii și însușirii profunde a tezelor și orientărilor de largă perspectivă din Programul Ideologic al partidului, a concluziilor care se desprind din bogata activitate a partidului, îndeosebi în perioada care a urmat de la Congresul al IX-lea, perioadă pe care pe drept cuvânt și cu mindrie o numim „Epoca Nicolae Ceaușescu”.

Scoala, activul organizațiilor de pionieri vor avea în centrul activității lor însușirea temeinică de către elevi a cunoștințelor prevăzute de programele de învățământ, îmbogățirea și lărgirea continuă a nivelului de cultură generală, de pregătire profesional-științifică și politico-ideologică a tinerei generații. Se va acționa pentru formarea și dezvoltarea la elevi a spiritului militant, revoluționar, combativ, de ordine și disciplină, a răspunderii față de propria pregătire pentru muncă și viață. Se vor crea condițiile necesare ca, prin toate activitățile politico-educative organizate, șoimii patriei, pionierii și școlarii să-și exprime adevărată totală la politica internă și externă a partidului și statutului nostru, hotărârea fermă de a participa cu toate forțele la îndeplinirea ei. Se va da glas dragostei, stimei și respectului pe care tinăra generație le poartă celui mai iubit fiu al națiunii noastre, tovarășul Nicolae Ceaușescu, încrederii că, avându-l în frunte, poporul român va înainta spre noi culmi de progres și civilizație.

Activitățile politico-ideologice, instructiv-educative, tehnico-științifice, cultural-artistice și sportiv-turistice organizate cu șoimii patriei, pionierii și școlarii, sub conducerea și îndrumarea organelor și organizațiilor de partid, vor urmări educarea politico-ideologică, patriotic-revoluționară, pentru muncă și viață a tinerei generații, în spiritul concepției revoluționare, materialist-dialectice și istorice despre lume și viață a partidului nostru, al principiilor și normelor eticii și echității socialiste, dezvoltarea la elevi a pasiunii pentru știință și tehnică, a creativității și inventivității prin acțiunile inițiate în cadrul Festivalului Național „Cîntarea României”, creșterea gradului de participare a copiilor la practicarea exercițiului fizic, a sportului și turismului în cadrul competiției naționale „Da-ciada”.

CALENDARUL

ACTIVITĂȚILOR POLITICO-IDEOLOGICE, TEHNICO-ȘTIINȚIFICE ȘI CULTURAL-ARTISTICE ORGANIZATE ÎN CADRUL FESTIVALULUI NAȚIONAL „CÎNTAREA ROMÂNIEI”

I. În domeniul politico-ideologic:

— Acțiunea „Tot înainte” (cl. I—VIII): etapa de masă (clasă, școală): ianuarie-martie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): aprilie-mai; etapa pe județ: iunie.

— Acțiunea concurs „Pionierii români, țara de eroi” (cl. I—VIII): etapa de masă (clasă, școală): septembrie—iunie; etapa pe județ: iunie; etapa republicană: august, Gălăciuc—Tulnic, Vrancea.

II. În domeniul tehnico-științific:

— Tabăra de creație tehnică (cl. I—VIII): 24—30 august, Constanța.

— Concursuri tehnico-aplicative: — aeromodele (cl. I—VIII): etapa pe clasă și școală: septembrie—aprilie; etapa pe județ: 1 aprilie—30 iunie; etapa republicană: iulie—august, Săliște, Sibiu.

— navomodelism (cl. I—VIII): etapa pe clasă și școală: septembrie—aprilie; etapa pe județ: 1 aprilie—30 iunie; etapa republicană: iulie—august, Amara, Ialomița.

— automodelism (cl. I—VIII): etapa pe clasă și școală: septembrie—aprilie; etapa pe județ: 1 aprilie—30 iunie; etapa republicană: iulie—august, Poiana Soarelui, Brașov.

— radiogoniometrie (cl. I—VIII): etapa pe clasă și școală: septembrie—aprilie; etapa pe județ: 1 aprilie—30 iunie; etapa republicană: iulie—august, Nucșoara, Argeș.

— radiotelegrafie (cl. I—VIII): etapa pe clasă și școală: septembrie—aprilie; etapa pe județ: 1 aprilie—30 iunie; etapa republicană: iulie—august, Poiana Soarelui, Brașov.

— carturi (cl. I—VIII): etapa pe clasă și școală: septembrie—aprilie; etapa pe județ: 1 aprilie—30 iunie; etapa republicană: iulie—august, Galați.

— micromodele (cl. I—VIII): etapa pe clasă și școală: septembrie—aprilie; etapa pe județ: 1 aprilie—30 iunie; etapa republicană: iulie—august, Ștefănești, Prahova.

— Concursul de creație științifică și tehnică „Start spre viitor” (cl. I—VIII): etapa pe clasă și școală:

octombrie—aprilie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): 1—15 iunie; etapa pe județ: 15—30 iunie; etapa republicană: iulie, București.

— Concursul de machete funcționale și arte plastice „Atelier 2000” (cl. I—VIII): etapa pe clasă și școală: octombrie—aprilie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): 1—15 iunie; etapa pe județ: 15—30 iunie; etapa republicană: iulie, București.

— Concursul „Ce pot face două mîini dibace” (șoimii patriei): etapa de masă: septembrie—noiembrie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): mai; etapa pe județ: mai—iunie.

— Concursurile radiocluburilor pionieresti: Cupa C.N.O.P. (cl. V—VIII): etapa pe clasă și școală: martie—iunie, decembrie, București.

Concursuri școlare pe discipline de învățământ:

— Limba și literatura română (cl. VI—VIII): etapa pe școală: decembrie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): februarie; etapa pe județ: 1 martie; etapa republicană: vacanța de primăvară, Vaslui.

— Limba și literatura maternă — limba maghiară și germană (cl. VII—VIII): etapa pe școală: decembrie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): februarie; etapa pe județ: 29 martie; etapa republicană: vacanța de primăvară, Vaslui.

— Matematică (cl. IV—V): etapa pe școală: decembrie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): februarie; etapa pe județ: 15 martie; cl. VI—VIII: etapa pe școală: decembrie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): februarie; etapa pe județ: 15 martie; etapa republicană: vacanța de primăvară, Rm. Vilcea.

— Fizică (cl. VII—VIII): etapa pe școală: decembrie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): februarie; etapa pe județ: 22 martie; etapa republicană: vacanța de primăvară, Galați.

— Chimie (cl. VIII): etapa pe școală: decembrie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): februarie; etapa pe județ: 29 martie; etapa republicană: vacanța de primăvară, Tr. Măgurele.

— Biologie (cl. VIII): etapa pe școală: decembrie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): februarie; etapa pe județ: 29 martie; etapa republicană: vacanța de primăvară, Tr. Măgurele.

— Istoria României (cl. VIII): etapa pe școală: decembrie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): februarie; etapa pe județ: 8 martie; etapa republicană: vacanța de primăvară, Sibiu.

— Geografia României (cl. VIII): etapa pe școală: decembrie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): februarie; etapa pe județ: 29 martie; etapa republicană: vacanța de primăvară, Tr. Severin.

III. În domeniul cultural-artistic:

— Concursul formațiilor și interpretelor în cadrul Festivalului Național „Cîntarea României” (cl. I—VIII): etapa de masă (pe

clasă și școală): septembrie 1985—august 1986.

— Concursul republican „Ciprian Porumbescu” (cl. I—VIII): etapa republicană: iulie—august, Suceava.

— Manifestările culturale-artistice „Copiii lumii doresc pacea” și „Serbările mării” (cl. I—VIII): iulie, Litoral.

— Concursul cîntecului patriotic și dansului pionieresc „Omagiu patriei și partidului” (cl. I—VIII): iulie, Năvodari.

— Concursul de arte plastice „România — plai de aur” (cl. I—VIII): etapa pe clasă și școală: septembrie—august.

— Concursul de artă fotografică „Sub flamura partidului, creștem odată cu țara” (cl. I—VIII): etapa pe clasă și școală: septembrie—august.

— Concursul de artă populară „Pămînt străbun” (cl. I—VIII): etapa pe clasă și școală: septembrie—august.

— Concursul de filatelie „Cravatele roșii cu tricolor” (cl. I—VIII): etapa pe clasă și școală: septembrie—august.

— „Pentru sănătate și umanitate” (cl. I—VIII): etapa pe clasă și școală: decembrie; etapa pe județ: ianuarie—martie; etapa republicană: aprilie, București.

— Concursul cînecluburilor (cl. V—VIII): etapa pe clasă și școală: septembrie—august.

— Concursul de creație literară „Tinere condeie” (cl. I—VIII): etapa pe clasă și școală: septembrie—august.

— Concursul de artă plastică „Șoimii patriei omagiază patria și partidul” (șoimii patriei): etapa de masă: octombrie—martie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): aprilie—mai; etapa pe județ: mai—iunie.

— Concursul republican „Cea mai bună bibliotecă școlară”, ediția a VI-a (cl. I—VIII): etapa pe clasă și școală: septembrie—iulie.

— Concursul de arte plastice pe tema economisirii la C.E.C. (cl. I—VIII): etapa republicană: 25—30 octombrie, București.

— Concursul de interpretare artistică „Copiii cîntă patria și partidul” (șoimii patriei): etapa de masă: aprilie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): mai—iunie.

— Acțiunea cultural-artistică „Datini și obiceiuri laice” (cl. I—VIII): etapa republicană: februarie, Sîngeorz, Bistrița-Năsăud.

IV. În domeniul educației igienico-sanitare:

— Concursul „Sanitarii pricepuți” (cl. II—IV): etapa pe clasă

și școală: septembrie—decembrie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): februarie—aprilie; cl. V—VIII: etapa pe clasă și școală: septembrie—decembrie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): februarie—aprilie; etapa pe județ: iulie—august.

CALENDARUL

ACTIVITĂȚILOR SPORTIVE ȘI DE PREGĂTIRE PENTRU APĂRAREA PATRIEI ÎN ANUL ȘCOLAR 1985—1986

Etapa de iarnă:

Festivalul pionieresc al sporturilor de iarnă:

— Cupa „Pionierul” la sanie (cl. V—VIII, 11—14 ani): etapa pe clasă, școală — până la 12 I; etapa pe localitate — până la 19 I; etapa pe județ — până la 2 II; etapa finală: 18—23 II, Vatra Dornei, Suceava.

— Cupa „Pionierul” la biatlon (cl. V—VIII, 11—14 ani): etapa pe clasă, școală — până la 12 I; etapa pe localitate — până la 19 I; etapa pe județ — până la 2 II; etapa finală: 18—23 II, Vatra Dornei, Suceava.

— Cupa „Pionierul” la schi al-

— Cupa „Pionierul” la fotbal (cl. III—VI, 9—12 ani), etapa pe clasă, școală — tur, până la 1 XII; retur, până la 31 III; etapa pe localitate — tur, până la 1 V; retur, până la 1 VI; etapa pe județ: până la 15 VI; cl. VII—VIII, 13—14 ani: etapa pe clasă, școală — până la 1 IV; etapa pe localitate — până la 13 IV; etapa județeană — până la 1 VI; etapa interjudețeană: 13—15 VI; etapa finală: 18—20 VII, Brașov.

— Cupa „Pionierul” la handbal (cl. VII—VIII, 13—14 ani): etapa pe clasă, școală — până la 1 IV; etapa pe localitate — până la 13 IV; etapa pe județ — până la 1 VI; etapa interjudețeană: 20—22 VI; etapa finală: 18—20 VII, Brașov.

— Cupa „Pionierul” la oină (cl. V—VIII, 11—14 ani): etapa pe clasă, școală — până la 1 IV; etapa pe localitate — până la 13 IV; etapa județeană — până la 1 VI; etapa interjudețeană: 6—8 VI; etapa finală: 18—20 VII, Brașov.

— Cupa „Pionierul” la badminton (cl. V—VIII, 11—12 ani, 13—14 ani): etapa pe clasă, școală — până la 1 IV; etapa pe localitate — până la 13 IV; etapa pe județ — până la 1 VI; etapa finală: 18—20 VII, Brașov.

— Cupa „Pionierul” la tenis de cîmp (cl. V—VIII, 11—12 ani, 13—14 ani): etapa pe clasă, școală — până la 1 IV; etapa pe localitate — până la 13 IV; etapa pe județ — până la 1 VI; etapa finală: 18—20 VII, Brașov.

— Cupa „Pionierul” la orientare turistică (cl. V—VIII, 11—12 ani, 13—14 ani): etapa pe clasă, școală — până la 6 IV; etapa pe localitate — până la 13 IV; etapa pe județ — până la 17 IV; etapa finală: 17—18 V, Baia Mare, Maramureș.

— Expedițiile „Cutezători” (cl. V—VIII, 11—14 ani): 1 VII — 31 VIII.

Acțiuni de pregătire a tinereții pentru apărarea patriei:

— Complexul aplicativ „Pentru apărarea patriei” — etapa de iarnă (cl. V—VIII, 11—14 ani): etapa pe clasă, școală — până la 31 XII; etapa pe localitate — până la 20 I; etapa pe județ — până la 31 I; etapa finală: 18—23 II, Vatra Dornei, Suceava.

— Complexul aplicativ „Pentru apărarea patriei” — etapa de vară (cl. V—VIII, 11—14 ani): etapa pe clasă, școală — până la 15 IV; etapa pe localitate — până la 15 V; etapa pe județ — până la 22 VI; etapa finală: 30 VI — 9 VII, Lăpușna, Mureș.

— Concursul „Cea mai bună patrule școlară de circulație” (cl. V—VIII, 11—14 ani): etapa pe clasă, școală — până la 15 IV; etapa pe localitate — până la 15 V; etapa pe județ — până la 22 VI; etapa finală: 15—26 VII, Năvodari, Constanța.

— Concursul „Educația rutieră, educație pentru viață” (cl. II—VIII, 8—14 ani): etapa pe clasă, școală — până la 1 XII; etapa pe localitate — până la 25 XII; etapa pe județ — până la 30 III; etapa interjudețeană — până la 15 IV; etapa finală: 26 VII — 6 VIII, Năvodari, Constanța.

— Concursul „Prietenii pomierilor” (cl. V—VIII, 11—14 ani): etapa pe clasă, școală — până la 15 IV; etapa pe localitate — până la 15 V; etapa pe județ — până la 22 VI; etapa finală: 15—24 VII, Homorod, Harghita.

— Concursul „Prietenii grănicerilor” (cl. V—VIII, 11—14 ani): etapa pe clasă, școală — până la 15 IV; etapa pe localitate — până la 15 V; etapa pe județ — până la 22 VI; etapa finală: 30 VI — 9 VII, Tulcea.

— Concursul „Sanitarii pricepuți” (cl. V—VIII, 11—14 ani): etapa pe clasă, școală — până la 22 XII; etapa pe localitate — până la 30 III; etapa județeană — până la 22 VI; etapa finală: 17—25 VII, Arbănași, Buzău.

SEMAFOR

Cum
ne comportăm?

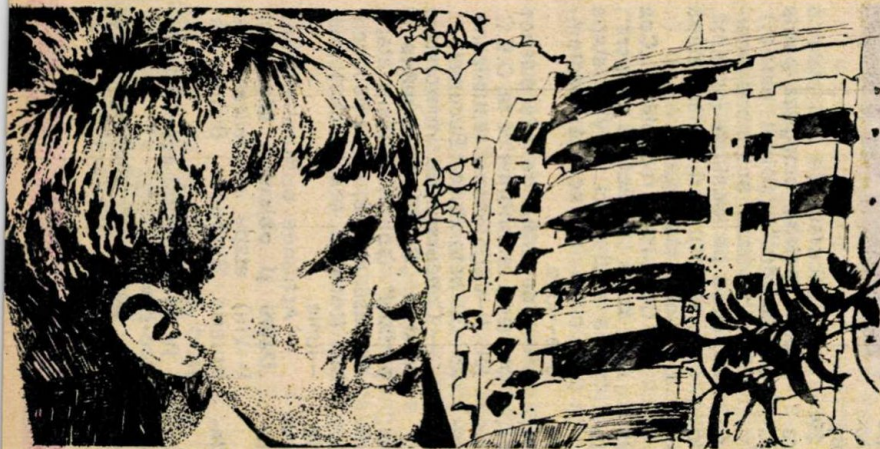
UN CAZ DE INVIZIBILITATE

Schiță de EDUARD JURIST

Multă vreme s-au purtat discuții în contradictoriu cu privire la faptul dacă este posibil să se

la început de noua lui situație. S-a sculat, ca de obicei, s-a spălat, a mâncat și a plecat la școală. Că mama parcă nu l-ar fi observat atunci când și-a băut cafeaua, putea să fie doar o impresie. Era pesemne ocupată cu gospodăria și n-a auzit când M. i-a cerut zece lei. E drept că niște bani erau pe masă, dar M. nu și-a luat singur. **Nu acesta era defectul lui!**

La școală însă, încetul cu încetul a început să aibă impresia că i se întâmplă ceva neobișnuit.

realizeze un om invizibil. Cei mai mulți au afirmat că invizibilitatea nu poate exista decât în fantezia unui scriitor pentru că, în conformitate cu legile fizicii, în atmosferă nu poate fi obținut un unghi de refracție care să facă un corp invizibil. Trebuie să vă spun că pe mine acest argument m-a convins și trăiam liniștit că n-o să am niciodată ocazia să mă întâlnesc cu un om... invizibil! Până mai deunăzi...

Într-adevăr, omul acesta nu numai că a apărut, dar era chiar un băiat invizibil. Da, un caz ciudat de invizibilitate. Inițial nimeni n-ar fi bănuț că M. (așa se obișnuiește în scris, în asemenea cazuri, să se dea numai inițiala) este altceva decât un băiat obișnuit. Mă rog, un băiat de 12 ani, elev la o școală din localitate, care are și calități, și defecte. Oricum, cât se poate de vizibil. Iată însă că... dar mai bine să lăsăm faptele să vorbească.

Cum necum, într-o bună dimineață, M. s-a trezit... invizibil. Sigur, nu și-a dat seama chiar de

Chiar în prima recreație când i-a cerut colegei de bancă, Monica, să-i dea și lui să-și copieze la matematică, n-a primit nici un răspuns. A insistat, dar Monica a întors pur și simplu capul spre Panait, căruia avea tocmai atunci să-i spună ceva foarte important. Foarte bine! Dacă-i pe așa, n-o să se milogească. O să-și facă singur exercițiile. În definitiv, la învățătură, M. era destul de bun. **Nu, nu acesta era defectul lui.**

La ora următoare, tovarășul profesor de geografie a trecut peste numele lui, deși nu avea notă și se aștepta să fie ascultat. Ba chiar profesorul a și privit în direcția lui, dar parcă fără să-l vadă.

...Odată ajuns în stradă, lui M. i-a venit ideea să verifice dacă și în afara școlii este invizibil. A intrat în prima cofetărie și a luat loc la o masă. Se gîndea să ceară o prăjitură, iar la plată se va convinge fără tăgadă dacă și aici e aceeași situație ca în clasă. Nu, nu avea de gînd să

mănince fără să plătească. Ar fi fost necinstit și **nu acesta era defectul lui.** Și cum stătea el gîndindu-se cum să procedeze, de masa lui s-a apropiat un consumator în vîrstă, cu o farfurie în mînă, a tras brusc scaunul de sub M. care s-a pomenit pe jos, sub masă! Și totuși era imposibil ca un om atât de serios, cu ochelari, să facă o glumă atât de proastă. Asta era: nu-l văzuse! Deci, odată mai mult, avea dovada faptului că devenise cu adevărat invizibil. În troleibuz, lucrurile se petrecură aproape identic. La adăpostul invizibilității sale, M. se așeza pe unul din locurile rezervate și era cît pe aci să se așeze pe același loc o persoană corpulentă care, evident, nu-l observase! Bilet însă M. și-a luat, pentru că niciodată n-ar fi călătorit fără să plătească. **Nu acesta era defectul lui.**

— Mamă, mi-e foame! a intrat M. „sonor” ca de obicei în casă.

Dar mama nu l-a auzit. Pesemne vorbea la telefon... Apoi a venit acasă și tata și toți s-au așezat la masă. M. aștepta obișnuita întrebare „ce-a fost azi la școală?” și se gîndea că dacă le va povesti că a devenit invizibil, părinții vor crede că e vreo născocire de-a lui sau, te pomeni, chiar o minciună. Ori **nu acesta era defectul lui.** M. spunea întotdeauna adevărul. De aceea a fost cît se poate de bucurat că nimeni nu i-a adresat cuvîntul. Nici măcar Sanda, surioara lui mai mică. Și Sanda avea obiceiul să-l sîcîie mereu cu întrebări.

Primele zile, lui M. i s-a părut cît se poate de interesant să fie invizibil. Era chiar tentat uneori să citească stînd cu picioarele pe brațul fotoliului, dar știa că asta o supără pe mama lui și, deși era convins că nu poate fi văzut, rămase așezat „ca oame-nii”.

Foarte curînd însă își dădu seama că a fi nevăzut este mai curînd dezavantaj. Nu avea cu cine schimba o vorbă. Cînd voia să se joace cu prietenii, aceștia pur și simplu nu-l vedeau.

Așa l-am cunoscut și eu pe M. L-am întîlnit pe scara blocului și, văzîndu-l atît de încruntat, i-am spus:

— Bună ziua, băiețel...

— Bună ziua, mi-a răspuns el mirat. Apoi m-a întrebat: Dumneavoastră mă vedeți?

— Cum să nu te vad! ce vorbă e asta?

Și atunci M., care știe că scriu pentru copii, m-a rugat să-l primesc, că are să-mi destăinuie ceva important.

— Și acum ce să fac? m-a întrebat M. încheindu-și povestea.

Am stat eu și m-am gîndit, apoi i-am împărtășit pe larg părerea mea. M. a rămas pe gînduri, după care a dat din cap și mi-a spus că va încerca să aplice soluția pe care i-am propus-o.

A doua zi dimineață, cînd s-a

trezit, cum a văzut-o pe mama i-a spus:

— Bună dimineața, mămico!

— Bună dimineața, i-a răspuns mama zîmbind.

Părea deci că M. încetase să mai fie invizibil! Gata de plecare, M. se adresă din nou mamei:

— Mămico, dă-mi, te rog, zece lei, vreau să-mi cumpăr niște pînze pentru traforaj...

Și, cît se poate de firesc, primi banii ceruți...

— Mulțumesc, spuse vesel M. La școală M. trecu prin aceleași surprize.

— Monica, spune-mi, te rog, cum ai făcut tu exercițiile la matematică.

— Cu plăcere, îi răspunse colega lui de bancă.

Îl vedeau acum și profesorii și rezultatele n-au fost dintre cele mai rele: un șapte la geografie și un opt la istorie.

Acum nu mai are rost să lungesc povestea. Așa cum ați înțeles, **acesta era defectul lui!** — nu știa să spună „bună ziua”, „te rog” sau „mulțumesc”. Cel puțin așa am dedus eu și văd că soluția pe care i-am propus-o a avut efectul scontat.

Poate o să mă întrebați cum de s-a întîmplat ca Mache (acum dacă a revenit la normal, pot să-i scriu și numele) să devină invizibil. Ei bine, misterul acesta a rămas nedezlegat. Unii au fost de părere că părinții lui i-au pus în cafea niște pastile speciale. Alții cred că toți cei supărați de felul lui de a fi au organizat această „sanctiune”, nemaivăzîndu-l. Iar alții socotesc că a fost pur și simplu un șir de coincidențe și că Mache singur s-a scotit invizibil. În ce mă privește, nu știu ce să cred. Un lucru însă e sigur, am auzit cu urechile mele o fetiță spunînd unei prietene:

— Pe băieții ăștia care se poartă așa, eu una **nu pot să-i vad!**

De bună seamă însă, acum nu mai era vorba de Mache...

Interviu cu... scaunul din tramvai

Văd suind un bătrînel, Părul alb, mustați la fel, Loc i-aș oferi eu, dar... Îl ocupă un școlar!

Necazul unui părinte

Ieri a fost cam supărat! Băiețelul său, Andrei, l-a adus un opt ciudat... Care-ntii fusese... trei!

Leneșul la tablă

— Scriu tot ce-mi dictați îndată, Însă, dacă mă gîndesc, Tabla e așa curată Că-i păcat s-o smîngălesc!

Bogdan Dumitrescu, Galați, ne întreabă: Cum a luat ființă Marea Roșie și de unde îi vine numele?

În antichitate, istoricii susțineau că numele acestei mări ar veni de la strămoșii fenicienilor, care i-ar fi populat, pe vremuri, coastele și erau cunoscuți sub numele de „oamenii roșii”. Specialiștii susțin că numele mării se datorează prezenței în mari cantități a unor alge microscopice - *Frisodesmium Erithraeum* - care, în anumite perioade, au culoare roșie.

În legătură cu modul în care a luat naștere Marea Roșie, oamenii de știință susțin că, în urmă cu zeci de milioane de ani, în regiunea răsăriteană a Africii au avut loc puternice manifestări vulcanice și astfel a luat na-

tere Marea Roșie, cea mai caldă mare de pe glob, cu o temperatură medie anuală de circa +32°C. Apa ei este sărată a fi cea mai sărată apă de mare de pe glob (salinitate 37-43 la mie).

Marea Roșie nu primește apele nici unui fluviu și este supusă permanent unui puternic proces de evaporare.

De ce sint celebre viorile Stradivarius? — vrea să știe Felicia Roman din Cluj-Napoca.

Cele mai celebre viori din lume, viorile Stradivarius, au fost create de Antonio Stradivari, care a trăit la Cremona, în Italia, la sfârșitul secolului al XVII-lea și începutul secolului al XVIII-lea.

Multă vreme a fost căutat secretul viorilor sale cu sunet deosebit de pur. Ce se știe astăzi despre aceste faimoase viori? Suprafețele lor erau

ÎN ATENȚIA TUTUROR CITITORILOR! Rubrica „Semafor” din nr. 45 al revistei noastre va dezbate o temă pe cit de atrăgătoare, pe afit de incitantă: respectarea cuvintului dat (eventual, îndeplinirea unei sarcini pionierești sau a unui angajament luat în fața clasei).
La această dezbatere puteți participa în număr cit mai mare cu EPIGRAMA și CARICATURI sau cu relatarea unor ÎNTÂPLĂRI REALE DIN DETAȘAMENTUL VOSTRU. Le așteptăm cu mult interes.

Surpriza numărului

„Cît îi Maramureșu’
Nu-i fecior ca io și tu!”

Copiii din imagine, împreună cu revista „Cutezătorii”, urează manifestărilor cultural-artistice „Toamnă băimăreană”, cuprinse în Festivalul național al muncii și creației „Cîntarea României”, un deplin succes!

confectionate din lemn de brad, restul din paltin. Lemnul necesar construirii viorilor era coborît de la munte pe apă, în plute. De-a lungul călătoriei lemnul se îmbiba cu minerale din apă, dintre care cel mai important era anhidrida silică. Experții susțin că lemnul în cauză era și foarte bine oxigenat. Vopseaua care acoperă viorile Stradivarius (foarte importantă pentru obținerea unui sunet curat) ar fi fost alcătuită din chitina obținută din aripile anterioare (elitrele) ale insectelor amestecată cu ulei de in. Și vopseaua era foarte oxigenată. Corzile, metalice sau biologice, erau împletite cu fir de argint sau de aluminiu.

Cîteva din cele 500 de viori Stradivarius care se cunosc aparțin unor muzee și conservatoare. Altele — unor mari violoniști sau colecționari.

Cum să-mi tricotez singură un pulover? — ne întreabă Adina Rus din Oradea.

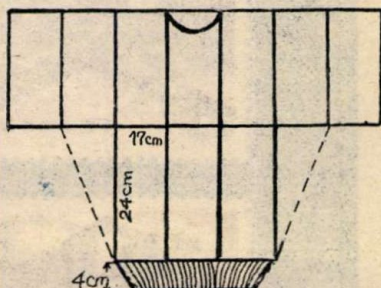
Octombrie. Am și început să îmbrăcăm haine călduroase. Vouă, fetelor, vă recomandăm un pulover modern, lucrat cu andrele groase, din mohair, lînă sau melană.

Frumusețea puloverului din imagine este dată de îngemănarea a pa-

tru culori (roșu, bej, maro închis și verde-oliv) și de linia lui atît de simplă. Este alcătuit din 20 de dreptunghiuri, toate cu laturile de 17x24 cm. (Dacă dorești ca minciile puloverului să fie mai ample, să porneasca chiar de la elasticul taliei, atunci la subsuori mai montezi încă patru triunghiuri dreptunghice avînd catele de 17 și 24 cm.)

Lucrezi fiecare dreptunghi separat, în punct leneș, începînd pe 20 de ochiuri. Cînd toate bucățile sînt gata, le coși pe dos, apoi întorci puloverul pe față, iar pe deasupra cusăturilor, „peste muchie”, coși cu un fir de mohair negru în pasuri mari. Vei realiza un contrast frumos. La gît fixezi un șnur bicolor, ale cărui capete, petrecute pe umărul stîng, le înnozi pentru a forma doi ciucuri. Cum realizezi șnurul? Simplu: măsori de șase ori cîte 3,50 m din mohairul bej și, împreună cu o prietenă, răsucești capetele firelor, fiecare în sens invers. Fixezi mijlocul șnurului obținut și-i lași capetele să se răsucească. La fel procedezi și în cazul șnurului roșu. Răsucești cele două șnuri separat, apoi împreună.

Ori de cîte ori vei îmbrăca puloverul, vei trăi bucuria că este lucrat de minile tale.

FORME DE ACTIVITATE ÎN CADRUL CERCURILOR ȘI CLUBURILOR DE DEZBATERI POLITICO-IDEOLOGICE

Aveți la îndemînă, dragi prieteni, recomandările privind tematica activității cercurilor și cluburilor de dezbateri politico-ideologice din școli și case ale pionierilor și șoimilor patriei, publicate în revista noastră, în nr. 38 din 19 septembrie a.c. De data aceasta, vă sugerăm cîteva lucruri importante de care e bine să țineți seama în activitatea voastră din cadrul acestor cercuri.

● La activitățile desfășurate în cadrul cercurilor și cluburilor de dezbateri participă, pe baza opțiunii și preferinței, pionieri și școlari din ciclul gimnazial (mai ales din clasele VII-VIII), precum și membri ai activului pionieresc cu responsabilități în domeniul activității politico-educative, comandanți de unități, detașamente și grupe, alți membri ai comandamentelor pionierești ● Cercurile își desfășoară activitatea lunar, iar cluburile bilunar ● Activitatea cercurilor de dezbateri este condusă de activiști ai Organizației Pionierilor, profesori de științe sociale, activiști de partid, ai U.T.C., ai altor organizații de masă și obștești ● În cadrul cluburilor și cercurilor de dezbateri e bine să constituim grupe în funcție de problemele care interesează (cu cîte 20-40 membri), precum și colective de lucru pe probleme sau domenii (cu cîte 5-10 membri). ● Activitatea se poate desfășura sub formă de **dicționar politic**, urmărindu-se cunoașterea și înțelegerea aprofundată a noțiunilor de bază fundamentale, pentru înțelegerea fenomenelor și proceselor din viața social-politică ● **Dezbaterile**, mesele rotunde, sînt mai interesante, mai utile, cînd invităm activiști de partid și de stat, personalități ale vieții politice și sociale, ziaristi, comentatori de politică internă și externă, oameni ai muncii din diferite sectoare de activitate etc. ● Desigur, **trebuie să avem în vedere pregătirea din timp** a acestor dezbateri, anunțîndu-i pe toți pionierii asupra conținutului în vederea pregătirii de către ei a întrebărilor, a discuțiilor ● Alegerea locului de desfășurare influențează în mare măsură reușita acțiunii. În funcție de tema propusă vom organiza dezbaterile în **săli de conferințe, cabinete politico-metodice** ale caselor pionierilor și șoimilor patriei, **cabinetele de științe sociale** din școli, în **întreprinderi** sau **instituții, case memoriale, muzee, săli de expoziții** ● Interesul participanților la acțiunile noastre este mult stimulat dacă folosim **mijloace audio-vizuale**, între care, proiecții de filme documentare și diapozitive, lecturi de fragmente din opere literare, cîntece patriotice și pionierești, emisiuni RTV și, de asemenea, dacă ne vom sprijini pe numeroasele **exemple concrete din realitățile economico-sociale** ale localității, județului, țării.

ENCICLOPEDIA CUTEZĂTORII

ORASUL DE PE FLUVIUL ALBASTRU

Situat pe coasta Mării Chinei de Est, pe fluviul Chang Jian (Jang-Tzî) sau Fluviul Albastru, Shanghaiul este cel mai mare

centru urban din R.P. Chineză și unul dintre cele mai mari din lume. El se află în zona veșnicei primăveri, pe coordonatele geo-

nastiei Chu, împăratul Kao Lie l-a numit pe Huang Xie ca prim-ministru al său și i-a conferit titlul nobil de „Chuan Shen Jun”. Din acest Chuan Shen provine actuala denumire de Shanghai.

Orașul a fost construit la gura de vărsare a Fluviului Albastru — Chang Jian — în Marea Chinei de Est.

Deși țărmurile mării se află la 50 km, marea este foarte prezentă în viața orașului, Shanghai fiind unul din cele mai mari porturi ale lumii. Cheiurile sale se întind de-a lungul fluviului Huangpu — afluent al Fluviului Albastru — pe o lungime de 13 km. Prin acest port se întrețin relații comerciale cu peste 160 de țări și regiuni ale lumii.

În prezent, suprafața orașului este de 6 186 kmp și are o populație (la 1 ianuarie 1985) de 12 milioane de locuitori.

Istoria Shanghaiului, ca oraș, este foarte veche. El apare în documente încă din timpul dinastiei Tang (618—907 e.n.), când comercianții japonezi poposeau aici și își continuau apoi călătoria pe marele canal nord-sud, spre reședința de atunci a Imperiului chinez — orașul Xian.

În timpul dinastiei Yuan (1271—1366), Shanghaiul devine unul din cele mai mari centre ale industriei textile, deschizându-se aici filaturi și țesătorii de bumbac și mătase.

Astăzi Shanghaiul este cel mai mare centru industrial al țării. Există aici 8 300 întreprinderi, mai multe termocentrale, fiecare cu o putere instalată de 300 000 kW, două rafinării cu o capacitate, fiecare, de 2 milioane tone, șantier naval pentru cargouri și șlepurî, trei uzine electronice (unde se fabrică radiouri, televizoare color, calculatoare etc.).

El este, totodată, un mare centru științific, educațional și cultural, în care își desfășoară activitatea peste 200 institute de cercetare cu peste 30 000 de cercetători. Alți 200 000 de oameni de știință și tehnicieni cu înaltă calificare lucrează direct în uzinele orașului. Shanghaiul are 43 de universități, colegii și instituții de învățământ superior, în care și desăvîrșesc pregătirea 80 000 de studenți.

Marile artere de circulație ale Shanghaiului oferă un peisaj cu totul deosebit. Dacă la orele dimineții o mare de oameni se revarsă pe străzi, îndreptându-se spre locurile lor de muncă, folo-

grafice de 31° latitudine nordică și 121° 18' longitudine estică.

Vatra culturii Liang Zhu, datînd din anul 2250 î.e.n., descoperită în vecinătatea regiunii Maquiao, în ținutul Shanghai, dovedește existența unei societăți organizate pe aceste meleaguri de peste 4 000 de ani. În anul 262 î.e.n., în perioada di-

Pentru prezentarea marelui zid chinezesc (cu o întindere de 6 000 km) — simbol al perseverenței și inteligenței națiunii chineze — a fost emisă această frumoasă serie de patru timbre în care Zidul chinezesc este prezentat în cele patru anotimpuri.

CALEIDOSCOP

sind mai ales bicicleta, seara, după orele 18, aglomerația pare și mai mare. Forfota străzii este amplificată de sutele de magazine în aer liber care îți oferă cele mai diferite obiecte — de la tricourile imprimate cu dragoni la stilouri, ceasuri electronice sau fructe exotice. Din mâinile de aur ale artizanilor ieș la iveală obiecte de podoabă sau ornament, de o rară frumusețe. Din bambus și din paie de orez confecționează pălării sau suporturi pentru tablouri.

În mici restaurante se pregătesc turtițe de orez, prăjituri în ulei încins, asemănătoare gogoșilor, supă de broască țestoasă, salată de alge sau din muguri de bambus.

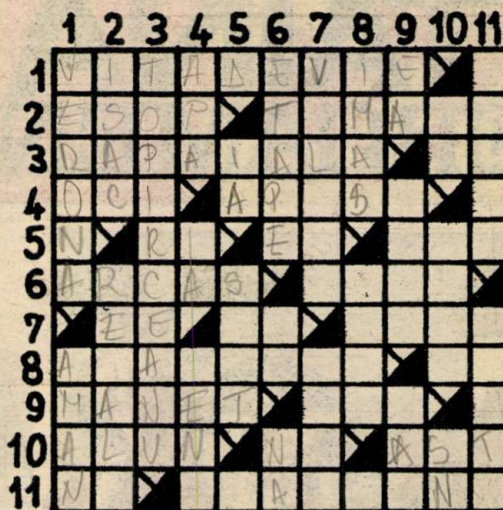
Din 1975 și pînă acum, în 1985, s-a construit un nou centru civic, constituit dintr-o uriașă

piață, încadrată de clădirile politico-administrative ale acestei mari metropole. Noul palat al tineretului este dăltuit în marmură, oțel și sticlă. Sînt aici cîteva zeci de săli destinate activităților cultural-educative ale tinerei generații. Noului centru civic i se adaugă marile cartiere înălțate în zona gării, aeroportului, grădinii zoologice etc.

În ultimii cinci ani s-au construit noi uzine de autocamioane, tractoare, avioane, computere etc. Țara noastră asigură asistență tehnică în domeniul de vîrf al industriei de autocamioane și tractoare.

Dr. GHEORGHE NEAMU,
cercetător științific principal
la Institutul de geografie

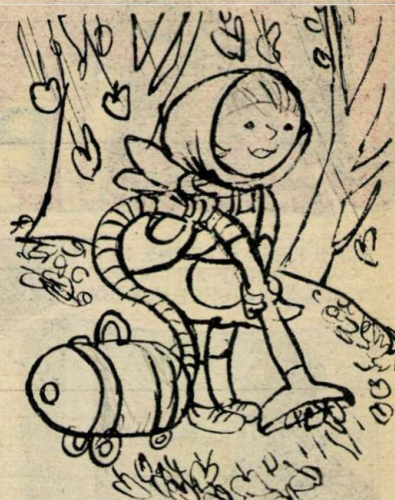

ORIZONTAL: 1) Produce un mare număr de soiuri de struguri (3 cuv.). 2) Anticul înțelept grec, autorul fabulei „Vulpea și strugurii”. Roade ale toamnei timpurii. 3) O ploaie zgomotoasă. Toamnă după toamnă (sing.). 4) Veche unitate de măsurare a greutatei (pl.). Trecută. 5) Printre ramuri! La temă. Poet român contemporan, creator al poeziei „Toamna”. 6) Trăgător cu arcul. Se găsește în gazele de sondă. 7) Enescu Ene. Își numără toamnele ca și primăverile. Comună în județul Brașov. 8) Cîntăreț antic al viței de vie. Perete. 9) Pictor francez (1832—1883), autorul tabloului intitulat „Toamna”. Cules din roadele toamnei. 10) Arbust care asigură provizii simpaticei veverițe. Nea! Acest. 11) Printre tineri. Reprezentații teatrale sau muzicale cu care își deschid porțile, toamna, teatrele.

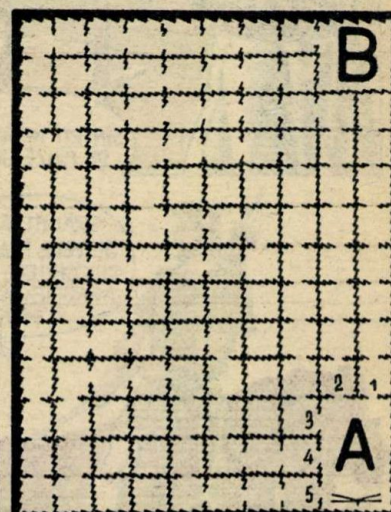
VERTICAL: 1) Pictorul autumnalelor noastre (1868—1946), din a cărui operă amintim „Peisaj de toamnă”.

Pictor clasic român (1831—1891), autorul tabloului „După culesul viei”. 2) Poet clujean (1886—1954), autor al poeziei „Cîntec de toamnă”. Privitor la rinichi (pl. fem.). 3) Ne-a lăsat versuri ca: „S-a ivit pe culme toamna, / Zina melopeelor, / Spaima florilor și doamna / Cucurbitaceelor...” (1886—1937). 4) Conținutul picăturilor de ploaie. Recensămînt al cetățenilor în statul roman. 5) Poftește! Calitate. 6) Anotimpurile dintr-un an! Două din mere. Sfîrșit de toamnă. 7) Cărți. Plantă erbacee cu flori albastre. 8) Pășune. Verbul supărării norilor. 9) Dînsa. Sprijinul viței de vie. Crește după ploaie. 10) Începe și sfîrșește toamna! Oraș în Franța. Sorescu Natalia. 11) Poet romantic austriac (1802—1850), autorul unui „Cîntec de toamnă”. Pămînturi pregătite pentru însămînțările de toamnă.

DICTIONAR: OMAG, ANET, OCI, UCEA.

INDICAȚI DRUMUL CORECT DE LA A LA B.

TURISTICA

(CRIPTOGRAFIE: 10, 4, 2, 10)

OCTE S R LA
T E L S N

CE CUPRINDE ACEST DESEN-SURPRIZĂ? PUTEȚI AFLA UNIND PUNCTELE DE LA 1 LA 35.

METAGrame ÎNTR-UN VERS
(xxxox)

O persoană alintată,
Înveliș pentru tulpină,
Peștele cu ea se găta,
Finu-n fața ei se-nclină,
Păr din ceafa unui leu
Și-o hîrtie pentru zmeu.

NICULAE TACHE

TICUȚĂ CEL UITUC

DU CÎND SAH
TICUȚA A PIERDUT
UN PION.
AJUTĂȚI-L
SĂ-L GĂSEASCĂ,
(UNDEVA
ÎN PAGINILE
REVISTEI)

DIN 24 DE TRIUNGHURI, DOUA SÎNT IDENTICE. CARE?

Moment emoționant la Școala nr. 3 din București — primirea cravatei roșii cu tricolor.

CE ȚI-A PLĂCUT DIN ACEST NUMĂR? CE AI DORI SĂ MAI PUBLICĂM?

Cutezători 42

Redactor șef: ION IONAȘCU, Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA.
Responsabil de număr: ILEANA PIȚA; Prezentare artistică: POMPIU DUMITRESCU;
Prezentare tehnică: ION MIHĂESCU.

Redacția Piața Științei nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Știința”
TIPĂRUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA” — Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsir București, Calea Griviței nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836 12 nanini 1 60 lei

TAINA PERGAMENTULUI

IATĂ ȘI TURNUL DE APĂRARE DE
PE MĂLUL DONĂRIȘULUI, DINCOLO
DE EL SÎNT ȚINUTURILE IAZIGILOR.

SÎNTEȚI NEGUSTORI
DE PINZETURI?

NU MAI ÎNTREBA PEEA MULTE!
SÎNTEM TRIMIȘII LUI DECEBAL!
CHEAMĂ-L PE COMANDANT!

SEDER! NE IA CURENTUL!
IESI REPEDE LA MAL ȘI
TRAGE-NE AFARĂ!

GRĂBITI-VA! ÎN ZARE
SE VEDE PRAFUL RIDICAT
DE COPITELE CAILOR. SE
APROPIE. IAZIGII SAU
ROMANI?

ȚINE SCRISOAREA ASTA
PENTRU MARCOMANI, SEDER.
TU RĂMIȚI AICI ÎN PĂDURE. DACĂ
NE PRIND, OCOLEȘȚI ASEZAREA
ȘI TE DUCI MAI DEPARTE!

MĂ TEM CĂ AM
FOST TRĂDAȚI!

SĂ NU'LE LĂSĂM
IMPRESIA CĂ NE FERIM. SÎNTEM
NEGUSTORI DE PINZETURI.

VINDEM PÎNZĂ DE CÎNEPĂ.
AVEM MĂTĂSURI FINE DIN
ASIA MINOR, PENTRU FE-
MEILE NOBILE! STOFE
ALBASTRE ȘI ALBE.

PUNEȚI MÎNA PE
EI. PE AȘȚIA ÎI
CAUTĂ ROMANII!

DĂ BICE,
DURDANE!

NU MAI AVEM CE FACE!
NE-AU ÎNCONJURAT!
SÎNTEM ÎN MÎNILE LOR

PRINDEȚI-I VII!
ROMANII VOR SĂ-I
PRINDEM VII!

Curtezații

REVISTĂ SĂPTĂMINALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

43

JOI, 24 OCTOMBRIE 1985
ANUL XIX (NR. 942)

DIN SUMAR:

- Alegeri pionierești
- Să descoperim împreună... matematica!
- Ați întrebat? Vă răspundem!
- Semafor: Prietenul meu...
- În „Țara dimineților liniștite“

CADRAN POLITIC

În spiritul tradițiilor și strânselor legături prietenești româno-coreene, al voinței comune de a dezvolta continuu colaborarea și solidaritatea dintre țările, partidele și popoarele noastre, spre binele reciproc, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, împreună cu tovarăsa Elena Ceaușescu, a efectuat, în perioada 12—15 octombrie, o vizită oficială de prietenie în Republica Populară Democrată Coreeană, la invitația tovarășului Kim Ir Sen, secretar general al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, președintele Republicii Populare Democratice Coreene.

În cadrul noului dialog româno-coreean la cel mai înalt nivel, cei doi conducători de partid și de stat au subliniat însemnătatea deosebită a actualelor convorbiri, apreciind că acestea se vor înscrie ca un moment important în evoluția relațiilor de colaborare tradițională româno-coreene, vor contribui la întărirea și la adâncirea prieteniei și solidarității dintre cele două partide, țări și popoare. S-au abordat, cu acest prilej, o serie de probleme ale conlucrării româno-coreene, relevându-se că, pe diverse planuri, în domeniul relațiilor bilaterale — ce au cunoscut o evoluție ascendentă — există largi posibilități pentru adâncirea colaborării economice, tehnico-stiințifice și culturale, care pot fi valorificate, în continuare, spre binele și în folosul accelerării construcției socialiste în cele două țări, al îndeplinirii programelor și obiectivelor lor de dezvoltare economico-socială.

S-a reafirmat hotărârea celor două partide de a dezvolta relațiile cu partidele comuniste și muncitorești, pe baza principiilor depline egalități, cooperării, respectării dreptului fiecărui partid de a-și stabili de sine stătător linia politică, strategia și tactica revoluționară, corespunzător condițiilor con-

crete din propria țară, de a contribui la afirmarea acestor noi principii, la întărirea unității și colaborării lor, în folosul cauzei păcii și socialismului în lume.

Un moment de înaltă și însuflețitoare vibrație, cu profunde semnificații politice, l-a constituit marele miting al prieteniei româno-coreene, desfășurat în piața din centrul capitalei coreene.

Cu acest prilej, Phenianul a trăit, din nou, clipe de neuitat, întreaga manifestare constituindu-se într-o adevărată sărbătoare a prieteniei româno-coreene.

În aplauzele multimei au luat cuvântul tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, și tovarășul Kim Ir Sen, secretar general al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, președintele Republicii Populare Democratice Coreene.

Cuvântările rostite de cei doi conducători de partid și de stat au fost urmărite cu mare atenție și deosebit interes de sute de mii de oameni ai muncii aflați la miting, care au aplaudat cu putere, exprimându-și convingerea că actualul dialog la nivel înalt româno-coreean va da noi perspective dezvoltării prieteniei și colaborării româno-coreene.

Înălții oaspeți români au vizitat Expoziția realizărilor construcției socialiste, inaugurată în acest an, în luna august, cu prilejul celei de-a 40-a aniversări a eliberării patriei și sărbătoririi a patru decenii de la crearea Partidului Muncii din Coreea.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a vizitat zone din centrul orașului Phenian, care au oferit o imagine grăitoare a dezvoltării impresionante pe care o cunoaște capitala R.P.D. Coreene.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a reținut cu interes și a apreciat preocuparea edililor, arhitecților și constructorilor de a îmbina în mod armonios funcționalități multiple ale

edificiilor capitalei cu interioare de bun gust, o linie arhitectonică modernă.

Tovarăsa academician doctor inginer Elena Ceaușescu, prim viceprim-ministru al guvernului, președintele Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie, a primit, la Phenian, o delegație a oamenilor de știință din Republica Populară Democrată Coreeană.

La 15 octombrie, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, și tovarășul Kim Ir Sen, secretar general al Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea, președintele Republicii Populare Democratice Coreene, au semnat, în cadrul unei solemnități, „Acordul de lungă durată de colaborare și cooperare economică și tehnico-stiințifică pînă în anul 2000 între Republica Socialistă România și Republica Populară Democrată Coreeană”.

Ceremonia semnării s-a desfășurat în prezența tovarășei Elena Ceaușescu.

Vizita pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarăsa Elena Ceaușescu, a întreprins-o în Republica Populară Democrată Coreeană — cea de-a patra pe care conducătorul partidului și statului nostru a efectuat-o în țara prietenă — a constituit o nouă și elocventă manifestare a bunelor relații româno-coreene, a dorinței comune de a ridica la un nivel superior tradiționalele raporturi, de a întări și mai mult colaborarea și conlucrarea dintre cele două partide, țări și popoare, în interesul reciproc, al cauzei socialismului și păcii în lume.

De pe întreg cuprinsul țării, oamenii muncii de la orașe și sate, muncitori, țărani, intelectuali, elevi și studenți au adresat Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu, un număr impresionant de telegrame prin care dau expresie profundei lor satisfacții față de rezultatele deosebit de rodnice care au încununat vizitele oficiale de prietenie ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarăsa Elena Ceaușescu, în R.P. Chineză și R.P.D. Coreeană. În telegrame se subliniază că înalta solie a poporului român pe pămîntul Republicii Populare Chineze și Republicii Populare Democratice Coreene reprezintă momente de importanță deosebită în dezvoltarea și întărirea relațiilor de prietenie, stimă, solidaritate militantă și colaborare dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist Chinez, dintre popoarele român și chinez, dintre Partidul Comunist Român și Partidul Muncii din Coreea, dintre popoarele român și coreean.

Exprimînd vibranta mîndrie patriotică a întregului nostru popor, a tinerei generații față de activitatea dinamică, prodigioasă a tovarășului Nicolae Ceaușescu pentru înflorirea multilaterală a patriei, pentru sporirea contribuției țării noastre la edificarea unei lumi a independenței, progresului și păcii, pentru creșterea prestigiului internațional al României socialiste, telegramele reliefează hotărîrea nestrămutată a tuturor oamenilor muncii de a îndeplini exemplar hotărîrile celui de-al XIII-lea Congres al P.C.R., de a munci fără preget pentru ridicarea națiunii noastre pe noi culmi de civilizație și progres.

Telegramele se constituie, totodată, într-o grăitoare expresie a dragostei întregului nostru popor față de cel mai iubit și stimat fiu al României, tovarășul Nicolae Ceaușescu, într-o expresie a adeziunii depline la politica internă și externă a partidului și statului nostru.

„Formată și dezvoltată sub conducerea nemijlocită a Partidului Comunist Român — forța politică conducătoare a întregii noastre națiuni — armata este oricând gata să servească patria, să apere orinduirea nouă, socialistă, libertatea și independența întregii națiuni.”

NICOLAE CEAUȘESCU

25 OCTOMBRIE - ZIUA ARMATEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

În preajma impunătorului Monument de la Carei, răsună în însorita dimineață de octombrie glasuri de copii. Un grup de purtători ai cravatelor roșii cu tricolor depun pe marmura statuii jerbe de flori purpurii. Privindu-i pe acești minunați copii, ce-și știu ocrotită cu nesfârșită grijă copilăria, gândul se întoarce în urmă cu peste patru decenii la zilele, nopțile, minutele, secundele incandescente care marcau drumul de luptă și de jertfă al oștirii române spre Carei, unde, la 25 Octombrie 1944, s-au împlinit idealul și datoria sacră a izgonirii dușmanului de pe pământul bunilor și străbunilor noștri. Cu ochii gândului, îi revedeam pe ostașii-eroi în luptele glorioase de la Ilieni - Sfintu-Gheorghe, de la Tîrgu Mureș și de pe Valea

Nirajului, de la Păuliș și de la Oarba de Mureș, din Tara Motilor și de pe Crișuri, de pe Valea Arieșului și din zona Clujului, lângă bornele de frontieră, și de acolo mai departe, prin Ungaria, Cehoslovacia și Austria, scriind cu vitejia lor cronică nemuritoare a participării noastre la războiul antihitlerist.

Au trecut patruzeci și unu de ani. Urmele războiului s-au șters, au rămas monumentele și luminoasele lespezi care străjuiesc amintirea celor căzuți. La temelie nouă a țării s-a așezat, astfel, și jertfa lor, a zeci de mii de soldați și ofițeri, care au innobilat cu trupurile lor tinere țărîna patriei. Rostim în șoaptă numele lor, ducem cu noi departe în timp chipul și fapta lor. Nimic din ce este astăzi viu, limpede și înalt, nimic din tot ce clădim și visăm nu poate fi desprins de nobila și eroica lor dăruire.

Ziua Armatei Republicii Socialiste România vine spre noi cu lumină de cronici. Ea ne evocă momentele eroice în care, cu 41 de ani în urmă, armata română a eliberat ultima brazdă de pământ românesc, ne amintește secolele de luptă ale oștirii noastre, duse pentru libertatea și independența națională, ne îndreaptă gândul cu mîndrie spre tinerii noștri oșteni de azi, frații voștri mai mari, care înregistrează rezultate exemplare atît în pregătirea politică și de luptă cît și pe marile șantiere.

Acum, de ziua ei, oștirea română raportează solemn patriei, partidului, comandantului suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu, îndeplinirea cu cinste, abnegație și onoare a misiunilor

încredințate. Drapelele ei, înstelate de gloria înaintașilor, au căpătat noi străluciri pe cîmpurile de instrucție și ale aplicațiilor tactice, în săli de specialitate, poligoane și laboratoare, la bordul avioanelor și navelor de luptă, pretutindeni unde tinerii României socialiste învață și se formează la înalta școală de educație politică, patriotică și revoluționară care este armata. Ei învață să construiască și să apere ca pe lumina ochilor, împreună cu întregul popor, tot ce s-a construit și se construiește pe măsururile românești.

În această zi de sărbătoare, oștirea țării, de la soldat la general, încolonată sub neumbritul Tricolor, prezintă secretarului general al partidului, președintelui Republicii, comandantului suprem al forțelor noastre armate, tovarășul Nicolae Ceaușescu, înalt Onor. Cu gândul, cu inima și cu fapta. Pentru patria noastră, Republica Socialistă România!

Colonel ADRIAN MIERLUȘCĂ

V-aliniați voi ce-nstelați drapele
Și deveniți bărbați sub faldul lor
Să-i prezentăm azi patriei eterne
Prin faptă, inimă și gînd - Onor!

I-am înfruntat pe toți dușmanii gliei
Și ne-am zidit în borne la hotar,
Poporul nostru s-a născut în luptă
Să poarte vatra focul legendar.

Și nu cunoaștem datorii mai sfinte,
Iar ca ostași un nobil țel avem:
Acela de-ai fi Țării scut de liniști
Cum cere-al nostru Comandant

Suprem!

ÎN ACESTE ZILE, PIONIERII CLASELOR A II-A ȘI A V-A
TRĂIESC UN IMPORTANT MOMENT AL VIETII DE ORGANIZAȚIE:

ALEGERILE PIONIEREȘTI

ÎMPREUNĂ CU COMANDAMENTELE ALESE,
PIONIERII FIECĂRUI NOU DETAȘAMENT
PORNESC CU ENTUZIASM, ALĂTURI DE TOTI CEILALȚI
PURTĂTORI AI CRAVATELOR ROȘII CU TRICOLOR,
SPRE NOI ȘI BOGATE ÎMPLINIRI PIONIEREȘTI!

nul de cronologie). George Anghel a fost remarcat din grupul băieților ca un pionier cu personalitate. Este prietenos și un observator perspicace de caractere și în viața de clasă. Când se ivește prilejul, el știe să citeze unele proverbe în limba latină. Sorin Petruța s-a împrietenit de curând cu el. Sorin a reușit, începând din acest an, să se autodepășească.

să aducă la școală... 8 kg de castane.

Daiana Gligan, deși venită de la altă școală, a atras simpatia prin calitățile ei, la fel Beatrice Galiț și Diana Morea.

Programul de activități pe trimestrul I, pe care l-au adoptat la adunarea de alegeri, un program îmbogățit cu multe propuneri originale și utile făcute în cadrul dezbaterilor adunării, a confirmat o gândire colectivă temeinică și armonioasă. O mulțime de acțiuni interesante, pe care și le-au propus în acest trimestru vor face ca viața pionierască a detașamentului să fie cât mai bogată, iar colectivul să devină tot mai puternic. Împreună se vor afla la dezbaterile „Notele vorbesc” sau în vizita la Muzeul de istorie din municipiu, în cadrul acțiunii „Patrie română, țară de eroi”. Dornici să cunoască tot mai mult despre munca prietenilor mai mari s-au gândit și la o vizită intitulată „Meseria - brătară de aur” pe care s-o facă la întreprinderea „16 Februarie”. Tot împreună vor cunoaște Valea Drăganului, într-o excursie, și vor participa la „Concursurile sportive de toamnă”. Este interesant de notat că pionierii dintr-a V-a E, a cărei comandantă de detașament este acum Cristina Ne-grușă, au propus organizarea unor întreceri în școală între clasele a V-a. Printre ele se numără și o întrecere în acțiunile de colectare a fructelor de pădure și un concurs de ciclism. La adunarea lor de alegeri la detașament, pionierii dintr-a V-a E și-au rostit dorința de a deveni frunțași pe unitate. În acea zi sărbătorească pentru ei, au fost felicitați, li s-a urat succes din partea comandamentului unității, din partea conducerii școlii, a tovarășilor profesori. (Obiectivul fotografic îi înfățișează la câteva clipe după încheierea alegerilor, împreună cu comandantul lor instructor, tovarășul profesor Ovidiu Rusu, îndrumător atent și inimos.)

Cei treizeci și unu de prieteni din clasa a V-a E formează acum un detașament pe cîl de tînăr, pe aîl de entuziast și cutezător. Împreună cu noul comandament, ales în aceste zile de octombrie, au pornit spre noi împliniri.

MARGA MICU

UN NOU DETAȘAMENT

Optsprezece fete și treisprezece băieți au devenit, pentru întâia oară, colegi cu toții, la un loc, în aceeași clasă, clasa a V-a E, de la Școala nr. 1 Cluj-Napoca. Pionierii au simțit că întâlnirea lor inedită în noua clasă, a V-a E, înseamnă, de fapt, un început romantic. Încă din primele zile de școală, fiecare și toți împreună se descopereau pe ei înșiși. Colega lor Cristina Ne-

grușă era cunoscută, fiind membră în comandamentul unității. Dar statutul ei de pionieră exemplară a devenit tot mai pregnant în noul colectiv. Într-una din zile Marcela Ungur - o fată isteasă, venită din comuna Dirja - nu reușea totuși „să depisteze” firul rezolvării unei probleme de matematică. Cristina, grijulie și atentă, și-a găsit răgazul să-i explice. Asemenea consultații ei au

inițiat de regulă, cei mai buni ajutându-și colegii, fie în problema diferențierii predicatului nominal de cel verbal, fie în însușirea logică a unor noțiuni (să zicem, de pildă, la botanică „rădăcinile pivotante” ori la istoria antică terme-

este mai atent la ore, prima notă pe care a luat-o a fost un zece, pentru care George, prompt, i-a strîns mîna.

Cei treizeci și unu de colegi au fost împreună în pădurea Făget, pe dealurile Berhancului și Someșeni, la cules de castane, apoi de măceșe, păducel, porumbele. Și, în asemenea zile, colega lor, Marina Nueleanu i-a impresionat, fiindcă ea a reușit

LA ÎNCEPUT DE DRUM

Fotoreporter Cutezători

Un nou-venit în grupul fotoreporterilor „Cutezători” — **Dumitru Sanda** din **Tur-nu-Măgurele**. Este autorul reușitelor imaginii pe care vi le prezentăm astăzi. Ele au fost realizate în fermele întreprinderii de prelucrare și industrializare a legumelor și fructelor **Turnu Măgurele**, unde tocmai se culeg tomatele, fasolea verde, bamele și dovleceii.

Indemnat, bucurându-se că sînt și ei prezenți alături de părinți la chemările toamnei, pionierii de la Liceul industrial nr. 2 și de la școlile nr. 4 și 2 se întrec în hărnicie. În câteva zile, pionierii de la Școala nr. 2 au cules de la Ferma legumicolă nr. 5, 82 tone de tomate și 200 kg de bame. Fruntași în trecerea organizată între detașamente — pionierii clasei a VI-a B.

DRAGĂ CITITORULE! Și tu poți să devii fotoreporter-Cutezători! Și tu poți deveni colaborator al acestei rubrici! Îndată după trimiterea întîiului tău fotoreportaj, vei primi legitimația de fotoreporter „Cutezători”! Nu uita deci să-ți scrii clar numele, clasa, școala și localitatea pe reversul fotografiilor realizate de tine!

Dim

• **Note mari** „în catalogul toamnei” au înscris și pionierii de pe meleagurile vîlcene, care, chiar în cursul săptămîinii trecute, au înregistrat unul dintre cele mai frumoase bilanțuri ale hărniciei lor, recoltînd 240 tone porumb, 180 tone cartofi, 2 000 tone fructe, 240 tone struguri și 430 tone furaje. Medaliile de aur ale vredniciei li se cuvin în primul rînd colegilor noștri din **Bălcești, Zăreni, Horezu, Copăcenii, Alunu, Gușoieni, Ștefănești, Suțești, Berislăvești și Drăgășani** — apreciază reporterii subredacției vîlcene.

• **O inițiativă** care merită să fie aplaudată! Ea aparține colegilor voștri din **Oltenița** (membri ai cercului de carturi și mecanizare a agriculturii), care au reușit să-și construiască, prin forțe proprii și utilizînd... materiale refolosibile, un garaj pentru carturi și o semiremorcă pentru tractorul pe care-l au în dotare.

• În această toamnă, **Marius Cora** (elev în clasa a VI-a A, la Școala nr. 21 din **Ploiești**) aniversează un an de la apariția primului număr al revistei lunare, concepută, scrisă și ilustrată în exclusivitate de... el!

• **Aflăm** că un redutabil echipaj al pionierilor pasionați ai istoriei din localitatea **Bocșa** (județul **Sălaj**) și-a propus ca în cadrul acțiunii „Patrie română, țară de eroi” să organizeze casa-muzeu „**Simion Bărnuțiu**”. Printre acești inimoși pionieri se află și **Anca Bărnuțiu**, care este... stră-strănepoata marelui revoluționar și cărturar ardelean.

MERIT PIONIERESC

I-am întîlnit într-una din zilele acestei luni, cînd tocmai aduceau la școală trofee unei zile-record. Prin hărnicia lor, acești pionieri

LA ÎNTRECERE CU... CALENDARUL

din clasa a VII-a A, Școala nr. 3 **Alexandria**, dețin locul fruntaș pe unitate la recuperarea materialelor refolosibile. În spațioasa curte a școlii un camion prelua hîrtia și materialele textile aduse de pionierii claselor a VII-a. **Mihai Puchiu**, comandantul detașamentului se afla lingă cîntar și trecea într-un caiet cantitățile aduse de fiecare. Într-o sin-

gură zi, pionierii acestui detașament au predat aproape 200 kg hîrtie și peste 30 kg textile. Bogată „recoltă” pentru o singură zi!

De la începutul anului și pînă acum pionierii clasei a VII-a A au colectat 1 170 kg maculatură, 800 kg fier vechi, 60 kg textile, 1 939 sticle, 1 020 borcane, 190 kg fructe de pădure și peste 100 kg plante medicinale. În acest fel ei și-au depășit la unii indicatori angajamentul cu sută la sută și chiar cu

două sute la sută. Cu alte cuvinte, ei au luat-o cu mult înaintea calendarului și acționează de-acum în contul anului 1986 și chiar mai departe.

Cum au reușit această frumoasă performanță? Ne explică pionierul **Mihai Buzică**: „Avem mulți prieteni printre locatarii blocurilor de pe străzile „23 August”, „1 Mai”, „Proletarilor”.

„București” și „Partizani”. Cînd organizăm zile-record îi anunțăm din timp cu... fluturași. Știți ce sînt fluturași? **Mihai** deschide repede ghiozdanul și ne oferă o foaie de hîrtie nu mai mare decît o carte poștală pe care citim: „Stimate tovarășe locatar, noi, pionierii Școlii nr. 3 **Alexandria**, contribuim cu elan la recuperarea materialelor refolosibile. Vă rugăm să puneți în pungi hîrtia, materiale plastice, metalul, deșeurile textile, ambalajele din sticlă... Duminică între orele 8 și 10 ne vom prezenta la dumneavoastră pentru a ridica aceste materiale...”

Rezultatele obținute pînă acum îi mobilizează permanent pe pionierii clasei a VII-a A spre noi și noi inițiative, pentru a nu lăsa nimic să se risipească.

Mădălin Popescu, harnicul colector de materiale textile, ne spune că „abia așteptăm să participăm și noi la strînsul „aurului alb” al ogoarelor teleormănene”. Vor ajuta, adică, la recoltatul bumbacului din culturile I.A.S. Și sîntem convinși că și acolo pionierii clasei a VII-a A vor dovedi aceeași hărnicie.

ECATERINA ROȘCA

**Ă DESCOPERIM
IMPREUNĂ:**

Matematică

Geometrie

Matematica

UNEALTĂ PREȚIOASĂ A MINTII OMENESTI

Ne-am putea imagina societatea omenească de azi și de mâine fără matematică? Desigur că nu. În prezent, această știință este utilizată în toate sectoarele de activitate, de la industrie la lingvistică și de la zborurile cosmice la biologie. După cum afirma Galileo Galilei, „cartea naturii este scrisă în limba matematicii”.

Exemplele ne stau la îndemână. Atunci când se urmărește să se dezvolte o nouă industrie, „se calculează” care este cel mai bun loc de amplasare. Apoi se proiectează diferitele utilaje, ceea ce înseamnă, din nou, calcule matematice. Organizarea muncii într-un șantier de construcții sau la o nouă fabrică înseamnă aplicarea unor rezultate noi ale matematicii – pentru că trebuie să arătăm de la început că matematica nu este ceva fixat odată pentru totdeauna, ci este o știință ce se dezvoltă în permanență.

Dacă până la sfârșitul Evului Mediu această știință cunoștea doar două ramuri principale – geometria și algebra –, azi ea este mult diversificată: cuprinde 11 ramuri principale – dintre acestea numeroase apărând în secolul nostru – și 153 de capitole importante.

Să urmărim una dintre cele mai vechi științe – astronomia și modul în care matematica i-a fost și îi este o parte integrantă. Timp de milenii, oamenii au observat fenomenele cerești fără să le poată da o explicație științifică. În antichitatea greacă s-a propus un model, conform căruia planetele se mișcă

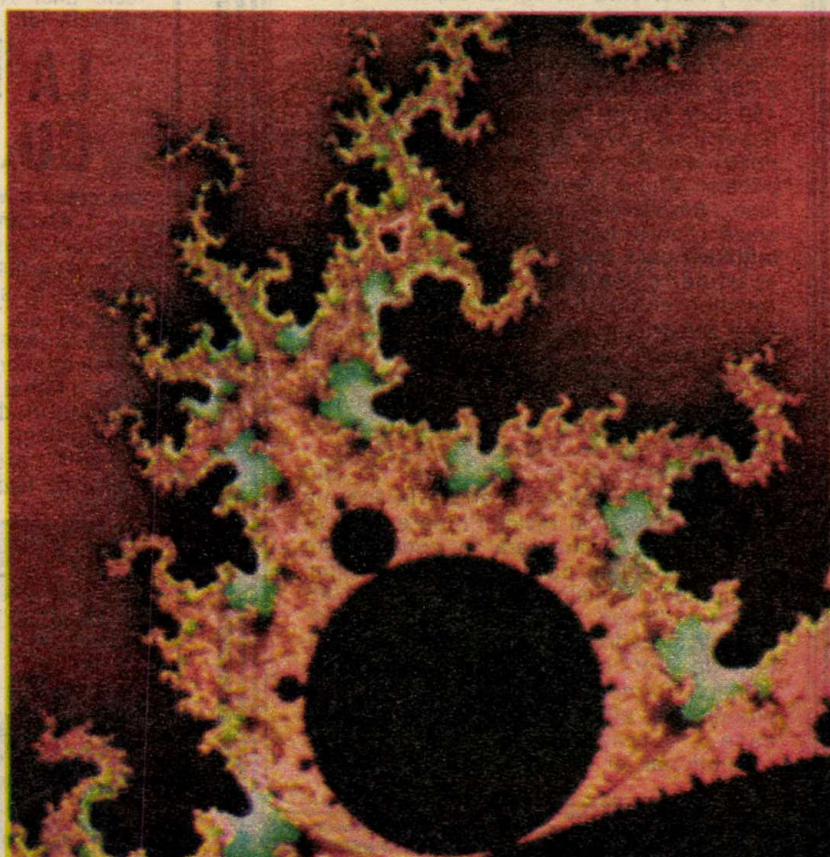
în jurul Pământului pe traiectorii regulate, perfecte în concepția lor, și anume pe cercuri. A fost nevoie de secole pentru ca oamenii de știință să recunoască faptul că acest model este greșit și să adopte concepția lui Copernic (1473-1543), conform căreia Soarele se află în centrul sistemului nostru solar, planetele evoluind în jurul Soarelui pe traiectorii circulare. Ulterior, Kepler (1571-1630) arată că aceste traiectorii sînt, de fapt, elipse, Soarele ocupînd focarul uneia dintre acestea. El stabilește și alte legi ale mișcării planetelor, dar aceste legi aveau un caracter empiric, rezultau doar din observație. În momentul în care Newton (1642-1727) creează mecanica cerească și utilizează în studiul acestor mișcări ale corpurilor cerești un instrument matematic nou, calculul diferențial, lucrurile se schimbă complet: legile lui Kepler devin teoreme, iar savanții reușesc, prin calcul matematic, să prevadă fenomene cerești necunoscute. De exemplu, din micile anomalii ale mișcării planetei Uranus s-a dedus existența planetei Neptun și s-a precizat poziția ei pe cer. Astăzi mecanica cerească se extinde la studiul tuturor fenomenelor întîlnite în Univers

La rîndul ei și tehnica de calcul a evoluat mult. În ultima vreme, un cuvînt greu în această direcție îl are știința calculatoarelor, infor-

matica. Astfel, pentru a urmări modul în care așa-numitele gauri negre absorb masele cosmice de gaz din vecinătatea lor, se studiază la un sistem de zeci de mii de ecuații de un tip special, numite ecuații diferențiale. Nici un matematician nu ar putea studia un sistem atît de mare, dar calculatorul poate fi programat în acest sens.

Ajunși la acest punct, trebuie să arătăm că și calculatorul se proiectează, recurgînd astfel la un domeniu relativ nou al matematicii, anume la algebra booleană, un instrument care a apărut mai întîi în studiul logicii – pentru că și logica, această știință a raționamentelor exacte, a fost matematizată.

Referitor la logica matematică și la aplicarea ei la studiul unor clase de automate trebuie să subliniem aportul școlii românești de matematică, școală creată de regretatul savant Grigore C. Moisil. Acest savant român a utilizat pentru prima dată un instrument matematic variat în studiul automatelor care se utilizează în calculatoarele digitale.

Tot matematica a permis unui alt savant român, anume Spiru Haret (1851-1912), ca într-o teză celebră pe care a susținut-o la Sorbona să studieze stabilitatea sistemului nostru solar, să răspundă la astfel de întrebări: Oare ce se va întâmpla cu planetele? Vor rămâne ele mereu în configurația actuală? Nu vor scăpa de influența Soarelui sau, din contră, nu se vor prăbuși în el?

Astăzi, datorită matematicii, omul poate să-și explice reacțiile nucleare care au loc în stele și să calculeze instalații cu care să producă, în viitor, energie electrică din aceste reacții. Toate instalațiile tehnice se bazează pe utilizarea matematicii, indiferent că e vorba de proiectarea unor uzine chimice, a unor avioane sau a unor sisteme de radiocomunicații. Multe dintre problemele importante ridicate de gândirea omenască își capătă un răspuns și prin matematică.

În ultimele decenii, prin intermediul matematicii s-au găsit metode noi de calcul, ca și domenii noi în care se aplică. Una dintre cele mai interesante posibilități le are studiul activităților industriale: în organizarea șantierelor, în stabilirea stocurilor de materiale, în exploatarea sistemelor energetice, direcții în care se aplică noua știință a *cercetărilor operaționale*. Programarea modului în care se deplasează camioanele pe un mare șantier, stabilirea modului în care se amestecă diferite produse petroliere spre a se obține benzinele de care avem nevoie, toate aceste probleme se abordează azi cu metodele matematicii contemporane.

Multe din problemele economiei sint astăzi tratate matematic. Statistica, cercetările operaționale, metodele algebrei matriceale sint

instrumente de lucru utilizate în mod curent.

Studii recente arată că matematica este prezentă și în locuri în care nu ne-am așteptat. De exemplu, academicianul Solomon Marcus a creat *Poetica matematică*. Școala de matematică creată la noi arată că această știință se aplică cu succes la studiul transmiterii informației prin limbaj, dar și la studiul teatrului. Unul din primele congrese internaționale de arheologie matematică s-a desfășurat la noi în țară, tocmai ca recunoaștere a priorităților pe care le avem în acest domeniu. Specialiștii români au creat capitole noi ale științei matematice care au aplicații și în alte domenii — studiul fiabilității, neurocibernetica, gerontocibernetica ș.a. Printre cele mai noi realizări în această direcție amintim de studiul sistemelor generale, de studiul matematic al electromagnetismului, de modelarea matematică a dispozitivelor cu semiconductori etc., etc. Este o mândrie pentru noi toți să constatăm ce contribuție importantă au adus specialiștii noștri la aplicarea matematicii — începând cu problemele concrete ale producției și sfârșind cu însăși dezvoltarea matematicii ca știință. Ne gândim, de exemplu, la teoria ecuațiilor diferențiale, care se aplică și în biologie, la studiul creșterii ființelor vii, la logica matematică de care am amintit, ca și la multe alte domenii de strictă specialitate.

Matematica este astăzi un instrument universal de lucru. Avem datoria să cultivăm această unealtă prețioasă a minții omenesti, cu care înțelegem și stăpânim realitatea.

Prof. univ. dr. ing.
EDMOND NICOLAU

Printre cele mai complexe structuri matematice se află și așa-numitele „mulțimi Mandelbrot” a căror investigare poate fi făcută numai cu ajutorul calculatoarelor electronice. Calcule matematice extrem de complicate sint efectuate în fracțiuni de secundă. Imaginile alaturate reprezintă asemenea structuri, denumite de matematicieni „planuri complexe”, domeniu cu largi aplicații în studiul mecanicii fluidelor.

CEI MAI BUNI DIN LUME!

În cadrul învățămîntului nostru, matematicii, ca de altfel tuturor disciplinelor, i se acordă o atenție deosebită. Această atenție se concretizează și e ilustrată, între altele, de înalta pregătire în domeniul matematicii a multora dintre elevii noștri — și mai mici, și mai mari —, care se afirmă, an de an, atît în cadrul concursurilor naționale, cît și internaționale de matematică.

În vara acestui an, de pildă, a avut loc, în perioada 23—30 iunie, la Helsinki, tradiționala Olimpiadă internațională de matematică. În cadrul acestei confruntări de cel mai înalt nivel, echipa elevilor români a înregistrat succese de-a dreptul răsunătoare. Astfel, trei dintre ei — elevii *Daniel Tătaru* (Liceul de matematică-fizică „Petru Rareș” din Piatra Neamț), *Răzvan Gilea* (Liceul de matematică-fizică „C.D. Loga” din Timișoara) și *Radu Negulescu* (Liceul de matematică-fizică „Vasile Alecsandri” din Galați) — au obținut locul întâi, primul dintre ei, Daniel, cu nota maximă — 10! Alți trei colegi de echipă — elevii *Louis Funar* și *Mugurel Barcău* (ambii de la Liceul de matematică-fizică „Nicolae Bălcescu” din Craiova) și *Andrei Paraschivescu* (Liceul de matematică-fizică „Mihai Viteazul” din București) s-au situat pe locul doi.

Pe națiuni, echipa elevilor noștri s-a clasat la matematică pe locul întâi, urmată de cea a S.U.A. la o diferență de 21 puncte, România fiind singura țară care a obținut trei premii întâi!

Și în anii viitori putem spera în succese la fel de mari în concursurile internaționale de matematică. Și cînd facem aceasta

afirmație îi avem în vedere pe elevii mai mici, încă pionieri, care, tot în vara acestui an, s-au evidențiat ca viitori matematicieni de înaltă clasă. Îi amintim aici pe cei mai buni dintre mulți foarte buni, doar pe cîștigătorii locurilor întâi la etapa republicană a Concursului pe obiecte de învățămînt la matematică, desfășurat la Tulcea: e vorba despre *Andrei Căldăraru*, pe atunci elev în clasa a VII-a, iar acum într-a VIII-a la Școala nr. 5 din București, *Horățiu Voicu*, clasa a VIII-a, de la Liceul „Costache Negruzzi” din Iași, și *Liviu Nicolae*, de la Liceul „Nicolae Bălcescu” din Craiova.

Cu asemenea „ucenici”, școala românească de matematică nu numai că-și va păstra, ci, cu siguranță, își va mări prestigiul de care se bucură atît în țară cît și în întreaga lume.

C. DIACONU

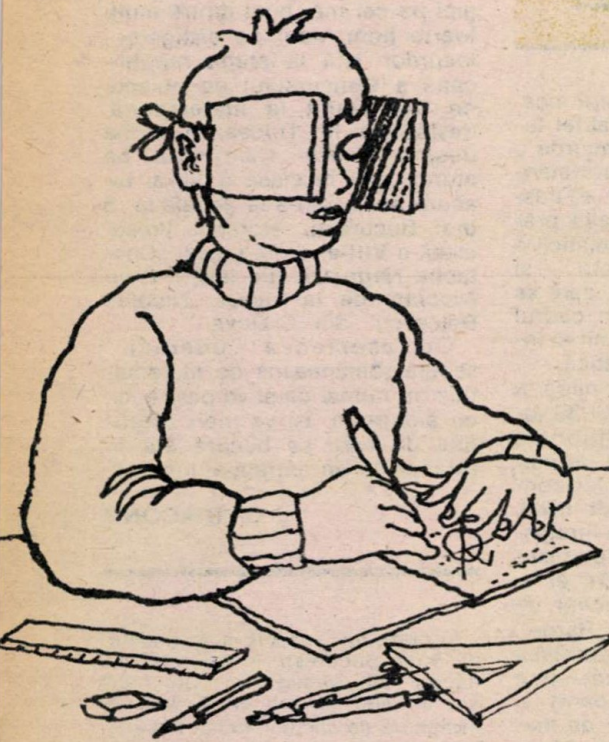
În clasa lui — a VIII-a A, Școala nr. 5 din București —, *Andrei Căldăraru* (îl vedeți în fotografie) e... un elev ca toți elevii: bun la învățătură (la sfîrșitul anului trecut a luat mențiune), vesel, prietenos, săritor cînd este vorba să dea o mîna de ajutor vreunui coleg, la fel de pasionat de sport ca... toți băieții (și de minge, dar mai ales de schi și de înot). Și totuși, ceva îl... scoate în față: laurii — care, deși nu se văd, există — de campion, de cuceritor — cu nota maximă, 10! — al locului întâi la etapa republicană a Concursului pe obiecte de învățămînt, la matematică, desfășurată în vară la Tulcea. Descoperindu-și de mic — după cum ne-a mărturisit — pasiunea și aptitudinile pentru matematică, *Andrei* rezolvă, în fiecare zi, în plus față de temele date în clasă, multe exerciții și probleme. Le rezolvă de plăcere — zice el —, dar, de fapt, conștient că de aceste exerciții și probleme încă simple azi depinde rezolvarea celor mari și complicate de mîine, cînd va fi, cu siguranță, un specialist de clasă într-un domeniu în care matematica va sta la baza activității acestuia. Îi dorim mult succes!

SEMAFOR

„CUTEZĂTORII“

PRIETENUL MEU...

SCHIȚĂ DE
Costache Anton

Prietenia noastră era veche. A început de mult, în primii ani de școală. Însă nu-mi mai amintesc dacă întâi ne-am împrietenit noi sau bunicii noștri. Fiindcă amândoi, și eu, și Alexandru – aveam bunici care ne conduceau în fiecare dimineață pînă în poarta școlii. Iar la prînz tot amîndoi așteptau să ne ia acasă. Mergeam pe jos și la plecare și la întoarcere, deși mie, și cred că și lui Alexandru, ne-ar fi plăcut să mergem cu mașina. Bunicul meu avea o „Dacia 1100” și aproape în fiecare dimineață întreba: „N-ar fi mai bine să-i ducem pe copii cu mașina?”

Bunicul lui Alexandru își trecea degetele lungi prin barba albă ca argintul și după ce ne căuta cu privirea, spunea surîzător și politicos: „Da, ar fi bine. Dar și pe jos e bine. Aș zice chiar că e mai bine și mai sănătos. Și pentru noi, și pentru copii”.

Stăteam într-un cartier nou cu blocuri colorate și dreptunghiulare, aidoma cuburilor cu care mă jucam cîndva la grădiniță. Stră-

zile dintre blocuri nu erau chiar străzi, ci alei cu nume de flori și păsări. Noi stăteam pe Alea Narciselor, dar pînă la școală treceam pe alte șapte sau opt alei. Alexandru știa numele fiecăreia dintre ele, fapt care m-a umplut de uimire, dar și de admirație. Asta s-a întîmplat într-o dimineață cînd, ca de obicei, am pornit-o spre școală urmați de bunicii noștri. Alexandru s-a uitat peste umăr, a pus apoi mina la gură și a spus chicotind: „Nu știu de ce mai merg bunicii cu noi! Am putea ajunge la școală și singuri. Cunosc drumul și cu ochii închiși”.

Privirea mea uluită l-a făcut să roșească. M-a prins de braț furios: „Nu crezi?” A închis ochii și a început parcă să recite o poezie: „Acum sîntem pe Alea Zambilelor. Prima la dreapta e Alea Privighetorilor, apoi a Pescărușului, a Rînduncii, a Gladiolilor, a Rozmarinului, a Nuferilor”...

Amețit de avalanșa atîtor nume, am bolborosit: „De unde le știi pe toate?” Pistruii de pe obrăjii lui Alexandru s-au strîns parcă toți la rădăcina nasului. Pe buze i-a apărut un zîmbet de dispreț, subțire și tăios ca o lamă: „Cum de unde? Dar tu ești miop? Nu vezi pe unde mergi?”

A fost prima mea durere, dar și prima distanțare de Alexandru. O durere mare, care m-a ținut treaz aproape toată noaptea. Nu mă durea disprețul din zîmbetul subțire și tăios al lui Alexandru. În clipele acelea pe Alexandru îl admiram. Mă durea miopia mea. O săptămînă întreagă m-am holbat la fiecare piatră pe care călcam, la fiecare bloc și, bineînțeles, la fiecare alea pe care o străbăteam. Mă căzneau să le rețin numele pentru ca într-o zi să pot să le recit, ca pe o poezie, așa cum făcuse și Alexandru. Însă ziua aceea nu a mai venit. Pentru că în mod cu totul neașteptat și incredibil, odată cu Alexandru și-au dat seama și bunicii noștri că nu mai era cazul să ne conducă dimineața la școală sau să ne aștepte la prînz.

Așa ne-am trezit dintr-o dată școlari mari. Stăteam în aceeași bancă, pe aceeași alea, în același bloc și chiar la același etaj. Etajul 7), scara B, Alexandru; etajul 7, scara C, eu. Singura deosebire, care se așeza între noi și pe care o vedeam atunci, era scara. Mai tîrziu au apărut și ochelarii. Trecusem într-a cincea și mă durea tot mai des capul. Unul din doctori (am fost la mai mulți) a constatat că aveam nevoie de ochelari. Ei, bine, ochelarii cu care am apărut într-o dimineață m-au ajutat să observ că între mine și Alexandru erau și alte deosebiri. Sesizabile mai greu, dar deosebiri. Eu învățam mai mult, eram mai ordonat – nu amînam niciodată rezolvarea problemelor pentru acasă, nu săream nici peste lecții, cum făcea de atîtea ori Alexandru. Notele pe care le căpătam eu, însă, erau totdeauna mai mici decît cele pe care le căpăta Alexandru. Eu mă întorceam de la tablă tăcut și aproape buimac, Alexandru se întorcea vesel și radios. Carnetul lui era doldera cu note de zece. Al meu era mai sărac în note de zece și mai bogat în note de opt și nouă. Cînd luam un opt sau un nouă, cum ajungeam în stradă, după ore, Alexandru îmi dădea un ghiont prietenesc și spunea: „Ce-i cu tine? De ce nu ești mai îndrăzneț?” El era teribil de îndrăzneț. Dar și uituc. La despărțire totdeauna spunea: „După-amiază pe la patru trec să ne facem lecțiile împreună”. Pleca de-acasă înainte de ora patru, dar la mine ajungea tîrziu, după șase sau șapte, transpirat de joacă și alergătură. Nu ascundea că a rămas la joacă. Și nici nu se scuza că n-a venit la timp. Întreba nerăbdător: „Ți-ai rezolvat problemele?” Sau: „Ai scris la gramatică?” Dar nu mai aștepta răspuns. Spunea: „Să-mi dai să copiez și eu. Ce vrei,

m-am luat cu joaca și...” Îmi înhăța caietele și pleca fluturînd mina: „Mîine te aștept jos”. Însă eu știam că n-o să mă aștepte. Nu mă aștepta niciodată. Trebuia eu să am grijă să cobor cu cinci sau zece minute mai devreme ca să am timp să urc apoi la el, uneori cu liftul, alteori pe scări, liftul de la scara B fiind mereu în reparații. Cînd mă vedeam în ușă, spunea surprins: „Tu erai? Păi nu ți-am spus că trec eu?” „Cînd?” întrebam eu indignat și-i arătam ceasul. Nu-mi observa indignarea. Nu încerca nici să se scuze. Nu știa ce-i aceea o scuză. Rămînea vesel și nepăsător de parcă nu s-ar fi întîmplat nimic. În drum spre școală, ca să-mi mai alung amărăciunea, întrebam:

– Ți-ai transcris problemele? Dă-mi caietul.

Spunea cu nepăsare:

– N-am avut timp. Dar nu-i nimic. Dacă mă scoate la tablă, arăt caietul tău.

– Și dacă te prinde?

Înălța din umeri:

– Lasă, nu-mi fac eu grijă din asta!

Și nu-și făcea. Se ducea la tablă cu caietul meu de matematică, de chimie, cu carnetul de cuvinte la franceză, senin, nepăsător, imperturbabil. Cînd se întorcea, își ducea palma la gură și chicotea:

– Ai văzut ce înseamnă să fii îndrăzneț?

„Să ai tupeu”, spuneam eu în gînd. Dar numai în gînd. N-aveam puterea să-i arunc vorbele în față.

Săptămîna trecută ne-am trezit cu extemporal la istorie. Alexandru nu știa nici măcar ce lecție avem. Dar nu și-a pierdut firea. A cerut în șoaptă să-l las să copieze. M-am prefăcut că nu aud sau că nu înțeleg ce vrea. Trei ghionturi ascuțite unul după altul mi-au slăbit împotrivirea. A copiat cuvînt cu cuvînt tot ce am scris eu. Profesoara noastră de istorie nu l-a văzut. Rezultatul? Pe extemporalul lui Alexandru – nota zece, pe al meu – șase. Alexandru are un soris mai îngrijit și mai frumos decît al meu. Mai caligrafic. Eu scriu prea repede, iar literele sînt prea mari ori prea lăbărțate. Așa credeam privindu-mi stupefiat și parcă absent extemporalul. Glasul profesoarei m-a trezit însă la realitate.

– Îmi pare rău pentru tine, Sterescu. Dacă nu te inspirai de la Alexandru, ți-aș fi pus și ție un nouă. Dar așa... ai nota șase! Acum te-am iertat, dar altă dată să nu se mai repete.

Credeam că Alexandru o să se ridice să lămurească lucrurile. Însă nu s-a ridicat. Da, el, veselul, radiosul, îndrăznețul, prietenul meu Alexandru. Dar oare îmi este sau îi mai sînt prieten?

Ce părere aveți, dragi cititori, despre prietenia dintre cei doi colegi? Este Alexandru un bun prieten? Dar colegul lui? Cum vedeți voi prietenia adevărată? Așteptăm răspunsurile voastre care vor fi publicate în cadrul unei viitoare dezbateri despre prietenie.

ÎN ATENȚIA TUTUROR CITITORILOR!

Rubrica „Semafor” din nr. 46 al revistei noastre va dezbate aspecte ale punctualității.

La această dezbatere puteți participa în număr cît mai mare cu epigrame și caricaturi sau cu întîmplări revelatoare din detașamentul vostru. Le așteptăm pentru publicare.

Ce sint bantustanele? — vrea să știe pioniera Aurelia Man din clasa a VIII-a, Școala nr. 89, București.

În Africa de Sud, pe o suprafață de 1,22 milioane km² trăiesc peste 24 milioane de negri și aproximativ 5 milioane de albi. Din 1948, la putere în această țară se află Partidul Național, partid al albilor. Acesta este promotorul apartheidului — adică al politicii de separare a negrilor de albi. Scopul apartheidului este ca prin această separare să-i deposeze pe negri de cea mai mare, mai bogată și mai roditoare parte a teritoriului lor și, totodată, lipsindu-i de cele mai elementare drepturi cetățenești — politice, sociale și economice — să poată fi exploatați în folosul albilor. Tocmai de aceea în Republica Sud-Africană au fost create pînă în prezent 10 bantustane, adică niște rezervații speciale, precis delimitate, în care negrii, strămuțați din locurile lor de băștină, au fost adunați și sint obligați să trăiască, ieșirea lor

din hotarele acestora făcîndu-se numai cu aprobarea specială a albilor.

Cît de nedreaptă este politica apartheidului, care a dus la crearea de bantustane, reiese și din următoarele date: negrii, care constituie 73% din populație, ocupă doar 13% din teritoriul sud-african, pe cînd albi, cu un procentaj de 27% din populație, ocupă 87% din acest teritoriu. Așa se face că în toate bantustanele densitatea populației este una dintre cele mai mari din lume, ajungînd în unele dintre acestea pînă la peste 1 000 de locuitori pe kilometru pătrat. La aceasta se adaugă subdezvoltarea economică a bantustanelor, condițiile de locuit necorespunzătoare, lipsa unor echipamente și rețele normale de transporturi și telecomunicații, puțină terenurile arabile. Condițiile precare de viață din bantustane determină ca 70% din populația de culoare să lucreze în economia Africii de Sud, oferînd acesteia din abundență mină de lucru ieftină.

Insule ale sărăciei într-un stat bogat — lată ce sint, de fapt, bantustanele.

Dar anacronică și inumană politica de apartheid își primește replica pe care o merită atît din partea populației de culoare, majoritară — care prin acțiuni de masă, de-o amplexare în continuă creștere, luptă pentru abolirea apartheidului —, cît și din partea comunității internaționale care, inclusiv în cadrul O.N.U., condamnă această politică pe care o consideră contrară condiției umane.

Vasile Ghelmezan, Galați: De fiecare dată cînd, de pe șantierul naval din orașul nostru, o navă nouă este gata să la calea mărilor, are loc ceremonia lansării la apă. Aș vrea să știu de cînd datează acest tradițional obicei?

Veche ca și arta construirii acestora se presupune că a luat naștere odată cu prima corabie pregătită

Surpriza numărului „ZOO”

Cei mai tineri și poate și cei mai jucăuși locuitori ai Grădinii zoologice din Capitală sint... Lola și Lolica!

Panterele Lola și Lolica s-au născut în captivitate, un lucru nu foarte des întîlnit. Pantera-mamă, Rita, cu o „fire” afectuoasă, desigur, o descendentă a panterei negre pe care o cunoașteți din „Cartea junglei” de Kipling, este deosebit de mîndră de puii ei, păzindu-i cu strășnicie. Ca să vă oferim fotografia de față, cei ce le îngrijesc au avut nevoie de multă abilitate pentru a separa mama — o panteră neagră, frumoasă, puternică — de puii săi.

Iată și cîteva detalii despre Lola și Lolica: n-au împlinit încă două luni, se hrănesc numai cu laptele mamei și sint, deocamdată, cam fricoase. La vîrsta de patru luni, mama va începe să le îmbie cu mici bucățele din mîncarea sa, ca apoi, la numai șase luni, ele să devină definitiv independente și la fel de curajoase.

ELENA MĂNESCU

de drum. Etruscii, sumerienii, vechii egipteni și asirienii cunoșteau și practicau în mod frecvent asemenea ceremonii. După ce o corabie era gata, se întoarcă cîntece de slavă, după care se făceau jertfe zeului mării, pentru a-l „îmblîzi”. Vechii greci obișnuiau să stropescă bordul vaselor cu sînge proaspăt de berbec. Mai tîrziu, în Europa, pe puntea vasului ce urma să fie lansat la apă se vărsa din abundență vin, adus în burdufuri uriașe. Prin secolul al XV-lea, în Olanda și Anglia, locul burdufurilor a fost luat de cupele de argint care, odată golite, erau aruncate în mare, în timp ce se trăgeau salve de tun. Înmulțindu-se numărul vaselor lansate la apă, aruncarea cupelor de argint a devenit prea costisitoare, așa că acestea au fost înlocuite cu sticle cu vin de cea mai bună calitate. Astăzi se folosește în astfel de ocazii șampania.

Nu peste tot ceremonia lansării la apă a unei nave se încheie cu spargerea unei sticle de șampanie. Indienii, de pildă, sparg o uriașă butelie cu lapte de cocos, iar brazilienii iau în primire navele numai după ce puntea a fost stropită cu suc de portocale. Iranienii stropesc puntea cu apă minerală, iar turcii cu apă de ploaie.

În multe țări există obiceiul de a sparge de bordul petrolierelor o sticlă de petrol, de acela al bananierelor — o sticlă cu suc de ananas, de al spărgătoarelor de gheață — o sticlă cu apă din Oceanul Înghețat de Nord, iar de al traulerelor o bășică cu untură de pește!

Mirela Popovici, din clasa a VII-a, Constanța, ne întreabă de unde provine cuvîntul „bibliotecă” și dacă n-ar fi mai bine să spunem „cartotecă” (după modelul „discotecă”, „fototecă” etc.)?

Nu, n-ar fi bine. „Cartoteca” are de mult în românește un sens foarte clar: cutie sau dulap în care se păstrează fișe conținînd însemnări, evidențe, statistici etc. **Biblioteca** — un cuvînt cu mult mai vechi — are, de asemenea, sensul ei bine stabilit de istoria cuvîntelor care este de fapt însăși istoria oamenilor, a întîmplărilor și a tuturor lucrurilor. „Biblioteca” este de origine greacă, **biblion** însemnînd carte, iar **thékē**, dulap. Mergînd însă mai înapoi în timp, constatăm că și cuvîntul **biblion** are un strămoș, și anume pe **biblos**, care în grecește înseamnă scoarță de copac. Aceasta ne amintește că, în zorile

civilizației, cînd nici hîrtia și nici pergamentul nu fuseseră inventate, se scria pe scoarță de copac prelucrată corespunzător.

Cuvîntul **biblioteca** este însoțit de o familie numeroasă în care întîlnim **bibliofil**, **bibliografie**, **biblioteconomie**, **bibliobuz** și chiar **bibliofagia** (e vorba despre regretabilul apetit al unor insecte de a se hrăni cu hîrtia cărților, ceea ce ne amintește că există și cititori care boțesc și mizgălesc foile, uneori chiar dezlipind copertile volumelor personale sau imprumutate).

Fiindcă veni vorba despre cuvîntul **volum**, acesta provine din verbul latinesc **volvere** = a înfășura: volum era deci un papirus făcut sul. De fapt, însuși cuvîntul „carte” ne vine, prin filieră latină, de la grecescul **khartes** care însemna foaie de papirus.

ÎN ȚARA DIMINEȚILOR LINIȘTITE

Phenianul, capitala Republicii Populare Democratice Coreene, este un oraș tânăr în cel mai deplin înțeles al cuvântului. De ce? Simplu: pentru că majoritatea covârșitoare a construcțiilor durate aici de om nu depășesc vârsta de 30 de ani. S-au ridicat în aceste trei decenii, pe ruinele devastatorului război pentru respingerea agresiunii imperialiste de la începutul anilor '50, edificii impunătoare și mari ansambluri de locuințe, complexe sportive și parcuri de distracții, monumente și poduri, întreprinderi industriale și laboratoare de cercetare, instituții de învățământ și cultură. Toate îmbină într-o formulă fericită, unică, tradiția multiseculară a civilizației coreene cu cerințele cele mai moderne ale arhitecturii și urbanisticii.

Capitala se desfășoară larg pe malurile fluviului Tedong și ale afluentului său Botong, alter-

nind, într-o concepție urbanistică plină de eficiență și de pitoresc, marile edificii reprezentative și ansamblurile de locuințe cu parcurile întinse și locurile de agrement.

Phenianul crește și se dezvoltă mereu. Într-un timp record, au fost înălțate edificii monumentale precum Palatul de Studii al Poporului, Arcul de Triumf, Muzeul Central de Istorie, Metroul, Monumentul Ideilor Ciuce, un mare centru de sănătate, Patinoarul acoperit și altele. Blocuri de câteva zeci de etaje, noi cartiere străbătute de bulevardele largi și drepte se desfășoară amplu în jurul colinei Moran și de-a lungul marilor artere de apă, pînă departe spre linia orizontului.

Gazdele coreene propun, de obicei, oaspeților să urce pînă la ultimul nivel al impunătorului Monument al Ideilor Ciuce. Înalt de 170 de metri, acesta a fost ridicat în mai puțin de doi ani, pe

o suprafață de 150 000 de metri pătrați, pe malul stîng al fluviului Tedong. Durat în granit alb, inspirat din tradițiile arhitecturii naționale, monumentul culminează cu o mare flacără, înaltă de 20 de metri. Dominînd împrejurimile, aceasta simbolizează voința ardentă a poporului coreean, sub conducerea Partidului Muncii în frunte cu președintele Kim Ir Sen, de a înălța Republica pe noi culmi de civilizație și progres și de a înfăptui năzuința vitală fundamentală a întregii națiuni coreene de a trăi într-o patrie unificată, liberă, independentă și prosperă. De la ultimul nivel al monumentului, în fața privitorului se desfășoară — într-o amplă panoramă — opera pașnică și constructivă înfăptuită de oamenii acestor locuri în capitala patriei lor, ca de altfel pe întreg cuprinsul Republicii.

Locuitorii capitalei coreene se mîndresc, pe bună dreptate, cu modernul metrou, ale cărui stații, purtînd fiecare o denumire reprezentativă, sînt împodobite cu mari fresce, sculpturi și ba-

soreliefuri care au ca tematică episoade din trecutul de luptă al poporului coreean și realizările de seamă obținute în edificarea vieții noi în diferite domenii de activitate.

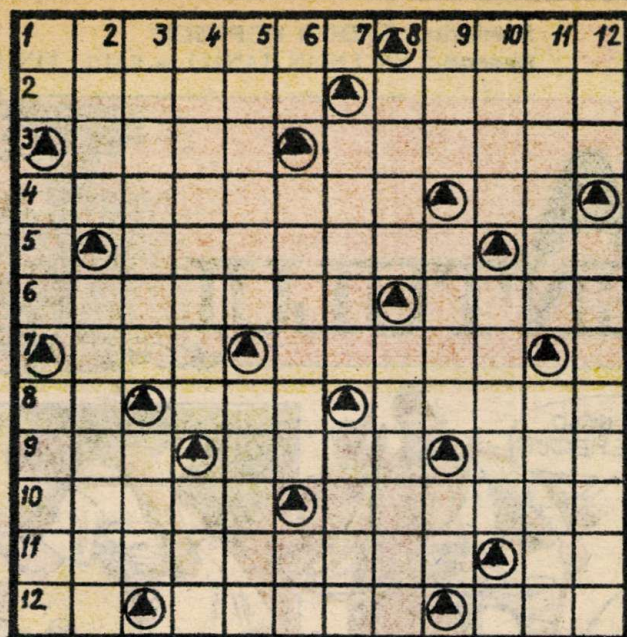
Monumentele ridicate în acești ani se îmbină în mod armonios cu străvechi edificii de cultură și civilizație, pentru care blazonul caracteristic este acoperișul **happgak**, ce închipuie, parcă, o aripă de pasăre încordată în zbor spre înălțimi. Există o străveche legendă coreeană care vorbește despre acoperișul unei cetăți ridicată pe muntele Daiseung, ce avea neasemuita însușire de a răspîndi o lumină strălucitoare, ori de cîte ori țara era în primejdie, și care chema la luptă întregul popor pentru apărarea libertății sale.

Tînăr prin edificiile sale, Phenianul este însă, înainte de toate, tînăr prin vigoarea cu care oamenii săi, asemenea tuturor locuitorilor Republicii, muncesc cu hărnicie și abnegație pentru înflorirea continuă a patriei lor.

CORNELIU VLAD

Mălina

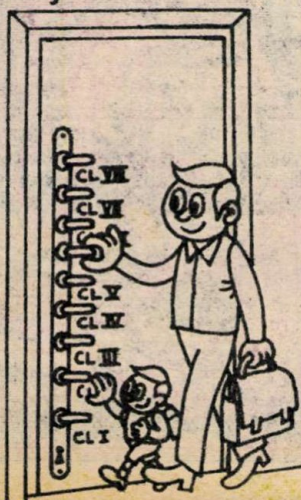
ORIZONTAL: 1) Fixată la bord pentru a nu se deplasa pe timp de mare agitată. În josul apei. 2) Acționează cirma unei nave. Metaforă pentru un bronz bine prins. 3) Conductor electric. Fenomen hidrometeorologic violent, caracterizat prin valuri mari (10—15 m) și vânt năprasnic. 4) Temerarii mărilor. La azimut! 5) Șeful unei echipe de pescari (pl.). La intrarea în ocean. 6) Foarte... mare. Vas cu toartă. 7) Admirație (reg.). Rostogolirea zgomotoasă a valurilor spre țărm în zonele puțin adânci, provocată de întâlnirea unui obstacol. 8) În compas. Apare ca din senin. „La mai mare!” (pl.). 9) Parimă care menține cirigele carmacelor de pescuit. Lopățiță cu care se curăță de pământ brazdarul. Cap sau promontoriu în toponimia slavă de sud. 10) Nelipsit de la plajă! Mătușică. 11) Aterizare pe mare. În vîrstă. 12) Cale. Insulă tropicală coraligenă, în interiorul inelului aflîndu-se lagune cu diametrul de pînă la 50 km. Măsură agrară (pl.).

VERTICAL: 1) Acut. Antonim pentru mare. Punte de legătură între două ape. 2) Măsoară lungimea în navigație. De aceeași formă, dar deosebit ca sens (pl. fem.). 3) Mai marii mărilor. Academia de Studii Economice (abr.). 4) Care se rotesc. Întreprinderea de Reparații Auto (abr.). 5) Fruct tropical. A trecut în stare lichidă sub efectul căldurii. 6) Primele talazuri. I s-au înecat corăbiile Zidaru Ovidiu. 7) Exclamații de entuziasm. Vechi locuitori ai Italiei. 8) Arbori care cresc pe malurile riurilor de munte și prin pădurile umede de la șes. Zeamă de fructe sau legume (pl.). 9) A pregăti pămîntul pentru însămînțări. Erou legendar care, încercînd să zboare cu aripi din pene lipite cu ceară, s-a prăbușit în Marea Egee. Începe semnalizarea. 10) Lipsită de claritate. Lucrează cu acele. 11) Al treilea mare fluviu de pe glob (6 275 km), avînd cel mai mare debit de apă din lume (200 000 mc pe secundă). Prințator de raci. 12) O mare de spice. Ofițer de marină (pl.).

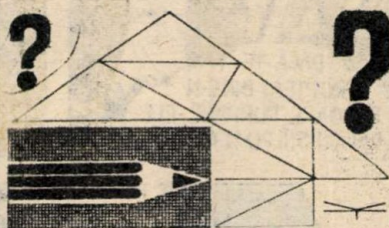
PRIVIȚI CU ATENȚIE
CERCURILE INTERIOARE
DIN ACEST DESEN.
CARE DINTRE ELE
VI SE PARE
MAI MARE?

ȘCOALA

DINTR-O SINGURĂ LINIE...

ÎMPĂRȚIȚI GRĂDINIȚA DIN DESEN ÎN PATRU PĂRȚI EGALE, ÎN AȘA FEL ÎNCÎT ÎN FIECARE PARTE SĂ RĂMÎNĂ UN NUMĂR EGAL DE FLORI.

Un mare concurs
cu premii
deschis tuturor
cutezătorilor:

**COPIII
ÎN ARTA
PLASTICĂ
ROMÂNEASCĂ**

Urmăriți-l în
**ALMANAHUL
„CUTEZĂTORII”
1986**
care va apărea în curînd.

Se acordă:

- 1 BICICLETA
- PATINE CU ROTILE
- ALBUME DE ARTĂ.

Fiecare dintre voi — un
participant la concurs!

CE ȚI-A PLACUT DIN
ACEST NUMĂR? CE AI
DORI SĂ MAI PUBLICĂM?

ARANJAȚI CIFRELE DIN PĂTRĂȚELE ÎN AȘA FEL ÎNCÎT, ADUNÎND PE ORIZONTAL CA ȘI PE VERTICAL, TOTALUL SĂ FIE 92.
ATENȚIE: CIFRELE HAȘURATE RĂMÎN OBLIGATORIU LA LOCUL LOR!

La mini-concursul nostru săptămînal pentru „descoperirea” obiectelor „uite” de simpaticul Ticuță, premiul săptămînii trecute a revenit prin tragere la sorți, pionierei ELENA RADU, cl. a VII-a, Șc. nr. 2, Rotunda-Olt, care obține astfel un breloc-portchei „Cutezătorii”.

TICUȚA

CEL

UITUC

De data aceasta, Ticuță și-a propus să participe la un concurs de ciclism, dar... a uitat adresa școlii care îl organizează! Ea se află într-unul din materialele publicate în acest număr. Ajutați-l să o găsească!

Atenție! Participanții sînt invitați ca, în același plic care conține răspunsul, să trimită și o informație despre o activitate deosebită din școala lor!

Coperta noastră
FOTO: N. MIHAI

**CERC PIONIERESC DE
CALCULATOARE**

GUTEZĂTORII 43

Redactor șef: ION IONAȘCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA.
Prezentare artistică: POMILIU DUMITRESCU; Responsabil de număr: ILEANA PIȚA.
Prezentare tehnică: VIOREL SÂMPETREAN

Redacția Pînta Științei nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRATIA, Editura „Știința”
TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA” — Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prstir București, Calea Griviței nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836 12 pagini 1,50 lei

TAINA PERGAMENTULUI

DADAS ÎNFRUNTĂ PRIMEJIA, MARȚE DECEBAL. EU, PRIETENUL LUI, SÎNȚĂCI. CE FEL DE PRIETENIE NE LEAGĂ DĂCĂ NU SÎNTEM ÎMPREUNĂ ÎN CLIPA DE CUMĂNĂ? LASĂ-MĂ SĂ PLEC DUPĂ EL!

N-AM NICI O CLIPĂ DE PIERDUT!

LASĂ-L, DECEBAL! PRIETENUL SE POARTĂ DUPĂ INDEMNUL INIMII. E CEVA MAI FRUMOS DECÎT PRIETENIA ADEVĂRATĂ?

ZAMOLXE! OCHII MEI VĂD BINE? CĂLĂRETUL ACESTA E CHIAZURO!

PLOAIA NE AJUTĂ SĂ NE APROPIEM PE NESIMȚITE.

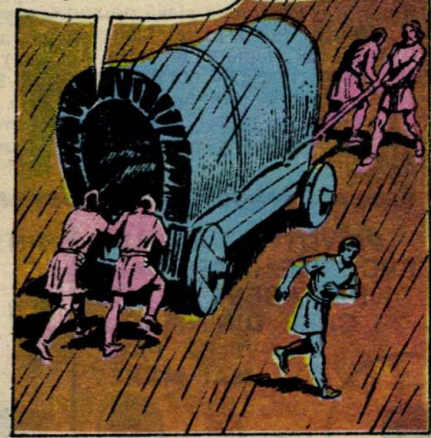
EU AM GRIJĂ DE PAZNIC, TU LE TAI LEGĂTURILE.

ZURO, PRIETENE!

DĂCĂ TE PROPTEAȘI BINE-ÎN PICIOARE, DURDANE, PLECAI CU STILPU-ÎN CÎRĂ!

O ÎMPINGEM FĂRĂ ZGOMOT PÎNĂ LA MARGINEA AȘEZĂRII. SILVANUS, TU DU-TE DUPĂ CĂLĂ! AI VĂZUT GRAJDUÎN ÎN CARE Î-AU PUS.

ROMANII ȘI IAZIGUL TRIMIS DUPĂ EI. DĂCĂ ÎI LASĂM SĂ TREACĂ, AJUNG ÎN AȘEZAREA IAZIGĂ, VĂD CE S-A ÎNTÎMPLAT ȘI NE IAU URMA. TREBUIE SĂ LE VENIM DE HAC!

PE EEE! NICI UNUL SĂ NU SCAPĂ!

44
JOI, 31 OCTOMBRIE 1985,
ANUL XIX (NR. 943)

Din sumar:

- „Cîntarea României“
- Galeria națională de pictură
- Semafor
- Agenda pionierului comandant

CADRAN POLITIC

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, a inaugurat sâmbătă, 19 octombrie, la Complexul expozițional din Piața Scînteii, ediția a XI-a a Tîrgului internațional București — cea mai importantă manifestare economică și comercială internațională organizată de țara noastră.

În atmosfera întîmpinării entuziaste de către mii de locuitori ai Capitalei, s-a regăsit, și de această dată, vibranta expresie a sentimentelor de fierbinte dragoste, de profundă prețuire și recunoștință pe care întreaga națiune le nutrește față de personalitatea proeminentă a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, față de activitatea sa neobosită consacrată ridicării neconținute a României pe culmi tot mai înalte de progres și civilizație. Pionieri, tineri și tinere au oferit, cu afecțiune, tovarășului Nicolae Ceaușescu, tovarășei Elena Ceaușescu, frumoase buchete de flori.

Ceremonia deschiderii oficiale a tîrgului — care s-a desfășurat sub generoasă și semnificativă deviză „Comerț-cooperare-dezvoltare-pace” — a reafirmat, cu pregnanță, voința României de a extinde continuu relațiile sale economice externe, de a

întări legăturile de prietenie cu toate țările, în interesul cauzei destinderii, colaborării și înțelegerii internaționale.

Deosebit de semnificativ este faptul că actuala ediție a reunit peste 1 200 de expozanți, din care circa 400 de firme importante din 35 de țări de pe toate continentele, precum și mai mult de 800 de întreprinderi producătoare și de comerț exterior, centrale industriale, institute de cercetări, proiectări și de învățămînt superior din România.

Manifestare economică internațională de anvergură, tîrgul bucureștean și-a cîștigat, prin edițiile sale anterioare, un binemeritat prestigiu, fapt evidențiat de participările numeroase, de calitate și înalte performanțe ale produselor expuse, de amploarea tranzacțiilor comerciale încheiate de firmele românești și străine prezente la T.I.B. '85. Cum era, de altfel, firesc, țara noastră a fost principalul expozant, produsele românești relevînd în mod elocvent potențialul creator și forța economiei noastre naționale, dezvoltarea ei intensivă, modernă, de înaltă productivitate și competitivitate, ceea ce a permis intensificarea participării României la schimbul mondial de valori, la diviziunea internațională a muncii. În standurile rezervate expozanților din țara noastră, ponderea principală au deținut-o produsele industriei constructoare de mașini, mașini-unelte, electrotehnice și electronice, precum și cele ale industriei chimice și petrochimice.

Întreprinderile românești participante la această a XI-a ediție a Tîrgului internațional au oferit produse de înalt nivel tehnic și competitiv, și, cum era de așteptat, au stîrnit

interesul și admirația vizitatorilor și partenerilor de peste hotare, contribuind, direct și eficient, la amplificarea schimburilor economice și comerciale ale României cu țările participante, în spiritul colaborării reciproc-avantajoase.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu au vizitat pavilioanele naționale ale țărilor participante, precum și standurile firmelor de peste hotare cu participare individuală.

Pe parcursul vizitării pavilioanelor, tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a întreținut cordial cu participanții la actuala ediție a Tîrgului internațional, relevînd bunele relații care există între România și țările prezente, între întreprinderile românești și firmele străine, precum și largile posibilități pentru dezvoltarea și amplificarea în continuare a acestora. A fost exprimată dorința, de a se acționa pentru extinderea colaborării economice și tehnico-științifice, a cooperării și specializării în producție, promovării unor forme moderne de conlucrare, în interesul comun, al cauzei păcii, progresului și înțelegerii între națiuni.

Actuala ediție a Tîrgului internațional București, prin întreaga ei manifestare, a constituit o imagine elocventă a potențialului creator și forței economiei naționale și, totodată, o grăitoare expresie a voinței întregului popor de a acționa, strîns unit în jurul partidului, al secretarului său general, pentru înlăptuirea mărețelor obiective stabilite de cel de-al XIII-lea Congres al partidului, pentru ridicarea României socialiste pe culmi tot mai înalte de progres și civilizație.

Patria

Una-i patria pe lume,
alta nu e nicăiri;
ea ți-a dat și grai și nume;
piine-ți dă și trandafiri.

Sus, de strajă stau Carpații
peste veacuri domnitori,
din străbuni se au ca frații
cu cimpile surori.

Și pe zarea instelată
și în miez de zi, oricind,
ducem toți ca niciodată
gîndul patriei în gînd.

Ea la fapte mari ne cheamă,
ne așteaptă fapte mari;
pentru tine, țară-mamă,
cresc stejarii din stejari.

EUGEN FRUNZĂ

VATRĂ DE FRUMUȘETE

O NOUĂ EDIȚIE
A FESTIVALULUI
NAȚIONAL
AL MUNCII
ȘI CREAȚIEI
„CÎNTAREA ROMÂNIEI“

Vatră de țară, vatră de vitejie, vatră de foc, vatră de piine, vatră de cîntec și iată acum devenind, de aproape un deceniu, VATRĂ DE FRUMUȘETE, leagăn al „Cîntării României”, mișcarea de educație și creație consacrată formării și afirmării personalității omului nou. Cine știe că la început această mișcare nu număra mai mult de cîteva sute de mii de participanți și că acum ea cuprinde milioane de membri și sute de mii de formații, adică de colective de creație în toate domeniile spiritualității românești, ale culturii și științei, nu poate să nu fie impresionat de amploarea și calitatea ei. Cea de-a cincea ediție a grandiosului festival încheiată în această vară ne îndreptățește cu atît mai mult să numim această mișcare drept o vatră de frumusețe, căci numai vatra îți dă sentimentul și al unei adînci înrădăcinări și al unei fertilități naturale, firești, al unei creșteri de la sine, din sevele ce vin de departe și de demult.

Am urmărit și urmăresc de-a lungul anilor zeci și zeci de formații, precum și sute de interpreți ai lor, de la muzică și teatru la coregrafie sau satiră și umor și pînă la oameni care au pășit cu sfială în scenă, cu acea bunăcuviință proprie omului simplu de la noi. Și iată, au apărut astăzi adevărați artiști creatori, vîrstnici sau tineri. Și dacă uneori minunea a venit din vechi vetre cultural-folclorice, cum se întîmplă la Făgetul Banatului, comună-orășel cu 11 sate care a luat pe semne tot atîtea premii l pe țară cît un județ,

ea s-a întîmplat și în zone unde folclorul dispăruse, precum Feteștiul, care trimite acum în etapa pe țară a Festivalului Național „Cîntarea României”, la aproape toate genurile, cam tot atîtea formații cît întregul județ Ialomița din care face parte, și încă un județ dintre cele mai active și mai prezente în concursuri.

Performanțele acestea, uneori istorice, sînt obținute de oameni cu o mare dăruire, semn că însușirile omului nou, trup și suflet pentru societatea în care trăiește, încep să se afirme.

Dar lucrul cel mai important, dincolo de orice spectacol strălucit sau plămuire tehnică, e că oamenii înșiși au devenit mai frumoși, adică oameni noi, cum i-a definit inițiatorul clarvăzător al acestei mișcări de educație și creație, secretarul general al partidului și președintele Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Sub ochii noștri milioane de școlari, de la cei de grădiniță la cei mari, săvîrșesc acte artistice de o calitate rar întîlnită chiar și la profesioniști.

Dacă muzica și recitarea par firești la copii, făcînd parte chiar din pregătirea lor școlară, nu mai prejos se prezintă aceștia la joc popular sau la dialogul plin de vervă și umor. Cîta lume n-a admirat cetele de călușari formate din copii care pun în joc aceleași impetuoșitate, dramatism și umor. Mi-amintesc un copil din nordicul Oaș, surprins într-o fotografie pe cînd ținea un băț sculptat în mînă, cu gestul nobil ca ține un

sceptru. Cît privește dansul popular, rețin observația unui mare folclorist străin care spunea, admirînd o formație coregrafică școlară de folclor, că „acești copii s-au născut cu dansul în pas”.

Festivalul Național „Cîntarea României” prilejuiește astfel realizarea unei osmoze între tradițional și modern, la unele județe unde zestrea folclorică e masivă, putînd ușor să recunoști în fiecare montare scenică actuală arhetipul tradițional, care e încă viguros și dă lăstare întocmai ca rădăcinile dintr-o vatră.

Pe drept cuvînt se poate spune acum, mai mult decît oricînd, cu cuvintele-corală ale lui Vlahuța din „România pitorească”:

„Dar ceea ce se ridică mai luminos și mai sfînt în amintirile mele, podoaba cea mai aleasă și mai mîndră-ntre podoabele țării, e poporul românesc. În sufletu-i larg, nespus de duios, lămurit (adică devenit cristal precum și lamura — nota noastră), în focul atîtor suferinți, am găsit izvorul curat al frumosașelor lui cîntece și înțelesul istoric al trainiciei noastre pe acest pămînt. În marea lui putere de muncă, de luptă și de răbdare, în mintea lui trează și-n inima lui caldă am găsit sprijinul speranțelor noastre și dezlegarea înaltei chemări a neamului nostru”.

Din acest punct de vedere, ca să invocăm tot pe un scriitor, mare poet, „Cîntarea României” e o „Cîntare a Omului Nou”.

NICULAE STOIAN

SĂ NU IROSIM BOGATA COMOARĂ CARE ESTE TIMPUL!

FIECARE CLIPĂ ESTE DEOSEBIT
DE PREȚIOASĂ ÎN DEZVOLTAREA
APTITUDINILOR ȘI PASIUNILOR
NOASTRE CREATOARE

Pentru fiecare dintre noi,
timpul reprezintă o prețioasă
avuție, a cărei valoare o ma-

chibzuim pentru ca el să dea
roade cât mai bogate? La
aceste întrebări răspund as-
tăzi colegii voștri de la Școala
nr. 1 Arad.

timp însă, pe poarta școlii încep să apară din nou copiii. De data aceasta sînt încărcati cu sacose multicolore, coșuri, pungi de plastic pline cu castane. Doi băieți mai mari stau la poartă și privesc în susul străzii. Revin degrabă printre colegi anunțînd: Atenție, sosește...

Și în curte își face curînd apariția un tractor ce poartă după el o remorcă spațioasă cu numărul 41 AR 759. Cîțiva băieți mai mari urcă repede pe platformă. Cîntarul pregătit din vreme își preia imediat atribuțiile. Și curtea pare acum un imens stup de albine, în plin lucru. Se aud doar glasuri de copii și su-

animație. Grupuri de copii se îndreaptă spre Palatul culturii. Urcă veseli treptele impunătorului edificiu, apoi tot mai liniștiți intră în sala de concerte a Filarmonicii și își ocupă locurile. În sală se aud sunete de instrumente acordate. În curînd toate locurile sînt ocupate și cînd apare dirijorul, acesta îi salută zîmbind, ca pe niște vechi cunoștințe. Sub bagheta lui, copiii călătoresc, astăzi, în minunata lume a muzicii lui Strauss. De la **Claudia Aradi**, comandanta unității, aveam să aflăm că pionierii Școlii nr. 1 sînt auditori frecvenți ai concertelor Filarmonicii aradene. Aici, îndrumați de spe-

intr-o pasionantă discuție cu tema „Meseria, brătară de aur” cu foști elevi ai școlii, azi muncitori frunțași de la întreprinderea de ceasuri „Victoria” (clasele a VIII-a) și tot aici, la o disputată întrecere de tenis de masă;

...Urmărind cu interes spectaculoasele viraje ale unor automobile ultramoderne, mari cîț să le poți... ridica în brațe, pe terenul Școlii nr. 6, la concursul interjudețean de automobile „Volanul de aur”;

...Mobilizați într-o entuziasmată zi-record „dedicată recuperării materialelor refozabile sau reuniți într-o după-amiază veselă în care membrii detașamentului clasei a VII-C își dezvăluie talentul actoricesc, punînd în scenă piesa satirică „Conversație cu... Salvarea”;

...Pe terenurile de sport ale școlii într-o veselă și antrenantă duminică sportivă.

Andreea Mag, o fetiță cu ochi albaștri, jucăuși, comandanta detașamentului clasei a V-a C, ne spune că... „acum, toamna, ne place mult să ne petrecem duminicile drumețind...”

...În mijlocul naturii

Duminică, la cabana de la Debelagora e veselie. Copiii și-au lăsat rucsacurile pe iarbă și au pornit să cerceteze împrejurimile. Octombrie și-a risipit cu dărnicie culorile peste frunzișul pădurilor, iarba a îmbrăcat bogate nuanțe de galben. Apoi fetele se așază pe o pajiște și cîntă, în timp ce băieții incing un antrenant meci de fotbal. Timpul trece repede. Focul, în jurul căruia copiii, strînși roată, pregătesc bucate gustoase, e semn că ora mesei a sosit. Apoi jocul începe iar pînă spre seară.

Aceleași scene, pline de viață, pot fi întîlnite și pe dealurile Minișului sau la Barața, la Moneasa sau la Căsoala. După o duminică petrecută împreună, toată lumea se întoarce acasă reconfortată. Luni, copiii încep o nouă săptămînă de muncă și toți își amintesc cu plăcere de întîmplările din drumeție.

Singuri... cu timpul nostru

E după-amiază și Cristian Pop din clasa a VIII-a B a ajuns de mult acasă. Părinții sînt încă la serviciu. După ce s-a odihnit puțin, a deschis larg ferestrele și a dereticat prin casă. S-a așezat apoi la

*Timpul
e liber...
ocupat!*

nete de castane rostogolite. În caietele de evidență ale detașamentelor apar noi coloane de cifre care evaluează hărnicia și... peste o oră tractorul, cu remorca plină, pornește spre Ocolul silvic Chișineu-Criș. Mulțumiți, pionierii părăsesc pe rînd curtea. Bilanțul acțiunii lor este rodnic: în ceasurile lor libere, membrii întregii unități au strîns din parcurile orașului peste 7 000 kg castane.

Pe aceiași harnici copii îi vom regăsi, tot împreună, peste numai două zile, într-o minunată călătorie...

cialiști, au început să prîndă gust pentru muzica simfonică, să cunoască lucrări de Mozart, Bach, Beethoven.

Pionierii clasei a VIII-a A, ca și membrii celorlalte detașamente de la Școala nr. 1, pot fi întîlniți împreună foarte des. De pildă:

...În parcul din Strada Eminescu, plantînd arbuști ornamentali sau curățînd aleile (cl. a VI-a B);

...La grădinițele nr. 13 și 20, participînd la înfrumusețarea curților și întreținerea locurilor de joacă (cl. a VII-a A);

...În sala de sport a școlii,

Pe aripile muzicii

E duminică dimineața, marile bulevarde ale municipiului Arad sînt stăpînite de o vie

surăm prin realizările noastre. În toate cele trei trimestre școlare, drumul nostru duce, zilnic, către școală și cu fiecare oră petrecută în clasă, în laborator sau în atelier, zestre noastră de cunoștințe devine tot mai bogată. Alte ceasuri le petrecem acasă, în fața mesei de lucru, pregătindu-ne temele pentru a doua zi. Dar cum folosim timpul nostru după aceea? Cum îl

Cu 41 AR 759 printre copii

Clopoțelul zvonește încheierea ultimei ore de curs și, în cîteva minute, spațioasa curte a Școlii nr. 1 Arad se umple cu sute de copii care pornesc spre casă. Locul de parcare, unde pînă atunci așteptau zeci de biciclete, rămine și el gol. În școală se așterne liniștea. Peste un

masa de lucru sa-si pregateasca lectiile. Mai intii la geometrie — Pozițiile relative a două plane; la fizică — intensitatea cîmpului electric, iar la română — rezumat la bucată „Dobrogea, Dobrogea”. Strînse apoi frumos cărțile, le așază în ghiozdan și pe masă apar clești, pensete, un ciocan de lipit, un preamplificator și... magnetofonul familiei Pop, pe care Cristian l-a desfăcut. Se așază cu schema aparatului în față și... începe să meștească. Are de înlocuit o piesă defectă și nu-l sperie deloc complicatele circuite. Lucrează atent. Timpul se scurge pe nesimțite, afară e aproape întineric, dar băiatul nu se ridică de la masă pînă cînd nu termină ce și-a propus. Probează, aparatul merge din nou și chipul lui Cristian se luminează.

La fel a trecut timpul și

pentru Enikő Szepe, din clasa a VIII-a D, care, după ce și-a făcut temele, a poposit la Școala populară de artă unde învață dansul modern sau pentru Andreea Rozenzweig, din aceeași clasă, care a făcut exerciții la acordeon.

— Cînd sîntem împreună, toți pionierii din detașament simțim că timpul nostru este mai plin, mai bogat — ne spune Cristian Pop. Și pentru ca toți să trăim acest frumos sentiment, comandamentele detașamentelor, comandamentul unității se preocupă de inițierea unor activități la care să participăm toți cu plăcere. Iar atunci cînd înveți să cunoști valoarea timpului, nu-ți mai convine să-l irosești. Cauți să-l chibzuiești cit mai bine și atunci cînd ești singur cu timpul tău.

ECATERINA ROȘCA

Cînd cataloagele surîd...

Sirguinta la învățătură a început să dea primele roade. Pionieri din două detașamente — al clasei a II-a de la Școala nr. 21 din Ploiești și al clasei a VII-a de la Liceul „Frații Buzzești” din Craiova — ne transmit cu bucurie același fapt: pînă acum nici unul dintre ei n-a primit vreo notă slabă. Mai mult decît atît, foarte mulți copii merită să stea în „Banca de onoare”. În momentul realizării instantaneelor pe care vi le prezentăm, acest loc era ocupat de Alina Drăgan și Silvia Vilcu — Ploiești (foto 1) — și de Gheorghe Popescu și Florentin Nicolae — Craiova (foto 2).

MERIT PIONIERESC

Într-un părculeț din cartierul „Avram Iancu”, aflat în orașul Cehu Silvaniei, am observat o fetiță de vreo zece ani, care era foarte grijulie cu doi copii mai mici de ani. „E sora voastră?” i-am întrebant. „Nu, au răspuns ei mirați, dar e prietena noastră cea mai bună, Mihaela...” La școala din localitate o reîntîlnim pe Mihaela, la clasa I B. „E prietena voastră?” îi întrebăm noi. „Daaa!” răspund ei, cu toții încințați. Așa am făcut cunoștință cu pioniera Mihaela Kim, din clasa V-a B, pionier comandant instructor la o grupă de soimi ai patriei.

— Cînd ai primit această funcție pionierească? o întrebăm.

— De curînd și, firește, pentru prima oară, ne răs-

punde Mihaela.

— Cum ai făcut cunoștință cu soimii patriei dintr-a I B?

— Și cînd ai fost prima oară în mijlocul grupei lor?

— La adunarea lor de constituire a grupei de soimi ai patriei. Atunci am recitat poezii, după încheierea adunării.

— Și cum te ocupi de prietenii tăi mai mici?

— Să precizez, ne ocupăm, fiindcă eu am ajutoare în colegii mei, Margareta Pop, Ciprian Mitre, Kupsa Csilla. Cautăm să fim cit mai des prezenți în grupă. În pauze și-n timpul liber îi învățăm pe micii noștri prieteni jocuri frumoase, cîntece și poezii. Îi mai îndrumăm cum să scrie corect, cum să citească tot mai bine.

— Care va fi pentru tine cea mai mare satisfacție în viitor în răspunderea pe care o deții?

— Cînd soimii patriei, căroră le sînt comandant instructor, vor primi cravata roșie cu tricolor.

M. MICU

Diem

• Știți că, de curînd, Casa de discuri „Electrecord” a editat „pe adresa voastră” discul intitulat „Jocuri, jocuri de copii”? • Cineclubul Casei pionierilor și soimilor patriei din Vălenii de Munte a și început să monteze cel de-al doilea film din... serialul „Proverbe românești” • Un dar al copiilor pentru copii! Pionierii-pictori de la Școala nr. 9 (cu clase de artă) din Pitești au dorit ca lucrările lor, reunite în expoziția organizată în vacanța de vară și intitulată „Prietenie-pace”, să fie donate Spitalului de pediatrie din municipiu.

• Că la chemarea toamnei răspunde „hărnicia de toate vîrstele”, au dovedit-o și pionierii Școlii din Smeeni (județul Buzău), care au fost zilnic prezenți, alături de părinți, la culesul porumbului — ne spune, mîndru de elevii săi, tovarășul profesor Ion Stănescu. Și tot ei au ajutat la încărcatul știuleților aurii care porneau imediat spre moara de concentrate a complexului zootehnic Frasin • Cum se poate naște o ingenioasă idee tehnică! În urma unei vizite la schela de foraj-extracție din Boldești-Scăieni, membrii cercului de automatizări de la Casa pionierilor și soimilor patriei din Ploiești s-au gîndit să realizeze un aparat care

să detecteze gradul de coroziune și, în funcție de acesta, să fie utilizate economic substanțele anticorozive. Așa s-a născut aparatul numit „Corodex” trimis la Expoziția republicană a concursului „Start spre viitor” • Colegii voștri din Turnu-Măgurele sînt foarte bucuroși că de curînd le-au sosit încă 150 de noi „locatari” la microferma avicolă. Cum în așteptarea acestora pregătiseră din vreme baterii speciale și încă trei voliere noi, nu se poate spune că proaspetele locatari nu dispun de condiții... moderne • De curînd societatea culturală Făureasa din satul Burluş a inaugurat o acțiune ce va deveni de acum tradițională: întîlnirea în fiecare toamnă a fiilor satului, la care sînt invitați și foști elevi ai școlii din această pitorească localitate argeșană. Prima ediție a acțiunii a reunit într-un original spectacol interpreți de toate vîrstele: pionieri, uteciști artiști și poeți-tărani — cu toții fii ai satului Burluş • Încă o dovadă că performanța și succesul nu au... vîrstă! La cei opt ani și jumătate ai săi, Gabriel Swartzmann (elev în clasa a III-a la Liceul industrial nr. 34 din Capitală) este deja posesorul a două trofee cucerite în concursurile internaționale de șah de la Bagneu și Val Thorens din Franța. La această oră Gabi se pregătește cu zel și cu mari speranțe de succes pentru viitoarele întreceri pe țară ale acestui complicat dar captivant „sport al minții.”

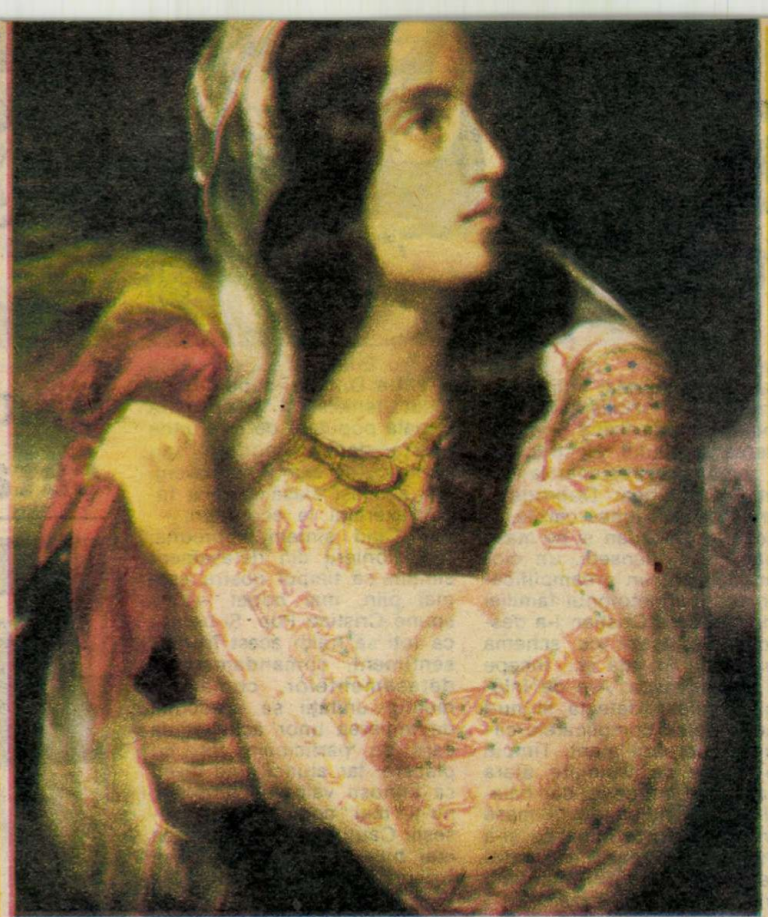
ILEANA PIȚA

SĂ DESCOPERIM
ÎMPREUNĂ:

Imagini din

GALERIA NAȚIONALĂ

PREZINTĂ CRITICUL DE ARTĂ PROF.
UNIV. DAN GRIGORESCU

Rosenthal - ROMÂNIA REVOLUȚIONARĂ

Operele din Galeria Națională a Muzeului de Artă al Republicii Socialiste România reprezintă fi-lele unei adevărate cronici a istoriei spirituale din ultimul secol și jumătate a poporului nostru. O înnoire care începe în primele decenii ale veacului trecut, odată cu lărgirea orizontului filosofic și artistic, cu clarificarea idealurilor civice și patriotice ale celor mai de seamă artiști ai vremii. Vechile tradiții ale artei românești au fost reinterpretate atunci dintr-o perspectivă care permitea înnoirea lor, pe măsura noilor realități ce defineau viața socială.

Data exactă a întemeierii unei școli românești de artă nu a putut fi stabilită cu exactitate, pentru că elementele care prevestesc acest fenomen sînt numeroase și complexe; cu atît mai mult cu cît, încă din preistorie, trăsăturile stilistice ale obiectelor de artă create pe teritoriul patriei noastre sînt atît de specifice, încît i-au determinat pe arheologi să numească mari-zone de civilizație europeană cu numele unor centre de cultură aflate pe pămîntul României de astăzi: Prund, Cucuteni, Vidra, Vădastra, Hamangia... E, de asemenea, un fapt recunoscut de istoria universală a artei că zugravii români din Evul Mediu și din Renaștere au întemeiat un stil specific care nu poate fi confundat cu cel al nici unei alte regiuni a continentului.

Ceva mai tîrziu, în secolul al XVIII-lea, arta graficienilor români, ilustratori ai cărților, a ajuns pînă departe, în Caucaz,

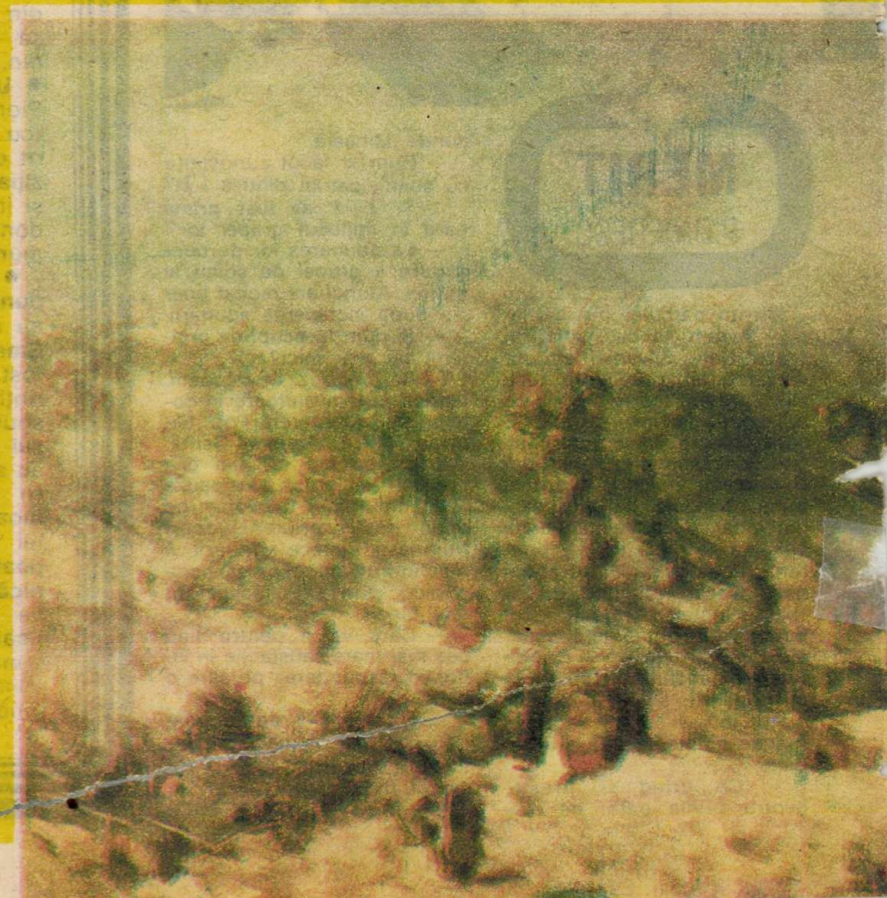
în nordul Africii, în Orientul Mijlociu, unde erau trimise cărțile tipărite la Snagov, la Tirgoviste, la Neamț sau la București, pentru cititorii din acele locuri cărora împrejurările potrivnice nu le îngăduiau să aibă propriile lor tipografii.

Toate aceste fapte ale istoriei artistice românești au fost sintetizate în imaginile desenate sau pictate la începutul secolului al XIX-lea. Primele opere ale acestei perioade sînt, desigur, mai timide, pentru că trecerea de la stilul dominant în epoca anterioară la un altul capabil să exprime noile aspirații, noua stare sufletească a artiștilor nu s-a făcut fără mari greutăți. Dar, semnificativ, în jurul anului 1840, o generație tînără animată de idealurile generoase ale libertății, încrezătoare în destinul românilor de pretutindeni, o generație de luptători se afirmă în arta noastră. Ea a dat artei un profund înțeles patriotic și civic. Printre cei mai de seamă artiști ai acelei vremi s-au aflat cei trei pictori al căror nume va rămîne pentru totdeauna legat de evenimentele Revoluției de la 1848: Ion Negulici, Barbu Ișcovescu și Constantin Daniel Rosenthal. Tablourile și desenele lor mărturisesc limpede sinceritatea sentimentelor lor patriotice, entuziasmul cu care s-au dăruit idealurilor revoluționare. Compoziția lui Rosenthal, **România revoluționară**, de pildă, întrupînd năzuința eliberării sociale și naționale — pe care o exprima cu mijloacele atestate de stilistica romantică —, a devenit, pentru multă vreme, un simbol pe care îl vor arbora adesea revoluționa-

rii români din epocile mai noi. Cei trei pictori au murit în exil, foarte tineri, după înfringerea mișcării de la 1848.

Maturizarea picturii românești moderne s-a produs mai ales în ultimele decenii ale secolului trecut. Atunci, mai mulți artiști care au studiat în marile centre de cultură ale Europei s-au întors în țară, aducînd cu ei o ex-

periență îmbogățită deopotrivă de lecția marilor maeștri pe care îi văzuseră în muzeele importante ale Franței, Germaniei sau Italiei, și de înțelesurile artei mai noi ce se afirma pe atunci în sălile de expoziție din aceste țări. Ei au știut să asimileze exemplele artei universale într-un chip pe deplin specific, întemeindu-se pe puternica tradiție a artei românești din secolele trecute.

Această etapă a istoriei artei noastre coincide cu momentul în care, în România, se manifestau tendințe diverse ale filosofiei și literaturii, tendințe unite de ideea valorii culturii noastre naționale. Cea mai importantă personalitate artistică a vremii a fost, neîndoiește, Nicolae Grigorescu. Pictura lui a exercitat o adâncă influență asupra întregii mișcări culturale a epocii — se înțelege, în primul rând asupra picturii. El a creat o lume robustă, senină, al cărei personaj central e țărănul român, portretizat cu o monumentală frumusețe. S-ar spune că Nicolae Grigorescu reprezintă în pictura ceea ce Coșbuc reprezintă, printr-o parte importantă a operei sale, în poezie: el a înfățișat viața satului românesc cu o simplitate care o ferește de orice falsă interpretare. Bucuria întâlnirii cu natura, marile cicluri ale trecerii timpului sînt surprinse cu o mare naturalitate. Și, tot asemenea lui Coșbuc, el l-a in-

terpretat pe țărănul român ca pe eroul central al acelor fapte de jertfă și de glorie care constituie istoria Războiului de Independență de la 1877. Fără gesturi mari, cu un admirabil simț al firescului, ostașii lui Grigorescu rămîn, în uniforme lor de doboranți sau de roșiori, țărani; lupta lor înseamnă dăruire deplină în numele dragostei de țară, de pămîntul străbunilor. E același sentiment ce se deslușește în compozițiile istorice ale unui contemporan mai vîrstnic al lui Grigorescu — Theodor Aman; semn al permanenței unui crez moral de mare frumusețe ce dă o nobilă măreție portretului țărănului român din toate epocile îndelungatei și furtunoasei istorii a țării lui.

Grigorescu a adaptat particularitățile celebrei școli franceze de la Barbizon (unde pictorii veneau să studieze natura, efectele luminii presărate printre frunzele pădurii, strălucind în depărtarea orizontului, și unde pictorul român a lucrat o bucată de vreme), a dat stilului picturii create acolo un accent caracteristic sensibilității românești. Culoarea ce învăluie priveliștea, transparența liniștită a aerului au dat artei sale o personalitate distinctă pe care, ceva mai tîrziu, imitatorii săi, lipsiți de sensibilitatea poetică a maestrului, au redus-o la un idilism dulceag.

O atitudine cu totul diferită față de modurile de exprimare de pînă atunci ale specificului românesc a avut Ioan Andreescu. Viața oamenilor umili e sur-

prinsă cu un dramatism concentrat, cu o înțelegere mai adîncă a suferinței ce se vede în existența lor. Compozițiile lui Andreescu au o mare forță coloristică și comunică un sentiment grav al naturii. Prin pictura lui Andreescu, peisajul capătă o structură mai puternică, pămîntul închide în el o poezie tăcută, lumina are o strălucire minerală. Contururile clare se transformă uneori în explozii de culori, izbucnind în crengile înflorite ale copacilor sau în adevărate flăcări de umbră, agitate de vînturi nevăzute.

De la Grigorescu și de la viațunea lui coloristică au pornit mulți artiști de la cumpăna celor două veacuri, reprezentați în Galeria Națională. Exemplul maestrului a fost interpretat în modul cel mai personal, de Ștefan Luchian, cel ale cărui pinze au fost admirate de Grigorescu însuși: „Am, în sfîrșit, un urmaș!”, a exclamat acesta, privind pictura celui care, pe atunci, abia împlinise 30 de ani. Luchian a creat o sinteză a artei grigoresciene și a interpretării impresioniste a subiectului din natură. (Impresionismul era o mișcare artistică, afirmată în primul rînd în Franța; ea se opunea academismului care crea o atmosferă artificială, în atelier, unde modelele pozau în atitudini îndelung studiate: impresionismul urmărea, în aer liber, efectele luminii asupra peisajului și le tălmăcea în limbajul culorii.)

Luchian nu a fost însă imitato-

rul nici unui curent artistic: pentru el, pictorul era acel interpret al naturii care privea cu ochii, dar picta cu sufletul. De aici, legătura lui cu oamenii sărmani ai mahalalei bucureștene și ai satului acelei vremi. Sensul tragicului, evident în multe opere ale sale, capătă o extraordinară intensitate în celebrul autoportret intitulat cu simplitate **Un zugrav**, pictat în 1906; obrazul celui care nu avea decît 38 de ani poartă semnele unei chinuitoare suferințe. O paralizie necruțătoare îl doborîse cu cîțiva ani mai devreme. Respingînd orice sentimentalism dulceag, opera lui exprimă o poezie vibrantă ce cuprinde deopotrivă peisajele, portretele, naturile moarte cu flori. În ultimii ani ai vieții, în singurătatea odăii sale, artistul tălmăcea în culorile delicate ale petalelor chemarea unei naturi pe care o iubise întotdeauna cu patimă și spre care nu avea să se mai întoarcă niciodată.

Aceștia sînt întemeietorii picturii moderne românești. De la ei vor porni generațiile care vor urma și care vor da artei românești o personalitate puternică, o poezie specifică, o forță caracteristică de evocare a lumii contemporane și a istoriei de odinioară. O personalitate care l-a făcut pe unul dintre cei mai de seamă istorici europeni să exclame cîndva, cu profundă admirație: „România e o țară de pictori!”

Nicolae Grigorescu - ATACUL DE LA SMÎRDAN - schiță

SEMAFOR

Centrul

ȘTIȚI SĂ RESPECTAȚI CARTEA?

apoi și prin cele ale colegilor. Într-o zi, comanda-
mentul detașamentului l-a sfătuit să folosească
guma. Strădania lui E.P. a îndreptat filele traumati-
zate, gestul lui rămânând însă încrustat puternic în
amintirea clasei.

La cele două școli opinia pionierească își face
simțită existența ori de câte ori este cazul. Și este
bine că pionierii nu acceptă nici o abatere oricât de
mică ar fi ea, deoarece ei știu că acestea duc întot-
deauna spre altele mai mari.

PRIETENII BIBLIOTECII

Este amiază de toamnă aurie. Pătrundem pe ușa
larg deschisă a Bibliotecii „Petre Ispirescu” din Sec-
torul 1. Miinile obișnuite cu netezirea și curățarea,
una cite una, a filelor de carte, cu pensula și cleiul,
cu sfoara și cu foarfeca, aleargă grăbite, cu mișcări
sigure. Fete și băieți, membri ai cercului de legăto-
rie, îndrumat de mai mulți ani de inimoasa bibliotecă-
ră Otilia Felea, lucrează cu interes, cu pasiune. Pe
Georgeta și Elena Nicolae (clasa a V-a A și a VII-a
A, Șc.nr. 178) le-a adus la acest cerc sora lor mai
mare dintr-a VIII-a, Viorica. Trei fete modeste și har-
nice care, chiar și acasă, continuă această fru-
moasă muncă de legător, ajutate uneori chiar și de
mama lor.

Camelia Tache (cl. a VII-a B, Șc.nr. 178) are ochi
scăpărători și neastimpăr în miini.

- Camelia, de ce frecvenți acest cerc?
- Din plăcere. Văzind într-o zi ceea ce făceau
prieteni mei, am început să prețuiesc cu adevărat
cartea. La început am considerat această activitate
o odihnă activă. Mai târziu am realizat că este o ex-
celentă posibilitate de a deprinde tainele unei me-
serii frumoase. Îmi place ca orice carte să arate fru-
mos. De aceea îmi doresc să leg cit mai multe cărți
atât de așteptate de cititori, această muncă repre-
zentând, de fapt, pentru mine, o îndatorire civică,
patriotică.

Florin Rusu, Cristina Gora, Victor Dorobanțu, Ma-
rius Deneș (de la Școala nr. 5) sînt doar cîțiva dintre
prieteni entuziaști și statornici ai Bibliotecii „Mihail
Sadoveanu”, care participă la multe acțiuni în ca-
drul cărora dau o mîină de ajutor la lipirea, pe
exemplarele noi, a „buzunarului” pentru Fișa cărții,
a bulinei cu cota acesteia. Sînt nelipsiți de la acți-
unile de recondiționare, dar și de la cele de prezen-
tare a noutăților cu ajutorul unor nostime marion-
ete. Preocuparea pentru prelungirea vieții cărților
și a atragerii cit mai multor elevi în cercuri de legă-
torie s-a statornicit și la bibliotecile „C. Dobrogeanu
Gherea” și „Emil Gîrleanu” din Capitală.

Voi, dragi cititori, cum respectați cartea? Ce alte
soluții credeți că ar fi eficiente în vederea păstrării
și respectării cărții? Așteptăm răspunsurile voastre.

MARIA MITREA

STILUL DE MUNCĂ AL COMANDAMENTU- LUI DE UNITATE ÎN ORGANIZAREA ȘI CONDUCEREA ACTIVITĂȚII PIONIEREȘTI

De data aceasta, rubrica noastră s-a adre-
sat tovarășei **Melania Dumitra**, coman-
dant-instructor de unitate cu multă expe-
riență, de la Școala nr. 8 din municipiul Satu
Mare, care punctează cîteva aspecte impor-
tante ale problemei pe care ne-am propus
s-o discutăm.

● Comandamentul unității se întrunește lunar,
stabilindu-și din vreme tematica fiecărei
ședințe. De pildă, învățătura, pregătirea politico-
ideologică, munca patriotică, activitatea ar-
tistică sau sportivă. În aceste ședințe se dis-
cută concret, cu multă exigență și despre
unele lipsuri care se ivesc pe parcurs. Avem

tite, punind la încercare răbdarea întregului detaș-
ament, care nici o clipă nu s-a lăsat învins. Deși anul
trecut cei trei colegi au predat manualele într-o
stare necorespunzătoare, comandamentul detaș-
amentului le-a distribuit manuale bune, explicindu-le
cu amabilitate caldă și sinceră că, stimulindu-i ast-
fel, îi invită, în același timp, să se ambiționeze în
vederea obținerii unor note mai bune la învățătură.
Rezultatul este îmbucurător: R.D. a și luat un 8 la
geografie!

Aceeași preocupare constantă, același respect
profund față de carte există și în detașamentul cla-
sei a VIII-a de la Școala nr. 117 din Sectorul 6 al Ca-
pitalei, școală impunătoare, cu elevi harnici, conști-
incioși.

Vlad Crețu își privește cu interes manualele de pe
bancă și ne spune cu convingere:

- Respectul față de carte este o îndatorire de
onoare, patriotică a fiecărui pionier. Cine rupe sau
mizgălește filele unei cărți trebuie sancționat nu nu-
mai că a încălcat o normă ce interzice un asemenea
gest, nu numai că dă dovadă de lipsă de simț este-
tic, ci pentru că nesocotește munca oamenilor care
au scris-o, au tipărit-o, nesocotește generațiile care
urmează să o folosească.

Un răspuns asemănător primim și de la Dana Ci-
ubotaru, în ale cărei preocupări „cinstirea cărții”
ocupă un loc de frunte.

- Nimic nu-mi poate înlocui buna dispoziție și
plăcerea oferită de lectura cărților îndrăgite. Învă-
țăm într-o colectivitate, toți, împreună, trebuie să
acordăm atenția cuvenită manualelor, să nu tolerăm
nici cea mai mică abatere din partea vreunui coleg
față de acestea, față de cărți în general, conside-
rate, pe bună dreptate, avut obșteșc.

INSTANTANEE... INSTANTANEE...

T.G. (cl. a VII-A) și U.G. (cl. a VII-a B) de la Școala
nr. 179 sînt cu ochii numai la ceas. Ce așteaptă?
Pauza. Cum aud soneria, înșfăcă fiecare cite un ma-
nual (unul cu copertele cartonate!) și o zbughesc în
curtea școlii. În fața terenului improvizat, dintr-o
singură privire își aleg locurile. Peste imaginarul fi-
leu, o linie trasată cu creta pe asfalt, micuța minge
zboară cu iuteala gândului și izbește sec nu paleta,
ci... coperta manualului.

Voinicii pasionați de ping-pong n-au apucat să-și
dovedească realele calități de jucători redutabili. De
ce? Simplu: „suporterii” au ținut neapărat ca Marius
Costache - caricaturistul școlii - să fixeze instan-
teul la „Semafor”.

E.P. (cl. a VIII-a) de la Școala nr. 117 e certat cu
disciplina. A pornit-o la drum cu desenul, mai bi-
ne-zis cu mizgălitul, la început prin manualele lui,

În universul cravatelor roșii cu tricolor, din zori și
pînă seara, CARTEA este un personaj atrăgător, fas-
cinant. Un obiectiv extraordinar de fiecare zi - așa am
putea numi activitatea cu cartea, care pulsează, conti-
nuu în școli și biblioteci. Un „extraordinar” devenit
obișnuință cotidiană, căutare permanentă, bucurie,
putere, vis, „strop de apă vie”.

URMAȚI-LE EXEMPLUL!

Străbătem, cu pasul, străzi liniștite din Sectorul 1
al Capitalei. Urmăm un grup compact de pionieri și
curînd descoperim Școala nr. 179: mare și fru-
moasă. Facem cunoștință cu detașamentele claselor
a VI-a A și a VII-a B - frunze la învățătură și com-
portare - și le adresăm întrebarea: „Ce înțelegeți
prin a respecta manualele școlare?”

- Să nu rup filele, să nu mizgălesc manualele și
volumele personale sau împrumutate de la biblio-
tecă. Să-mi notez temele pe caiet, să respect munca
semenilor mei; să predau manualele, la finele anu-
lui, în perfectă stare aceluia care au nevoie de ele
(Anca Ghiță, cl. a VI-a A).

- La noi în școală a devenit un obicei ca la sfîrșit-
ul anului școlar - conform tabelelor de evidență în-
tocmite pentru fiecare manual - să se facă concomi-
tent și echitabil predarea și preluarea manualelor
pentru anul următor. În vacanța mare răsfoim ma-
nualele nu numai ca să ne familiarizăm cu noua ma-
terie, dar și pentru a le recondiționa dacă este cazul
- intervîine Viorica Neacșu, cl. a VI-a A.

Și la clasa a VII-a B, lucrurile stau la fel. Dar Si-
mona Szedlacsek ține să ne vorbească despre cole-
gii ei R.D., R.G. și G.J.

- Anul trecut, adesea veneau cu temele nepregă-

O „poartă” de fotbal improvizată din ghiozdane
în care sînt cărți = neglijență din toate punctele
de vedere!

Angelica Trifu din Pitești ne cere câteva date privind tinărul stat african Burkina Faso.

Stat situat în inima Africii Occidentale, Burkina Faso (noua denumire a Voltei Superioare, în urma decretului guvernamental publicat la 4 august 1984) are o suprafață de 274 200 kmp și o populație de circa 6 550 000 de locuitori. Se învecinează cu Mali, Niger, Benin, Togo, Ghana și Coasta de Fildeș. Capitala țării este Ouagadougou, un oraș situat în zona centrală, pe platoul Mossi, și unde trăiesc aproximativ 200 000 de locuitori.

Cursurile celor trei fluvii Volta care traversează acest teritoriu de la nord la sud — Volta Neagră, Volta Roșie și Volta Albă —, ca și cel al fluviului Niger fac din solul țării unul dintre cele mai fertile de pe continent. Așa se explică faptul că 90 la sută dintre locuitori se ocupă cu agricultura; se cultivă mei, sorg, porumb, arahide, bumbac.

Fostă colonie franceză, Burkina Faso și-a proclamat independența la 5 august 1960, avându-l ca președinte pe Thomas Sankara.

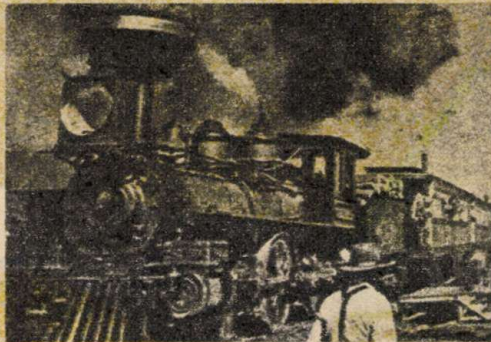
Adrian Șulea, de la Școala din comuna Comlăușa, județul Satu Mare, vrea să devină aviator. În cele citite până acum s-a întâlnit și cu... „Pilotul automat”. Ne întreabă ce este acesta?

„Pilotul automat” este un agregat comandat de o serie de sisteme electronice, hidraulice etc., care acționează în funcție de

datele introduse de pilotul-om. Este deci un robot care lucrează perfect, dar numai după indicațiile primite. Astfel, i se introduce comanda de direcție (cap-compas), de viteză, de înălțime și încă alte repere necesare zborului. Cu toate acestea, nu i se încredințează niciodată decolarea sau aterizarea. El intră în rol, de obicei, la înălțime, în timpul zborului și uneori la venirea la aterizare. Calitățile lui demne de luat în seamă sînt, în primul rînd, perfecțiunea execuției comenzilor primite și în al doilea rînd faptul că... nu obosește!

Care a fost cea dintîi cale ferată din lume? Dar din România? este interesat să afle Sorin Preda din Galați.

În anul 1830, trenul tras de locomotiva „The Rocket”, concepută și construită de

Stephenson, inaugura era transporturilor de cale ferată. Prima linie lega orașele Liverpool și Manchester.

Cea dintîi cale ferată pe teritoriul țării noastre lega localitățile Buziaș și Oravița. Era în anul 1856 și locomotiva necesară, construită la Uzinele din Reșița, a fost trasă pînă la Oravița de un șir impresionant de perechi de boi.

În anul 1869 a fost inaugurată calea ferată București—Giurgiu. În ziua de 31 octombrie la orele 10,45 dimineața — așa cum scria un ziar al vremii — „la gara Filaret — s-a adunat tot norodul din București, ca să vadă cum merge primul tren și ca să admire pe aceia dintre oamenii care au avut curajul de a se urca în el”. O călătorie cu trenul, cu viteza pe atunci amețitoare, de aproape 40 de kilometri pe oră, părea multora o adevărată aventură...

grafic cu toate problemele importante, titlul „la zi” de către pionierii care au această cină în cadrul comandamentului. Astfel, ce succes sau... insucces notat în catalogul în caietul clasei se reflectă și în acest afic. El ne poate „vorbi” clar, concret, ncis. Comandamentul îl folosește ca instrument pentru a putea interveni prompt olo unde este cazul, fie că este vorba de răfătură, de disciplină sau neîndeplinirea or angajamente luate • Pentru buna organizare și conducere a întregii activități onieresti, în ședințele de comandament se rifică totul în privința sarcinilor, a răspun-rilor, a felului de a acționa • În decursul ului, după caz, fiecare pionier din activ ortează asupra însărcinării pe care o are. aficul ne indică, asemenea unui ceas, la să ne oprim mai întii • Ceva foarte im-rtant: în unitate toți cei 1 800 de purtători cravatelor roșii cu tricolor au cite o sar-ia precisă. Permanentă sau temporară • dințele de comandament se convoacă și inci cînd apar situații deosebite, ce nece-ă luarea unor hotărîri. Cum a fost declan-

șarea concursului „Ctitorii ale Epocii Ceaușescu”, organizat la nivel de municipiu. Trebuia să se acționeze în toate detașamen-tele, pentru o pregătire temeinică, astfel în-cît echipajul ce urma să fie stabilit pentru a ne reprezenta în concurs să facă cîste uni-tății. Că în acea ședință lucrurile au fost bine puse la punct, că s-au urmărit perma-nent, pe parcurs, rezultatele pregătirii, o atestă faptul că în importantul concurs, la care au participat 21 de unități, pionierii școlii noastre s-au situat pe primul loc • La fel procedează comandamentul atrăgînd și mobilizînd toate detașamentele, în cazul realizării unei acțiuni mai ample, cum a fost, de pildă, cea de la 9 Mai, la care am invitat și un veteran de război. Fiecare detașament a participat atunci, într-un fel, la realizarea evocării, la desfășurarea întregului program, a alcătuirii unui album.

Iată deci un comandament destoinic, ho-tărît, întreprinzător. Cu idei multe, cu iniția-tive originale. De altfel, așa cum se cere să fie orice comandament pionieresc.

Elena Mănescu

CALENDAR

Noiembrie

• La 1 noiembrie 1599, Mihai Viteazul — viteaz com- mandant de oști, domn al Țării Românești (1593-1601), al Transilvaniei (1599-1600) și al Mol- dovei (1600) — realizatorul primei uniri politice a ce- lor trei țări române a intrat în Alba Iulia.

• 6 noiembrie 1882: s-a născut, la Bîntînți (azi Aurel Vlaicu), inginerul constructor de avioane Aurel Vlaicu, unul dintre pionierii aviației mondiale.

• 6 noiembrie 1975: a fost dat publicității docu- mentarul „Poziția României în problemele dezarmării nucleare și instaurarea unei păci trainice în lume”.

• 15 noiembrie 1868: s-a născut biologul Emil Ra- coviță, cel care a pus bazele biospeologiei și a înfi- înțat primul institut de speologie din lume (1920).

• 16 noiembrie 1816: s-a născut Andrei Mureșanu, poet român, autorul poeziei „Un răsunet” (cunoscută sub titlul de „Desteaptă-te, române”), marș al revo- luționarilor de la 1848.

• Între 19 și 23 noiembrie 1984 a avut loc Congresul al XII-lea al Partidului Comunist Român.

• Între 25 și 28 noiembrie 1974 a avut loc Congresul al XI-lea al Partidului Comunist Român.

• 26 noiembrie 1945: a luat ființă Institutul de medi- cină și farmacie de la Tg. Mureș.

• 27 noiembrie 1885: s-a născut scriitorul Liviu Rebreanu, părinte al romanului românesc modern.

Surpriza numărului

O invenție hazlie, dar, se zice, utilă: așa-numiții „Pantofi săritori”, cei pe care-i vedeți în imagine. Au fost prezentați în ca- drul unei expoziții de noi materiale sportive, fiind destinați sportivilor amatori să învețe „săritura lăcustei”!

SPORT

Cunoscutul alergător de fond și semifond Ghipu — multiplu campion național, balcanic și european — a părăsit, cu mai bine de un an în urmă, activitatea competițională. Dar nu și stadionul. De-atunci poate fi văzut și întâlnit aproape în fiecare zi pe unul dintre cele două mari terenuri de atletism de la Complexul sportiv „23 August” din

ELEVI

LA ȘCOALA

UNUI RENUMIT

ALERGĂTOR

UCENICII MAESTRULUI
Gh. Ghipu

SPORT
SPORT

Capitală. De data aceasta însă, în altă postură: aceea de antrenor, de maestru înconjurat de un grup de ucenici pe care îi învață tainele alergării.

Cine sînt ucenicii maestrului Ghipu? Copii — și mai mici, și mai măricei — de la diverse școli din Sectorul 3, dar și din alte localități din țară. Copii care, remarcîndu-se în diverse întreceri sportive de masă din cadrul „Daciadei”, și-au cîștigat dreptul de a veni aici, de-a învăța, de-a se pregăti la școala acestui renumit atlet și de-a bate astfel la porțile sportului de performanță pînă cînd, cum ne spun ei, acestea se vor deschide larg în fața lor.

Iată-o, de pildă, pe Adriana Grigore. Anul trecut, pe cînd mai era elevă la Școala nr. 116 (acum este în clasa a IX-a la Liceul industrial nr. 37), ea a cîștigat proba de 800 metri într-un concurs pe sector. Maestrul a

văzut-o, i-a plăcut cum a alergat și a și înscris-o la Clubul „Olimpia” (unde activează ca antrenor). Și nu s-a înșelat asupra ei. După mai puțin de două luni de antrenamente, Adriana și-a evidențiat calități atletice deosebite, fiind, în prezent, cea mai bună alergătoare dintre ucenicele maestrului. Sau iată-l pe Marian Șioponăru, elev în clasa a VII-a la Școala nr. 21. „E un băiat extraordinar de dotat pentru alergarea de fond și semifond” — ne spune antrenorul. Și ne și argumentează, convingător, această afirmație. „Cînd am pășit eu pentru prima oară în sportul de performanță, aveam 15 ani și țin minte că m-am impus în atenția specialiștilor prin realizarea timpului de 2 minute și 22 secunde la 800 metri. Ei bine, Marian a venit la mine în mai, anul acesta, iar în iunie, la 13 ani, a reușit să realizeze, pe aceeași distanță, timpul de 2 minute și 15 secunde, performanță foarte bună pentru un începător de vîrsta lui. Și după cum se

pregătește și evoluează am toate motivele să sper că va ajunge un mare alergător”. Cuvinte de laudă are maestrul și despre Elena Tănase, acum în clasa a IX-a la Liceul industrial de chimie (pe care a descoperit-o anul trecut în comuna Lupșanu, județul Călărași, unde a participat la o întîlnire cu elevii, urmată de frumoase întreceri sportive), și despre Elena Stoienescu, elevă în clasa a VIII-a la Școala nr. 42, și despre Adrian Moise, fost elev al Școlii nr. 78, în prezent în clasa a IX-a la Liceul industrial „Unirea”. De fapt, despre toți ceilalți copii alergători.

Dimineață însorită de toamnă. Gheorghe Ghipu și ucenicii săi se află, ca de obicei, în plină activitate. După obligatoriile exerciții de înviorare, încep alergările. Alergări și iar alergări contra cronometru, indicații și iar indicații pe care maestrul le dă fiecăruia în parte. O scurtă pauză și iar exerciții, și iar alergări pe pista de zgură a terenului. De alături, un grup de fetițe și de băieți mult mai mici trag cu coada ochiului la colegii lor mai mari, pe care se vede cît de colo că-i admiră și că se străduiesc să-i imite în disciplina de care dau dovadă, în perseverența și în dîrzenia cu care se antrenează.

Deocamdată, nici unul dintre ucenicii maestrului Ghipu n-a cîștigat vreun concurs dintre cele mari, care să-i afirme pe plan național. Dar, după cum ne-a asigurat dînsul, va veni și vremea aceea. Alergătorii de fond și semifond se pregătesc în timp, încet și cu multă răbdare. Îndeosebi cu multă răbdare, de care trebuie să dea dovadă deopotrivă și ei, și antrenorul lor. Altfel...maestrul știe, le-a spus-o și lor și ne-a spus-o și nouă că, de obicei, cei care se

afirmă la vîrsta lor de azi își pierd repede strălucirea, se transformă înainte de vreme, adică înainte de a ajunge să concureze la seniori, în „stele căzătoare”. Și tocmai lucrul acesta se străduiește dînsul să-l evite. Și ei au înțeles. Și se pregătesc temeinic și cu răbdare. Și tocmai de aceea sîntem siguri că, la momentul potrivit, despre unii dintre ucenicii maestrului Ghipu, despre unii dintre copiii pe care-i puteți vedea și admira în fotografiile alăturate, vom auzi vorbindu-se peste cîțiva ani ca despre mari sportivi.

Aflăm, de la federația română de specialitate, că asemenea ucenici, pasionați de atletism în general și de alergare în special, sînt mulți în întreaga țară. Și la Ploiești, și-n București, și la Bacău, și la Arad, și la Reșița, și... Peste tot unde există cluburi sportive, dai și peste micii alergători. Și că din rîndul lor răsar, zi de zi, talente autentice, speranțe ale atletismului nostru. Simona Staicu și Vasile Miron sînt doar două exemple în acest sens. Deși sînt doar juniori 3, iată-i pe amîndoi ajunși... valori pe plan mondial prin performanțele pe care le-au obținut recent: Simona, care se pregătește la Clubul sportiv școlar „Cetate” din Deva (unde există o grupă mare de mici alergătoare de fond) a realizat 6:06,60 pe 2 000 metri, iar Vasile (Clubul sportiv „Gloria” din Bistrița) 8:17,98 pe 3 000 metri, rezultate care, după cum ne-au spus specialiștii, sînt excepționale pentru vîrsta lor. Așadar, semne bune ne oferă copiii noștri și în această disciplină sportivă.

C. DIACONU

CLUBUL ISTEȚILOR

1. Logică... geometrică

Aveți patru figuri geometrice: un triunghi echilateral, un pătrat, un pentagon și un hexagon. În interiorul fiecăreia din aceste figuri este scrisă câte o cifră, exceptând hexagonul.

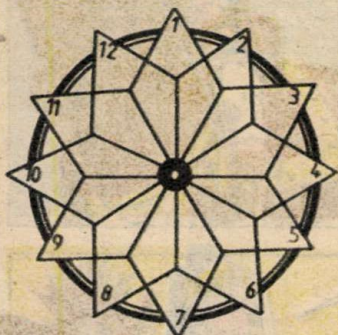
Se observă că, de la o figură la alta, cifrele descresc. Întrebare: ce cifră ar trebui înscrisă în hexagon și pe ce criteriu?

Răspunsul, în numărul viitor.

ING. LIVIU MACOVEANU

Joc în stea

Înscrieți în fiecare din romburile care formează steaua cuvinte de trei litere, conform următoarelor defini-

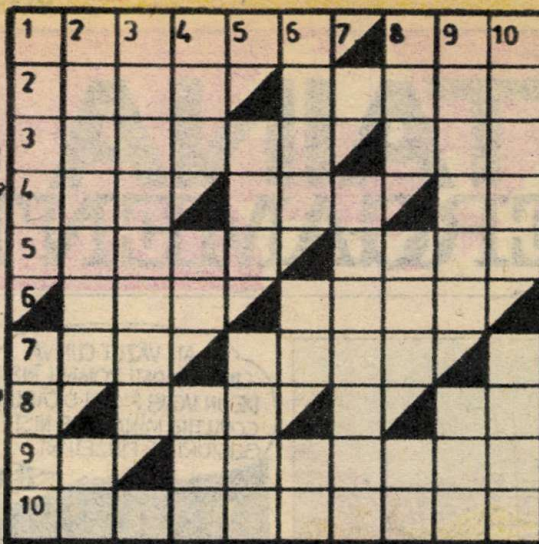
ții: 1) Fluviu navigabil în vestul Siberiei, format prin unirea riurilor Bliă și Katun, care izvorăsc din Munții Altai. 2) Lipsit de perspicacitate. 3) Cadou. 4) Lac de crater în lanțul vulcanic al Carpaților Orientali, masivul Puciosul. 5) Cap în Antarctica la Oceanul Indian. 6) Teren agricol semănat cu cereale. 7) Mreajă de prins pește. 8) Culoare violet-deschisă. 9) Vechiul nume al orașului Tokio (până în anul 1869), însemnând „Poarta estuarului”. 10) Loc de trecere în albia unui riu. 11) 60 de minute. 12) Sportul tînțășilor.

La o dezlegare corectă, citind fiecare a doua literă în ordinea cifrelor, se vor afla două localități în care se organizează anual tabere pionieresti. Prima este situată în județul Brașov, în care se găsește un vechi castel (sec. XIII), astăzi transformat în muzeu (4 litere). A doua este o stațiune litorală situată la nord de Mamaia.

VENERA POPESCU

RECENSĂMÎNTUL 1948. Primul timbru al republicii noastre. Helio-gravură. Dantelat 14 1/2: 14. Valoare 12 lei, ultramarin. Imediat după abolirea monarhiei, la 30 decembrie 1947, DGPTC a emis timbre în legătură cu evenimentul cel mai apropiat: terminarea recensămîntului populației de la 25 ianuarie 1948.

ORIZONTAL: 1) Măsura ploii (fig. pl.). Ploaie la domiciliu. 2) Creatorul pinzei „Ploaie de aur a lui Zeus”. Apare după ploaie. 3) A bate cu piatră. Cam (pop). 4) Prefix cu sensul de „munte”. În acvariu! Grigore Ion. 5) Curs de apă umflat de ploi. Stat din sud-vestul Asiei, a cărui regiune centrală este constituită dintr-un podiș secetos, subîmpărțit într-o serie de depresiuni deșertice, lipsite de precipitații. 6) Sportul bunilor ochitori. Localitate în U.R.S.S., la Marea Ochotsk. 7) Așezare rurală. Oraș în județul Arad. 8) Oraș belgian. La manta! 9) Nedelcu Petre. Autoarea volumului pentru copii „Albumul cu poze”, din care cităm povestirea „Ploaia”. 10) O ploaie cu debit mare și durată scurtă.

VERTICAL: 1) Impermeabil în picioare. Adună apă de ploaie. 2) Pluviat (fig.).

Începe potopul. 3) Ploaia în combinație cu ninsoarea. 4) Fluviu peruan. Sau. Particule din norii Cirus. 5) Oraș și județ în R.P. Chineză. Locuitor din zona de munte. 6) Autorul poeziei „Plouă...”. O călătorie în jurul Soarelui. Zaharia Tudor. 7) Vinturi puternice însoțite de precipitații și de descărcări electrice. 8) Strămoșii noștri direcți, care trăgeau cu arcul în cerul acoperit de nori (mit.). Poet român contemporan, care a scris poezia „Ploile prin oraș”. Cu mană! 9) Vint puternic cu acțiune distrugătoare, însoțit uneori de ploi torențiale. Rămas în urma ploii. 10) Fără nori. Anotimp în care au loc ploi repezi cu descărcări electrice.

DICTIONAR: CAN, ORO, AJAN, AAT, ENI, DAI.

Un spectacol uimitor.
300 de milioane de litri de apă prăvălindu-se de-a lungul a 1 800 m de praguri.
Cascada Victoria își fascinează și azi vizitatorii.
Noi date despre acest neegalat monument al naturii în

ALMANAHUL „CUTEZĂTORII” 1986

ÎNTREBĂRI... GLUMETE

Cine intră înainte de a deschide ușa? (cheia) (cheia)

Care este centrul la Pitești? (litera E) (litera E)

Care dintre medici nu este birticizat de pacienții? (insușiri) (insușiri)

Cine a făcut să fiarbă întâia oară o oală cu mâncare? (incoaj) (incoaj)

Țiți biscuiți poți mânca pe stomacul gol? (macin gol) (macin gol)

Care este luna cea mai lungă? (unul) (unul)

(septembrie — are zece litere)

TICUȚA CEL UITUC

TICUȚA A SCRIS O SCRISOARE LA BUNICI ȘI NU POATE S-O EXPEDIEZI PENTRU CĂ A PIERDUT TIMBRUL POTRIVIT UNDEVA ÎN PAGINILE REVISTEI. HAIDEȚI SĂ-L AJUTĂM ȘI DE DATA ASTĂ!

CE ȚI-A PLĂCUT DIN ACEST NUMĂR? CE AI DORI SĂ MAI PUBLICĂM?

Coperta noastră
FOTO: GRIGORE PREPELITĂ

Călușarul Adrian Motoc, laureat al ultimei ediții a Festivalului Național „Cîntarea României”.

Cutezătorii

Redactor șef: ION IONĂȘCU; Secretar responsabil de redacție: QVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr: COSTACHE ANTON; Prezentare artistică: POMPLIU DUMITRESCU; Prezentare tehnică: ION MIHĂESCU

Redacția Piața Științei nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA, Editura „Știința”; TIPĂRII C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA” — Sector export-import presă P.D.Box 12-201, telex 10376 prshr București, Calea Griviței nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836 12 pagini 1.50 lei

Desenul a fost încredințat unui machetator cunoscut, A. Murnu, cunoscut machetator de mărci, dar și artist cu certe înclinații antimonarhice, caricaturist la „Furnica”.

Lucrarea a fost executată la Fabrica de Timbre din București într-un timp record. Marca prezintă pentru prima dată în istoria filateliei române harta țării noastre. Încercările au fost făcute pentru șase culori. A fost primul timbru postal emis de republică.

PETRE DOMȘA

TAINA PERGAMENTULUI

ROMANII VOR CĂUTA O CĂRUȚĂ DE NEGUSTORI DE PINZETURI, TRASĂ DE DOI CAI MURSI, IAR NOI VOM FI O GRUPĂ DE SOLDAȚI ROMANI DIN LEGIUNEA V MACE DONICA ÎNSOTIND O CĂRUȚĂ TRASĂ DE DOI CAI BĂLANI.

PÎNĂ LA PODUL DE PEȘTE DANUBIUS DE LA ANAMATIA NU NE MAI AȘTEAPTĂ NICI O PRIMEJDE. PE POD TRECI TU PRIMUL, DACĂ TE ÎNTREABĂ SANTINELA CEVA, CUNOȘTI LIMBA ROMANILOR, POȚI SĂ-I RĂSPUNZI!

N-ATI VĂZUT CUMVA CINCI SÔLDATI ROMANI ÎNSOTIȚI DE UN IAZIG ? SAU O CĂRUȚĂ CU COVILȚIR MÎNATĂ DE NIȘTE NEGUSTORI DE PINZETURI.

N-AM VĂZUT NICI SOLDAȚII, NICI CĂRUȚA.

HEI ! ĂSTA-I CALUL LUI SERTORIUS ! ÎL CUNOSC DUPĂ TÎNTELE DE LA ȘA !

FUGI, DURDANE ! AU RECUNOSCUȚ CALUL !

FERIȚI-L PE DADAS ! E RĂNIT ! VENIȚI ÎN JURUL LUI !

TINE-TE BINE, DADAS ! ACUM AJUNGEM ÎN PADURE !

PREGĂTIȚI UN CULCUȘ DIN FRUNZE TÎNERE ! FACETI FOCUL, SĂ FIERBEM O OALĂ DE APĂ !

ZURO, PRIETENE, LĂSAȚI-MĂ AICI ! DUCETI-VĂ LA MARCOMANI. EU MĂ DUC LA ZAMOLXE !

NU TE LAS SINGUR, DADAS !

SEDER, DONARIS CURGE ÎN APROPIERE. CAUȚĂ UN PESCAR, DĂ-I CÎȚ ÎȚI CERE ȘI CUMPĂRĂ-ȚI LUNTREA. NUMAI CU O LUNTRE LĂȘINDU-NE LA VALE DUSI DE APA LUI DONARIS VOM PUTEA AJUNGE ACASĂ !

DIN SUMAR:

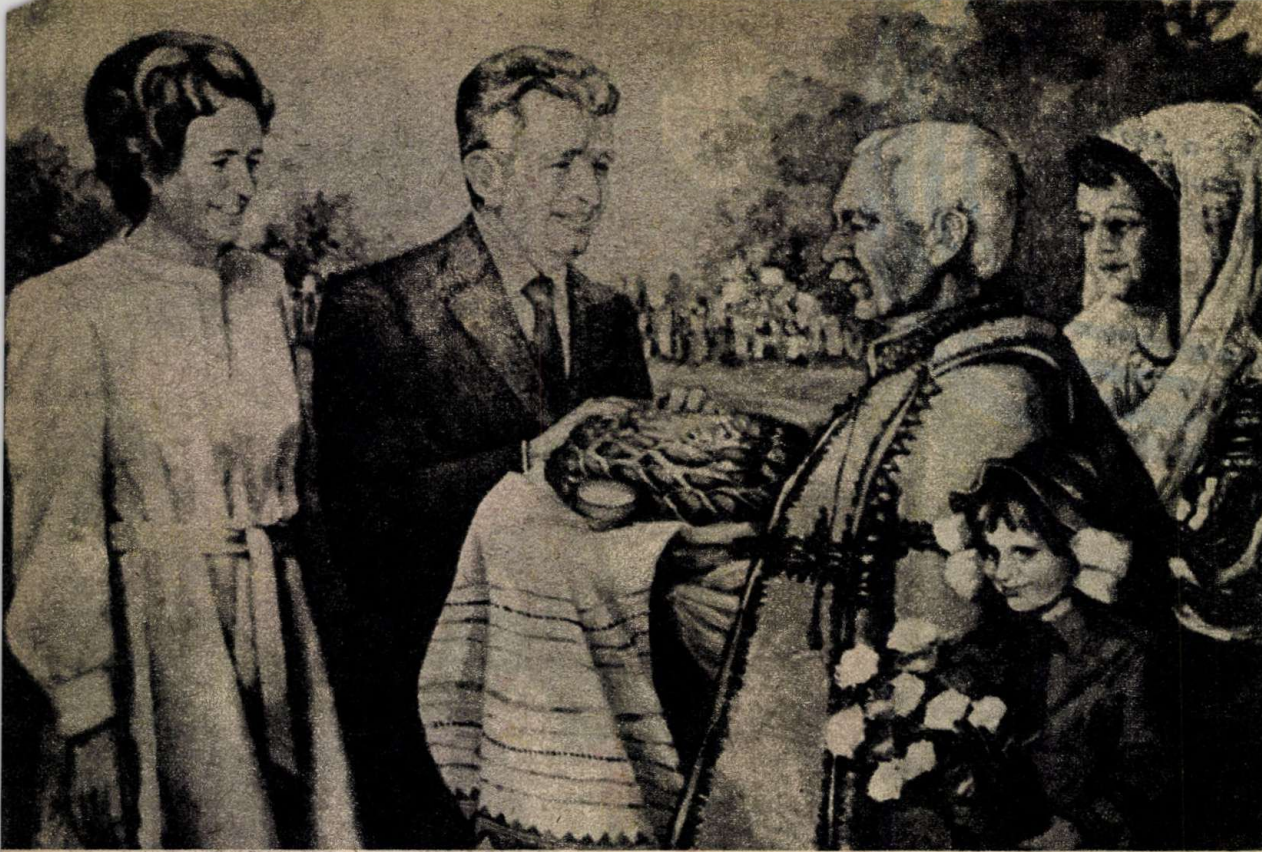
- Limba noastră-i o comoară
- Magistrala albastră
- Dialog cu calculatorul
- Atelier literar

45
JOI, 7 NOIEMBRIE 1985,
ANUL XIX (NR. 944)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

CADRAN POLITIC

În aceste zile, oamenii muncii din agricultură finalizează cu entuziasm lucrările specifice toamnei, însuflețiți de îndemnul cuprins în MESAJUL tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU adresat țăranimii cooperatiste, lucrătorilor din întreprinderile agricole de stat, mecanizatorilor și specialiștilor, tuturor oamenilor muncii din agricultură, cu prilejul „Zilei recoltei”. Va prezentăm extrase din MESAJ.

Dragi tovarăși,

Sărbătorirea „Zilei recoltei” imi oferă prilejul de a adresa, în numele Comitetului Central al partidului, al Consiliului de Stat și guvernului, precum și al meu personal, țăranilor cooperatori, lucrătorilor din întreprinderile agricole de stat, mecanizatorilor și specialiștilor, tuturor oamenilor muncii din agricultură, întregii țăranimi, cele mai calde felicitări și urări de noi și noi succese în activitatea viitoare, în dezvoltarea agriculturii noastre socialiste și îndeplinirea hotărârilor Congresului al XIII-lea al partidului privind realizarea noii revoluții agrare în țara noastră.

„Ziua recoltei” constituie pentru oamenii muncii din agricultură, pentru consiliile populare și organele agricole, precum și pentru organele și organizațiile de partid, un prilej de a face bilanțul activității desfășurate și al rezultatelor obținute în producția agricolă, de a trage concluziile ce se impun și de a stabili ce trebuie făcut în vederea îmbunătățirii muncii în viitor, a obținerii de producții agricole tot mai mari și a sporirii, pe această bază, a contribuției acestui important sector al economiei naționale la progresul general al patriei.

Rezultatele din acest an, și îndeosebi realizările județelor și unităților care au obținut

producții agricole sporite, demonstrează marile posibilități ale agriculturii noastre socialiste — de stat și cooperatiste — de a obține recolte constante și sigure, în orice condiții de climă.

Cu prilejul „Zilei recoltei”, doresc, de asemenea, să subliniez că și oamenii muncii din industrie și din celelalte ramuri ale economiei naționale acționează cu hotărâre pentru îndeplinirea prevederilor planului pe acest an și pe întregul cincinal, pentru a pune astfel o bază trainică pentru trecerea cu succes la realizarea celui de-al VIII-lea plan cincinal, 1986—1990, a hotărârilor Congresului al XIII-lea, care marchează trecerea României într-o etapă superioară de dezvoltare, realizarea unei noi calități a muncii și vieții întregului nostru popor.

Cu prilejul „Zilei recoltei”, și pentru rezultatele obținute în acest an, adresez întregii țăranimi, tuturor oamenilor muncii din agricultură, cele mai calde felicitări și chemarea de a face totul pentru a obține rezultate și mai însemnate în viitor, pe măsura condițiilor bune pe care partidul și statul nostru le asigură acestui sector, a posibilităților și cerințelor economiei noastre naționale în plină dezvoltare socialistă.

De asemenea, adresez muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și specialiștilor din in-

dustria calde felicitări și îndemnul de a acționa cu cea mai mare hotărâre, în spirit revoluționar, pentru îndeplinirea în bune condiții a importantelor sarcini și obiective stabilite de partid în vederea dezvoltării intensive a producției industriale, ridicării calității și nivelului tehnic al produselor, a creșterii productivității muncii și obținerii unei înalte eficiențe economice în toate sectoarele de activitate.

Sărbătorirea „Zilei recoltei” din acest an să constituie un nou prilej de manifestare a voinței nestrămutate a poporului nostru de a munci, strins unit în jurul partidului, pentru ridicarea patriei pe noi culmi de progres și civilizație socialistă, de a conlucra activ cu celelalte popoare pentru asigurarea păcii și securității, pentru făurirea unei lumi mai bune și mai drepte.

Cu această convingere, urez încă o dată tuturor oamenilor muncii din industrie și agricultură, întregului nostru popor noi și tot mai mari realizări în întreaga activitate, în munca și lupta consacrate înfloririi patriei, îndeplinirii Programului partidului de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate și înaintare a României spre comunism! Multă sănătate și fericire!

Îndeplinind îndemnul cuprins în Mesajul tovarășului Nicolae Ceaușescu, pretutindeni în țară au urmat zile rodnice pe ogoarele patriei pentru încheierea grabnică a tuturor lucrărilor agricole ca și pentru pregătirea temeinică în vederea recoltei viitoare. În județul Bacău, de pildă, eforturile maxime au fost îndreptate, în primul rând, spre stringerea și punerea la adăpost a recoltei care mai rămăsese pe cimp, raportându-se astfel încheierea, pe întreaga suprafață, a recoltării sfeclei de zahăr și porumbului. Și pe teritoriul județului Brăila lucrările de sezon au fost urgentate

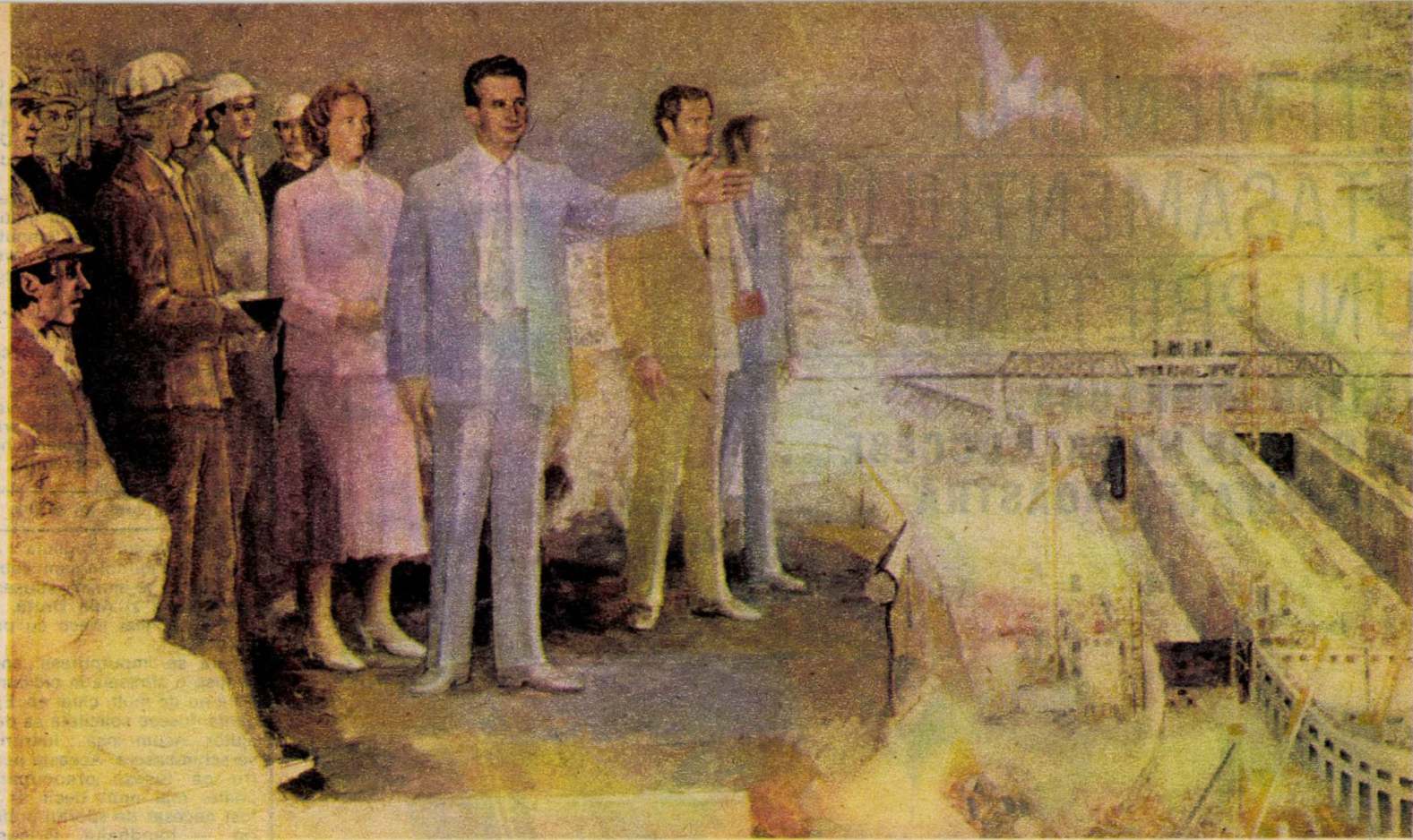
astfel că peste tot s-a lucrat cu spor și la întreaga capacitate. În Insula Mare a Brăilei au fost prezenți numeroși oameni ai muncii de la unități industriale din municipiul Brăila pentru a da o mână de ajutor la depănușatul și transportul porumbului. De altfel, în întreg județul forțe mecanice și umane au imprimat un ritm alert tuturor lucrărilor desfășurate în această campanie de toamnă. Grijă deosebită și pentru desfacerea produselor pe piață în vederea aprovizionării populației a necesitat un volum ridicat de muncă, promptitudine, bună organizare.

Din grădinile de legume s-a cules

tot ceea ce se putea valorifica; într-o singură zi, de pildă, în județul Iași, și-au adus contribuția 200 000 de oameni ai muncii, locuitori din orașele Pașcani, Hirlău, Tîrgu Frumos. În județul Argeș, oamenii ogoarelor au încheiat atît campania de cules cit și cea de însămînțări ocupîndu-se acum atît de arăturile adînci de toamnă cit și de arăturile adînci în vederea plantării de pomi fructiferi.

Răspunzînd ca întotdeauna „prezent”, atunci cînd este nevoie, purtătorii cravatelor roșii cu tricolor s-au aflat în amfiteatrele hîrniciei, ajutîndu-i pe cei mari la strînsul roa-

delor, la sortarea acestora, la alte lucrări pe măsura priceperii și puterii lor. Astfel, din județele Argeș, Bihor, Brăila, Botoșani, Cluj, Constanța, Dolj, Giurgiu, Iași, Sălaj, Sibiu, Teleorman avem nenumărate știri privind entuziasmul și eficiența de care pionierii au dat dovadă la strînsul roșiilor, al ardeilor, al altor legume, precum și la culesul fructelor, la depănușatul porumbului. În bilanțul muncii pionierilor și școlarilor, pe lîngă frumoasele note obținute la învățătură, se adaugă, neapărat, și 10 la hîrnicie.

PATRIOTISMUL – DRAGOSTE FIERBINTE ȘI DEVOTAMENT NEMĂRGINIT FAȚĂ DE ȚARĂ

Iubirea de patrie e cugetul nostru de-a pururi, este speranța zilnică pe care-o purtăm cu noi, cu faptele noastre limpezi și înalte.

Istoria ne învață că aici s-a format în vechime un mare popor, poporul român, și de aceea copacii patriei noastre coboară cu rădăcinile pînă-n metale, pînă ating săbiile războinicilor daci, gata să-și apere cu viața patria lor fericită. Ne-adună de la început această patimă de a crede în binele țării și de a sta cu fața în lumina puternică a soarelui. Ne-adună știința de a păzi grîul, după ce am trudit cu dragoste asupra-i, știința de a plămădi în roua dimineților cea mai dulce și mai aromitoare pîine. Stindardele latinității strălucesc în cuvintele limbii române și cîmpia, dealul și muntele, satele și orașele răsună de frumusețea cîntecelor născute în această limbă frumoasă.

Ca o columnă de izvoare ne arătăm în fața lumii, ca paznici buni ai grîului, curați ca zăpada, sîntem o semînție de oameni iubind doar ceea ce merită să fie iubit și cîntat. Săpăm de mii de ani fîntîni aici și dăm mereu de apă, dăm de cuvinte-nscrise în cărbune, dăm de dovezile temeiurilor noastre milenare. Săpăm fîntîni, mereu săpăm fîntîni, în roca grîului, în piatra vorbeii, săpăm fîntîni și dăm de apa vie a vieții fără moarte.

Tot ceea ce facem, se întîmplă, așadar, sub semnul de foc al iubirii de Țară. Farmecul tinereții stă în puterea credinței că poți făptui lucruri miraculoase. Contribuind cu fervoare la realizări de amplitudine, tineretul țării ia parte în chip conștient la una dintre

cele mai solemne și eroice acțiuni, fapt ce adaugă pe stindardul desfășurat al „vîrstei de bronz” medalia cea mai de preț. Pe marile șantiere naționale tineretului i-au revenit sarcini importante. Constructorii-brigadieri și-au asumat cu răspundere patriotică sarcinile încredințate, ducîndu-le la bun sfîrșit. Pe șantierul Canalului Dunăre—Marea Neagră, în Cîmpia Română sau la Porțile de Fier I și II, la Vaslui și la Zalău, pretutindeni tinerii — muncitori, elevi și studenți — au știut că victoria este singura stare admisă de elanul lor viguros. Ei au învățat aici meserii noi, le-au perfecționat pe cele știute, au realizat norme de muncă ce se înscriu adeseori în categoria recordurilor absolute. M-am aflat de multe ori printre acești tineri minunați. Prin ei am putut urmări unul dintre cele mai interesante fenomene ale vieții noastre de astăzi: afirmarea tinereții. Căci nu există astăzi în România un singur sector al vieții noastre sociale în care tineretul să nu fie prezent, așa cum de altfel o merită. În toate domeniile de activitate tinerii — stimulați de îndemnul convingătoare ale secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu — sînt prezenți ca un factor activ și responsabil, angajîndu-se cu întreaga lor dăruire și putere de muncă. În această răspundere manifestă se află prezent semnul puternic al patriotismului — semnul iubirii față de țară și de istoria acestui pămînt. Un sentiment deprins din fragedă copilărie, din vatra părinților, un sentiment sporind odată cu vîrsta, cu înțelegerea tot mai profundă a istoriei noastre.

Devotîndu-te țării, tu, fiu al ei, copil al României socialiste, iubind trecutul plin de glorie al patriei, te convingi că prezentul nostru de aur este neîntreruptul izvor al viitorului. Acest prezent și acest viitor înseamnă rațiunea ta de a fi. Trebuie să trăim, să învățăm și să muncim în chip exemplar, pentru că numai în acest fel ne putem pregăti pentru intrarea în viitorul comunist, desăvîrșind prezentul cu fiecare faptă a noastră.

Cine are toate acestea în suflet capătă puteri nemărginite. El poate urca pe munte și poate vedea departe, pînă în apa riurilor de la cîmpie. Poate privi pînă departe, văzînd în mărul livezilor semințele coapte. Dar mai ales poate privi în vreme, văzînd prin ani pînă departe viitorul luminos al patriei.

TITUS VÎJEU

Limba română

Limba română, cerul meu de veghe,
pădurea mea de dor și de alint,
o geografie a iubirii — clară
pe hărți de suflet care-n veci nu mint.

Cînd vorbele sînt riuri tutelare
ca niște spade-n teacă lor de munți,
spre marea taină potrivindu-și sensul
și curgerea dinspre părinți cărunți.

Mulți ar fi vrut să te fi dat uitării
să te schimbăm pe-o halnă

de-mprumut,
dar te-am ascuns în noi ca pe durerea
fără de care nu ne-am fi născut.

NICOLAE DAN FRUNTELATĂ

TOTI MEMBRII DETAŞAMENTULUI— BUNI PRIETENI!

**ÎNVĂȚÎND ÎMPREUNĂ,
VOM OBTINE NUMAI SUCESE
ÎN ACTIVITATEA NOASTRĂ**

ÎNTRAJUTORAREA LA ÎNVĂȚĂTURĂ — DĂDĂCEALĂ SAU SPIRIT DE COOPERARE?

Detașamentul, asemenea unei mari și unite familii de prieteni, trăiește prin fiecare dintre noi, în putința lui existind forța de a înălțura greutățile și a da strălucire succesorilor, de a crea atmosfera entuziastă de stimulare a interesului pentru învățătură și încredere în forțele proprii. De felul cum înțelegem să ne ajutăm între noi, să ne încurajăm și să ne susținem eforturile de autodepășire sau să intervenim prompt pentru îndreptarea la timp a unor lipșuri depinde, în mare măsură, realizarea felului nostru — acela de a obține numai rezultate bune și foarte bune la învățătură. În acest sens, iată,

am avut un schimb de păreri cu pionieri din județul Alba, pe care vi le împărtășim.

Grupe de intrajutorare într-un detașament fruntaș? De ce nu!

Întrebarea o adresăm pionierilor membri ai celor mai bune detașamente — ale claselor a VIII-a B și a VIII-a C — de la Școala din Clămpeni, care, de trei ani la rând, se mențin fruntași pe unitate.

— Da. Avem grupe de intrajutorare. Ele intră „în funcțiune” ori de câte ori este cazul. Și cum, în permanență catalogul nostru stă deschis, nu ne este greu să intervenim la timp.

Adele Moldovan, comandanta detașamentului de la a

VIII-a C, ne arată, într-adevăr, așezat pe peretele din spatele clasei un fel de catalog în care, în dreptul fiecărui elev, sint trecute toate notele primite: 10 și 9 înscris cu roșu, 8 și 7 cu galben, 6 și 5 cu albastru, rămânind culoarea gri în eventualitatea unor note și mai mici. Alături observăm un „Anunț important” adresat „uitucilor”, „ghinioniştilor”, „neînțeleșilor” prin care li se aduce la cunoștință că, sub nici o formă, nici unul dintre ei nu vor mai găsi înțelegere la colegi.

— Pare o glumă, ne spune Monica Lehen, „responsabilă” cu învățătura, observind zimbetul nostru. Dar nu este. Cei vizați se știu. Este vorba de cîțiva băieți care găsseau întotdeauna scuze pentru lecțiile făcute superficial. Sorin „pierdea” mereu cheia și răminea pe dinafară, lui Remus îi „lipsea” din carte exact pa-

gina, cu exercițiile de rezolvat, iar Maria „uita” pur și simplu caietele cu temele, bineînțelese, făcute. O dată, de două ori, ca să salvăm situația, unii dintre noi le-am dat caietele, încercînd să-i ajutăm în grabă. Curînd am constatat cu uimire că au început, aproape, să ne pretindă lucrul acesta. Sigur, nu voiam să ne pierdem renumele de detașament fruntaș. Dar nu cu acest preț. Comandamentul a hotărît să nu se mai îngăduie astfel de „ajutoare”. Și grupele de intrajutorare și-au făcut deîndată apariția. Bazate pe prietenia dintre colegi, pe apropierea locuințelor și chiar ținînd seama de pasiuni asemănătoare. După cum vedeți și într-un detașament fruntaș se pot ivi anumite probleme. Unii copii au de învins greutăți reale în însușirea anumitor capitole din matematică, fizică, chimie sau limbi străine. Trebuie să fim atenți să nu „treacă pe lângă noi” astfel de situații.

— În clasa a opta, mai mult

decît pînă acum, grupele de intrajutorare trebuie să aibă caracterul unei folositoare cooperări, este de părere Dacia Motora, comandanta detașamentului de la a VIII-a B. Ne gîndim cu toții să mergem, mai departe, la Liceul industrial de prelucrare a lemnului din localitate. Nu am avea timp de pierdut cu colegii care pur și simplu n-ar fi atenți în clasă sau nu și-ar face lecțiile. Din fericire, la noi în detașament nu este cazul. Eu, de pildă, îl ajut cu plăcere pe Mircea Bara la matematică, pentru că îl văd interesat, uneori vine din proprie inițiativă cu probleme noi să le rezolvăm împreună.

Un semnal luat în serios

— Ce facem, Eugenia? Ai început să iei note cam slabe! Trebuie să te ajutăm, spusesse într-o bună zi Alin Druță, în modul cel mai firesc cu putință.

Fata se împurpurase, apoi simțise o sîrșeală în picioare. Pînă nu de mult, chiar ea, Eugenia, fusese solicitată să dea ajutor. Acum însă... lucrurile se schimbaseră. Aceasta pentru că fusese preocupată, poate, mai mult decît ar fi fost necesar de sportul preferat — handbalul. Oricum, acum Eugenia trăia o mare stînjeneală. Răspunse colegilor doar cu un mormăit. Nici o clipă însă nu se gîndi că va apela la ajutor. „Singură trebuie să îndrept totul. O să recuperez ce-am pierdut!”

Curînd, ambiția și mîndria Eugeniei s-au dovedit a fi de foarte bun augur. Semnalul de alarmă fusese recepționat la timp! Acum, în catalog, în dreptul Eugeniei Răduț sint numai note foarte bune.

Uitare... pe alese

Băiat simpatic Gabriel, nimic de zis. Micuț, vioi, vesel, prietenos. Are însă o meșteahna de care nu poate scăpa: uită! Și, încă, uită... pe alese! Degeaba îl bat la cap zilnic colegii: Gabi, ai grijă, mîine vino cu compunerea. „S-a compus!” asigură el. Gabi, mîine ai să fii ascultat la matematică. Avem recapitulare. „S-a recapitulat”, spune el. Gabi, vezi de harta de la geografie. S-o faci colorată... „Colorată”, zice el. Totul, pînă a doua zi. Pentru că atunci, ca un făcut, nu-și mai aduce aminte de nimic din ceea ce a promis. Nu uită însă niciodată ora întîlnirii de pe terenul de fotbal. Acolo este întotdeauna primul.

Detașamentul din care face parte, al clasei a VII-a B, de la Școala nr. 8 din Alba-Iulia, este în căutarea unui leac pentru „uitarea... pe alese”. Poate că voi, dragi prieteni, îi veți putea ajuta. Dacă aveți soluții, le așteptăm. Așa cum, de altfel, am fi interesați să aflăm și despre felul cum acționează și în detașamentele voastre grupele de intrajutorare.

ELENA MĂNESCU

Fotoreporter Cutezătorii

Pe adresa concursului nostru sosesc tot mai multe imagini - semn că arta fotografică are

mulți prieteni devotați și... pricepuți. Pionierul Costel Niculae, de pildă, pasionat fotoreporter de la Casa pionierilor și șoimilor patriei Giurgiu, s-a aflat, timp de mai multe zile, printre colegii lui din județ, însoțindu-i cu aparatul foto pe cimp, la strinsul recoltei.

În comuna Malu, octombrie a fost luna recoltării bumbacului - aurul alb al ogoarelor giurgiuvene. Cooperatorii au încredințat această muncă harnicilor pionieri care, zilnic, au cules cite 500 kg bumbac (foto 1).

La Vedeu, Costel Niculae i-a surprins pe copii în toiul lucrului, la depășutul porumbului și ne anunță bucuros că în numai câteva zile aceștia au depășit 50 de tone porumb (foto 2 și 3).

Intitulându-și imaginea „Prima zi de pionier”, Eugen Diaconu din Bacău ne prezintă o secvență de la o emoționantă adunare de primire în

Organizația Pionierilor, desfășurată la Casa memorială „George Enescu” de la Tescani. Iar cei pe care ni-i prezintă sunt copii din clasa a II-a, Școala nr. 10, Bacău (foto 4).

În timp ce Sextil Dascălu din Arad i-a surprins pe pasionații săi colegi de la „Teatrul de păpuși” de la Casa pionierilor și șoimilor patriei pregătindu-și „artiștii” pentru spectacolul „Orele lui Miut” (foto 5), Monica Balan și Mihaela Hincu ne-au trimis imagi-

nea intitulată „Prima demonstrație” (foto 6). E vorba, firește, de o demonstrație făcută în fața noilor membri ai atelierului de aeromodelism de la Casa pionierilor și șoimilor patriei.

ÎN ATENȚIA TUTUROR PARTICIPANȚILOR LA CONCURS:

• VĂ REAMINTIM CĂ FIECARE IMAGINE TREBUIE SĂ POARTE PE VERSO NUMELE ȘI ADRESA AUTORULUI, PRECUM ȘI O SCURTĂ EXPLICAȚIE CU PRIVIRE LA CONȚINUT.

• IMAGINILE PE CARE LE TRIMITETI TREBUIE SĂ FIE CLARE ȘI, PE CÂT POSSIBIL, SĂ FIE LUATE ÎN PRIM PLAN.

• TRIMITETI FOTOGRAFIILE VOASTRE PE ADRESA REDACȚIEI „CUTEZĂTORII”, PIAȚA ȘCINTEII NR. 1, BUCUREȘTI. MENȚIONAȚI PE PLOC: PENTRU CONCURSUL FOTOREPORTER „CUTEZĂTORII”.

MEDALIILE DE AUR ALE INVENTIVITĂȚII

În cercul pionierilor electroniști și informaticieni de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din localitatea Buftea, Sectorul Agricol Ilfov s-a născut un ingenios aparat, care se mândrește cu Brevetul de invenții Nr. 84368. Este vorba de un „Aparat pentru măsurarea suprafețelor”, creat de tinăra electronistă Elena Lixandru. Geneză acestei invenții își are izvorul, firește, în pasiunea neobosită a căutării noului. Ideea i-a venit Elenei în timpul unei ore obișnuite de fizică, din clasa a VI-a, la lecția despre suprafețe (cititorii din clasele mai mari își pot aminti de pagina din manual cu desenul explicativ al unei frunze de viță, împărțită în pătrățele...). „Oare nu se pot măsura și

altfel suprafețele?” I-a întrebat mai apoi Elena Lixandru pe îndrumătorul cercului, Stefan Humăilă, un promotor al inovației și un excelent tehnician. „De ce nu, a răspuns încurajător îndrumătorul cercului. Poate să existe un asemenea aparat... dacă-l inventezi!” Captivată de dorința unei soluționări inteligente și moderne, Elena Lixandru a reușit. Aparatul a trezit interesul maxim la Salonul Național al Invențiilor Românești, care l-a onorat cu premiul I, iar autoarea invenției a primit distincția „Meritul pionieresc”. Timpul însă cât și succesul nu pot să stea pe loc, pentru cei ce sînt cu-tezători, încît astăzi membrii cercului au realizat un microsistem de calcul, pe care, vorba lor, „l-au rein-

ventat”. Elenei Lixandru i s-au alăturat pentru realizarea acestei lucrări încă șase pionieri electroniști și informaticieni foarte talentați: Costin Gavrilescu, Cristian Stănia, Marian Stoica, Cătălin Costandache, Cornel Jalbă și Ionel Răducanu. Ei și-au ciștigat prețuirea specialiștilor de la întreprinderea de calculatoare „București”, a unor profesori de la Facultatea de Electronică a Institutului Politehnic București.

Așadar, cu comanda „G — 1400 — return” micro-computerul SH „Miracol” va fi prezent la expoziția republicană „Start spre viitor”, semnalind noul în formula cuceritoare a inventivității pionierești.

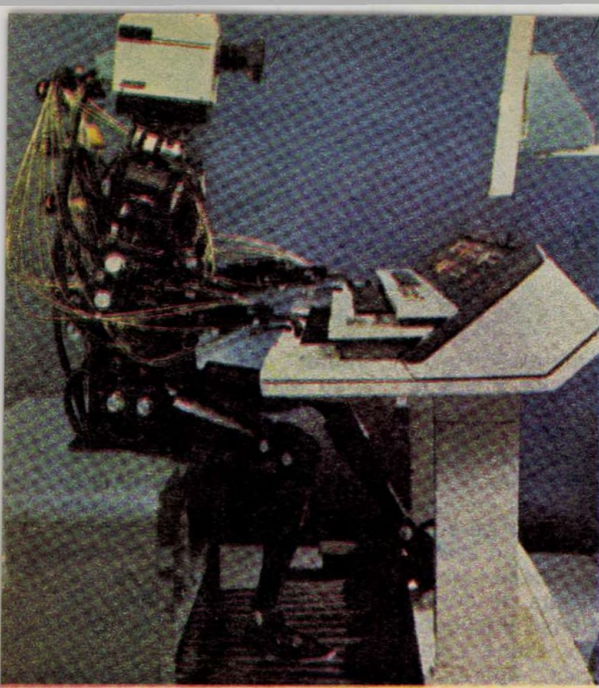
M. MICU

Diem

• FĂCÎND UN BILANT al cantităților de materiale refolosibile colectate pînă în ultima lună — respectiv 11 000 t fier vechi, 472 t hirtie, 41 t textile, 23 t mase plastice, 583 000 sticle, 989 000 borcane, la care se adăugau și cele 148 t plante medicinale și 79 t fructe de pădure — ce credeți că au constatat cu reală... bucurie, colegii voștri din județul Arad? Nu numai că își realizaseră angajamentul de muncă patriotică pe anul 1985, ci că lucrau de-acum în contul lui 1986! • DIN INDIA, străbătînd mii de kilometri cu destinația Iași, o scrisoare aducea de curînd un mesaj emoționant pentru poetele Mihaela Avramuș și Fernanda Lehrer, precum și pentru colega lor, pictoriță, Mihaela Partenie (de la Școala Belcești): toate trei au fost medaliat la tradiționalul concurs internațional „Shankar”. Așadar, felicitări Mihaelei și Fernandei din Iași, precum și... Mihaelei din Belcești! • S-A ÎMPLINIT de curînd un deceniu de la prima ediție a tradiționalelor festivaluri folclorice de toamnă de la Sibiu, Agnita și Avrig, desfășurate sub genericul „De la o generație la alta”. După parada portului popular, spectacolele, pe scenele cărora au evoluat pionieri interpreți și formații laurate ale Festivalului Național „Cîntarea României”, au constituit din nou veritabile sărbători ale cîntecului, dansului și obiceiurilor specifice acestor renumite zone folclorice • PIONIERII din detașamentul clasei a IV-a de la Școala Orevița (județul Mehedinți) au ținut ca prin revistă „Cutezătorii” să le felicite pe colegile lor Lucia Marcela Văduva, Cristina Iacovici și Aurelia Mihaela Corcodel cu prilejul împlinirii vârstei de 10 ani, dar și pentru hărnicia și sirguința lor de...

nota 10! • CASA pionierilor și șoimilor patriei din Iași găzduiește, începînd cu ziua de 10 noiembrie, cea de-a V-a ediție a sesiunii de comunicări a cercurilor de istorie, arheologie, numismatică, etnografie și folclor — prilej cu care vor fi evidențiate roadele inițiativelor și investigațiilor recent întreprinse în cadrul acțiunii „Patrie română, țară de eroi”. Potrivit tradiției, din repertoriul acestei reuniuni nu va lipsi activitatea practică, desfășurată sub îndrumarea specialiștilor pe unul dintre proaspetele șantiere arheologice ale municipiului • TOCMAI se sunase sfîrșitul orelor de curs, cînd în pragul clasei a V-a B (Școala nr. 12, Hunedoara) se ivise o... bătrînică! Părea ostentă ca după un drum lung. „Sînt tocmai de prin părțile Bistriței și am venit la Hunedoara să-mi văd nepoții... dar am pierdut adresa unde locuiesc...” — spusesese necăjită. Inimos ca întotdeauna, pionierul Daniel Stan se oferise imediat s-o ajute. Străbătînd în lung și-n lat chiar cartierul unde locuia el, au reușit să afle adresa familiei respective. Bineînțeles, Daniel nu pierduse prilejul să facă și pe... ghidul, prezentîndu-i bunicii frumosul oraș în care locuiesc nepoții ei • AFLĂM că 2 000 de pionieri din localitățile Berzasca, Dognecea, Lupac, Luncavița și Văliug (județul Caraș-Severin) au declanșat un nou asalt al recoltării fructelor de pădure. Este, probabil, ultimul din acest an, dar care se soldează cu un bilanț însumînd nu mai puțin de 3 t • „PIONIERII în anii de lumină” — iată genericul recentei expoziții de pictură, tapiserie, ceramică și sculptură vernisată recent la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Suceava. Expozanți: 200 de înzestrați pionieri artiști.

ILEANA PIȚA

Virginica Bostan din Tirgoviste vrea să afle noutăți despre roboți.

În prezent la noi ca și în toată lumea, roboții își fac drum în toate domeniile activității umane. În vreme ce prezența lor în industrie devine treptat un fenomen obișnuit, constructorii își depășesc necontenit performanțele cu gândul la viitor. Un prilej de confruntare a realizărilor de ultimă oră în acest domeniu l-a reprezentat expoziția de la Tzukuuba (Japonia) dedicată realizărilor de vîrf în cibernetică. Printre roboții expuși la Tzukuuba, în afara celor dedicați activităților practice, au putut fi admirați roboți-artiști, roboți-clovni și chiar... instrumentiști care cîntă la orgă citind cu „ochii” lor partitura. Este o dublă performanță, atît la nivelul descifrării notelor cit și la cel al agilității degetelor.

Surpriza numărului

Tinerei sportive Szabó Ecaterina îi urmărim cu toții, cu multă admirație, frumoasa evoluție de gimnastă. Talentată, ambițioasă, muncind zilnic cu multă seriozitate și dăruire, ea a reușit să se afirme, încă de la vîrsta cravatei roșii cu tricolor, pe plan internațional, în 1980, la Campionatele Europene de Tineret, obținînd locul I la individual compus. De atunci, pe drumul ei ascendent s-au înscris noi succese: medalie de aur și titlu de campioană europeană absolută (Ankara, 1982); două medalii de aur - la paralele inegale și evoluție la sol, medalie de argint la sărituri și medalie de bronz la individual compus (Göteborg, 1983); medalie de aur pentru evoluția la sol, de argint pentru cea la paralele inegale și sărituri, medalie de bronz la individual compus (Campionatul mondial de la Budapesta, 1983). Și, în sfîrșit, în 1984, la Jocurile Olimpice de la Los Angeles, a cucerit atît cele patru medalii de aur, cit și admirația tuturor iubitorilor de sport.

Din nou, Cati se află în febra marilor întreceri. Este vorba de Campionatul mondial de la Montreal unde ea este din nou prezentă. Să-i dorim cu toții același răsunător succes!

ATI ÎNTREBAT? VĂ RĂSPUNDEM! • ATI ÎNTREBAT?

Ce fel de vehicul este monoraiul? — ține să afle Petru Velicu din Huși.

Printre mijloacele moderne de transport în comun se afirmă în ultimele decenii un nou tip de vehicul... „aerian”: monoraiul. Este un vagon cu motor circulînd pe o singură șină suspendată pe piloni. Marele avantaj al unui asemenea mijloc de transport este independența lui față de rețeaua stradală. Monoraiul poate lega în linie dreaptă puncte între care altminteri legătura se face cu greutate, ceea ce se traduce prin economie de timp și energie. Monoraiul circulă în mai multe țări

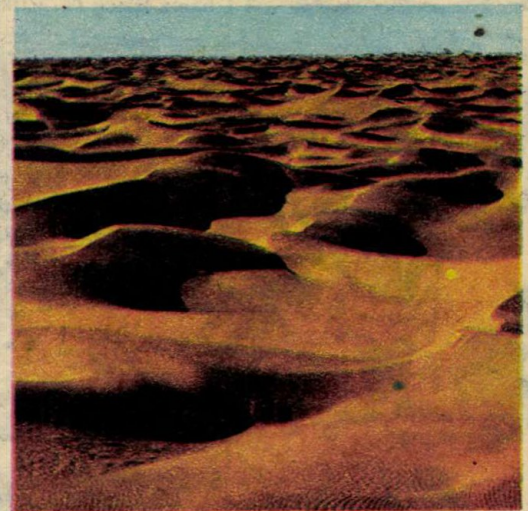

ale lumii, dar el nu a cunoscut o răspîndire spectaculoasă. Cauza este zgomotul care însoțește prezența lui. Trecînd peste clădiri și străzi, el nu poate să evite poluarea sonoră a întregii zone. Pînă la găsirea unor soluții tehnice adecvate și nu prea costisitoare, monoraiul se mulțumește să lege unele mari orașe cu zone de agrement sau porturi apropiate. Un exemplu îl constituie linia Tokio-Yokohama.

În imagine, monoraiul din Wuppertal — R.F.G. — construit cu optzeci de ani în urmă, constituie și astăzi o performanță inedită.

Mariana Mitulescu, Turnu Severin: Aș dori să aflu dacă Sahara a fost dintotdeauna un deșert.

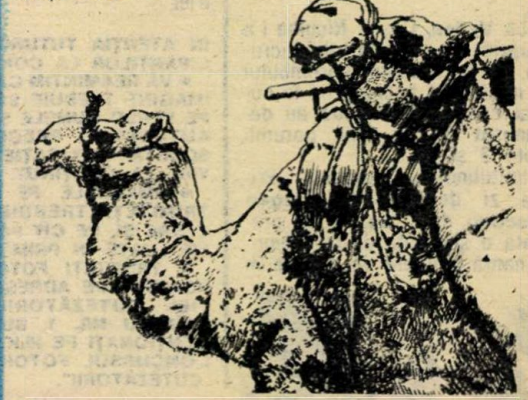
Sahara, cel mai mare deșert al Pămîntului, acoperă o suprafață de 7 milioane kilometri pătrați. Pe circa 3 milioane kmp își duc viața circa 2 milioane de oameni, mare parte din ei nomazi. Numele deșertului vine de la cuvîntul arab „sahra”, care înseamnă „galben-roșietic”. Evoluția geologică a Saharei nu pare deloc implacabil orientată spre deșert. În trecutul său (în urmă cu 400 000 000 ani) a avut loc o imensă glaciație, cînd jumătate din suprafața de azi a Saharei a fost acoperită de o uriașă calotă de gheață, care a lăsat urme concrete. În următoarea perioadă, de cîteva milioane de ani, au loc schimbări de peisaj, dar fără tendințe de ariditate. Apele Mediteranei, ale Atlanticului și

ale altor mări preistorice au acoperit pe rînd acest pămînt, apoi s-au retras și și-au făcut apariția dinozauri uriași a căror prezență este de neînchipuit într-o ambianță de deșert.

Cu 40 000 de ani în urmă, Mediterana se unea pe deasupra Saharei cu Golful Guineei, iar cu 30 000 de ani în urmă trăiau prin acele locuri moluște. Fosile de mamifere uriașe și păduri, sedimente de mări vorbesc despre o Sahară care era contrariu celei de azi. Desenele rupestre descoperite înfățișează elefanți, girafe, lei, rinoceri, urși, cerbi — animale azi dispărute. Tot reprezentările rupestre ne informează că în urmă cu cîteva mii de ani î.e.n. în actuala Sahară s-a dezvoltat o cultură pastorală.

Există însă și oameni de știință care sînt de părere că spațiul saharian ar fi fost predestinat uscăciunii excesive, datorită amplasării sale într-o zonă care a favorizat apariția deșertului.

Gimnastician

VĂ RĂSPUNDEM!

SEMAFOR

Cutezătorii

RESPECTAREA CUVÎNTULUI DAT

Ne-am aflat de curînd printre colegii voștri din Ploiești, care ne-au relatat cîteva întîmplări ce vorbesc despre puterea ce o degajă respectarea cuvîntului dat.

Iată, într-una din zile, Diana Popescu, din detașamentul clasei a VII-a E, Școala nr. 21, Ploiești, a venit cu o idee: Ce-ar fi să vizităm împreună, într-o dimineață liberă, Muzeul ceasurilor din municipiu? Întrebați dacă sînt dispuși să meargă în acea vizită, pionierii ne-au răspuns: Da! Vom merge. Au hotărît că la ora fixată — zece și jumătate — se vor afla acolo, în fața muzeului. Și au fost cu toții! Nimeni n-a „uitat” să vină la acțiunea pe care au acceptat-o împreună. Altfel spus, cu toții și-au respectat cuvîntul dat. Prezența lor acolo, în sălile muzeului, le-a oferit o instructivă trecere în revistă a istoriei ceasurilor, dar dincolo de aceasta le-a întărit încrederea în ei înșiși, colectivul dovedindu-și și de această dată tăria prin faptul că toți pionierii din detașament și-au respectat cuvîntul dat.

„Mi s-a întîmplat însă odată un lu-

cru deosebit de neplăcut — ne spune **Viadut Georgescu** din clasa a VII-a B, Școala nr. 21. Ca membru al cercului de anticipație „Jules Verne” din orașul nostru, merg adeseori la activitățile acestuia. Împreună cu alți pasionați, citim creațiile proprii și discutăm apoi despre ele. Tocmai scrisesem o povestire — „Baloane de săpun” — și am promis colegilor din cerc să le-o citesc la întîlnirea următoare. Dar pentru că pînă atunci mai era ceva timp, am dat lucrarea unui prieten — V.S. — care dorea s-o citească și el. M-am înțeles cu V.S. ca în ziua fixată să ne întîlnim cu un ceas înainte de a mă prezenta la cerc și să-mi aducă

lucrarea. Am așteptat în fața blocului aproape o oră, dar zadarnic. V.S. nu s-a prezentat la întîlnirea stabilită, iar eu am plecat cu mîinile goale. M-am simțit tare stîngerit în seara aceea pentru că din cauza unui băiat, căruia îi acordasem încrederea mea, dar care nu și-a respectat cuvîntul, nu m-am putut ține la rîndu-mi de cuvînt, în fața acelora cărora le promisesem că voi citi lucrarea.”

Ștefan Popa, coleg cu Vlad, își face mustrări că, într-o împrejurare, nici el nu și-a putut respecta cuvîntul față de prietenul său apropiat, Victor Gavriloiu.

Ca pasionat matematician, Ștefan obișnuiește ca o parte din timpul său liber să-l dedice rezolvării unor exerciții și probleme. Victor tocmai adusese la școală două reviste de matematică, iar Ștefan l-a rugat să i le împrumute pînă a doua zi. „Abia

astăptam să ajung acasă și să mă apuc de lucru, ne spune Ștefan. Dar cînd tocmai începusem, ne-au sosit oaspeți și mama m-a invitat s-o ajut. N-am putut s-o refuz. A doua zi, la școală, i-am adus lui Victor o singură revistă, încercînd să-i explic ce s-a întîmplat. M-a ascultat privindu-mă neîncrezător și, bineînțeles, s-a supărat. Nu-mi respectasem cuvîntul și avea dreptate. Mi-a trebuit destulă vreme să-l conving că a fost o întîmplare pe care o regretam. Dar din întîmplarea aceea am învățat mult. Odată ce ți-ai dat cuvîntul, trebuie să și lupți pentru a-l respecta. Altfel pierzi încrederea pe care ți-o acordă cei din jur. Iar eu aș fi putut sta, poate, pînă mai tîrziu, ca să rezolv problemele și astfel Victor n-ar mai fi avut motiv să se supere pe mine.

Ernesto Bria, din aceeași clasă cu Vlad și Ștefan, este de părere că omul trebuie să învețe a-și respecta cuvîntul încă de la vîrstă foarte tîrîă. Dar, ne spunea el, înainte de a-ți-l da, e bine să te gîndești dacă ai și puterea să-l respecti, dacă-ți stă în putință să și rezolvi ceea ce promiți. Și dacă te-ai angajat prin cuvînt să faci totul pentru a-l respecta, chiar dacă trebuie să faci un efort, iar cea mai mare răsplătă a efortului tău sînt încrederea, stima pe care ți le acordă cei din jurul tău, prietenii, colegii, părinții și profesorii.

Ernesto are dreptate. Căci nu întîmplător auzim adesea în jurul nostru spunîndu-se despre cineva: da! cutare e un om de cuvînt. Pe el se poate conta! Altfel spus, respectarea cuvîntului dat definește în bună măsură personalitatea unui om.

ECATERINA ROȘCA

VĂ CEREM PĂREREA: GINE ARE DREPTATE?

Radu Merișor își consultă ceasul: 9,25. Se simțea mîndru. Cu trei zile înainte, îi promisese Valentinei că-i va înapoia cartea marți, 15 octombrie, la ora 10 fix. Întîi, Valentina nici nu vruse să audă:

— Ești neglijent, nepunctual și neserios, ți-am mai dat și anul trecut o carte și am văzut-o înapoi abia după vreo patru luni, cu copertile acordeon!

— A fost o simplă întîmplare, un ghinion, se scuzase Merișor. N-o să se mai repete. Dă-mi numai pentru trei zile culegerea de probleme, o să mi le transcriu pe cele de care am nevoie. În 15, la ora 10 fix, o ai înapoi!

— Merișorule, nici măcar nu e cartea mea, am împrumutat-o de la biblioteca municipală!

— Nu fi egoistă. Vrei să ții numai pentru tine înțelepciunea? Dă-mi culegerea. Numai pentru trei zile, atît.

— Bine, oftase Valentina. O vezi? E ca nouă. Nu care cumva s-o mîzgălești sau să o ții mai mult de trei zile. Au și alții nevoie de ea.

Ora 9,35. Pînă la Valentina nu mai avea decît un colț de stradă și-o alee, cîteva minute. „Nu mă grăbesc. Dacă am zis 10 fix, atunci 10 fix să fie! Mai fac cîteva pași prin zonă.” Ținea culegerea sub braț ca pe o comoară. Cît timp transcrisese problemele care-l interesau, se spălase pe mîini din oră-n oră. „Punctual și ordonat, ăsta-s eu! Ce-a fost cîndva nu mai e. Radu Merișor este alt om.”

Viorel trecu pe lîngă el în goană.

— Stai, Viorele, încotro?

— Sînt grăbit, om bun.

— De ce, unde?

— Am găsit schema pentru amplificatorul acela. Abia aștept să-l lucrez.

— Dar știi bine că schema mă interesează și pe mine!

— După amiază trebuie să

i-o dau lui Brebenel care mi-l dimineată trebuie să i-o dea lui Sorin care... în fine, uite-o. Ai zece minute s-o copiezi.

— Atît?!

— Nici o secundă mai mult.

— Dă-mi atunci și o foaie de caiet, o hîrtie, ceva.

— N-am. Te mai gîndești mult? Că eu mă grăbesc.

...Merișor nici nu și-a dat seama cînd începuse să mitralieze ultima pagină a culegerii cu pixul, copiind schema amplificatorului. De

mult aștepta s-o aibă sub ochi. La sfîrșit, după demarajul lui Viorel cel grăbit, oftă din greu: „Acum ce mă fac? Cum îi explic eu Valentinei? Oare o să mă înțeleagă?”

Nu l-a înțeles. Zadarnic i-a demonstrat Merișor că n-avuse altă soluție:

— Gîndește-te, vreau să construiesc și eu un aparat, așa fac toți, mereu mi s-a spus că sînt leneș, că nu-mi pun mîntea la contribuție.

— Ai pictat cartea, mă mir cum nu-ți vine să intri în pămînt de rusine.

— Valentina, ești prea aspră.

— Să nu te mai vîd.

— Chiar nu vrei să înțelegi?

— Nu pot. Neglijent ai fost, neglijent ai rămas.

Merișor crede că el are dreptate. Valentina crede însă că ea are dreptate.

Dar voi ce credeți? Comunicați-ne în scris părerea voastră!

OVIDIU ZOTTA

IATĂ PRIMELE OPINII

O primă opinie despre Radu Merișor o avem de la **Diana Popescu**, clasa a VII-a, Școala 21 din Ploiești:

„Dreptatea este de partea Valentinei. Indiscutabil! Ea îi împrumutase lui Radu culegerea de probleme în anumite condiții pe care Radu le-a acceptat! Oare la ce s-a gîndit el cînd a promis că va înapoia cartea în trei zile și în cea mai bună stare? Și-a dat seama că minte sau a fost doar ușuratic? Este limpede că-i lipsește obiceiul de a-și ține cuvîntul. A mîzgălit o carte care nu-i aparține — dar rău era chiar dacă ar fi mîzgălit o carte proprie. Ca și Valentina, nu-i găsesc nici un fel de scuză. Ai promis? Ți respecti cuvîntul, și cu asta am zis tot.”

Perfect adevărat — dar să-l ascultăm acum pe colegul Dianei, Ștefan Popa, din aceeași clasă și de la aceeași școală:

„Totuși... eu îl înțeleg și pe Merișor. Valentina a fost prea aspră! Nu din ușurință a făcut Radu ceea ce a făcut, ci de nevoie. Valentina nu înțelege cît de importantă este pentru un radioamator o schemă sau o formulă de care ai neapărată nevoie. Cum să ratezi ocazia de a o nota? Radu Merișor n-a avut de ales pentru că Viorel, grăbit, ar fi plecat cu tot cu schema.”

Stimați cititori, aveți, la rîndul vostru, cuvîntul. Adresa noastră este: revista „Cutezătorii”, București, Piața Scintei nr. 1. Precizați pe plic: pentru rubrica „Semafor”. Nu uitați să cuprindeți în scrisorile voastre și alte exemple privind îndeplinirea cuvîntului dat! Premiul pentru cel mai complet răspuns: un microradioreceptor „Cutezătorii”!

O călătorie fără egal

Ambalindu-și puternic cele două dieșele care fac să vibreze puntea sub picioare, cochetul vaporeș se desprinde de chei și se avintă spre larg. De pe faleză, câțiva părinți fac semne cu mâna, luându-și „la revedere” de la cele câteva zeci de copii, elevi la Școala Nr. 1 din Cernavoda, care le răspund de pe punte.

Gata, am plecat! Aventura a început. Am pornit într-una dintre cele mai interesante și mai instructive călătorii din câte pot fi făcute azi pe planeta Pământ. Mic, dar nervos și iute, vapore-

parație cu cel vechi. Și interesul copiilor crește și mai mult când află că în viitor va fi de șapte ori mai mare. Adică vor fi descărcate și încărcate la danele lui, peste câțiva ani, nu un milion, ci șapte milioane de tone de măruri.

— Păi, atunci o să avem și noi un port cit al Constanței.

— Nu chiar atât, dar va fi unul din cele mai mari și mai moderne porturi de pe apele interioare ale țării și va oferi sute de locuri de muncă pentru voi, copiii de azi.

Vaporeșul ajunge în mijlocul fluviului și o ia la... deal, voincește, înfruntând puternicul cu-

SĂ DESCOPERIM ÎMPREUNĂ:

IZVOR DE VIAȚĂ NOUĂ ȘI DE VIITOR

Magistrala ALBASTRĂ

șul spintecă oglinda albastră și calmă a Dunării. Ne îndreptăm, „cu toate pinzele sus” — pinzele fiind de data aceasta inimile noastre și ale copiilor de pe vas, inimi care bat pline de emoție și de nerăbdare — spre Magistrala Albastră.

Sîntem cu toții, mari și mici, numai ochi și urechi: ochi — pentru tot ceea ce ni se oferă privirilor, pentru tot ceea ce, în originala postură de navigatori porniți să străbată un univers fascinant, putem vedea și admira în jurul nostru; urechi — pentru explicațiile pe care Dumitru Cojocaru, căpitanul vaporeșului, care deja a străbătut de câteva ori acest drum de apă, ni le oferă cu generozitate.

— Întorceți-vă și uitați-vă înapoi, de unde am plecat. De aici, de la distanță, puteți vedea portul în întregime.

Imaginea noului port de la Cernavoda e, într-adevăr, impresionantă. Cu danele și instalațiile lui moderne, cu capacitatea pe care o are în prezent, ni se spune că nici nu suportă com-

rent al apei.

— Atenție! „Atomul”!

Cea care a dat semnalul e Narcisa Neagu, din clasa a VI-a C. Mama ei lucrează aici, pe o macara mare de tot, și ea i-a făcut câteva vizite și a urcat pînă în cabina de sus. Așa că „Atomul” e... ca și cînd ar fi al ei.

Ne uităm cu toții și avem, într-adevăr, ce vedea. Pe un platou, într-o vale străjuită de dealuri, se ridică greoaie, strînse una lângă alta, numeroase,

imense și ciudate construcții, unele gata, altele încă în lucru. Pare a fi un orașel construit după o idee teribil de îndrăzneată, descoperită parcă într-o carte științifico-fantastică. De fapt sînt clădirile viitoarei centrale atomoelectrice, prima centrală de acest fel din țara noastră, care se construiește aici, la Cernavoda. Și dacă locul de amplasare al acesteia a fost ales aici și nu în altă parte, faptul se datorează existenței Magistralei

Albastre care, între altele, îi oferă acesteia apă din belșug. E o șansă de viitor extraordinară pentru orașelul acesta, pînă nu de mult un tîrgușor pierdut în anonim și care acum, cînd canalul a fost dat în funcțiune, se trezește la o nouă viață, o șansă pentru locuitorii lui, îndeosebi pentru cei mai tineri, pentru copiii de azi care, peste câțiva ani vor lucra, într-o mie și una de meserii, la „Atom”. Și ei știu bine lucrul acesta și mulți, îndeosebi cei care fac parte din cercul de fizică de la școala lor, se pregătesc în vederea acestui eveniment.

Șantierul „Atomului”, cum îi spun localnicii centralei atomoelectrice, rămîne și el în urmă, pe

